

การตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ
Draping and Pleating Technique Decoration on Woman's Hand Bags

สุรรัตน์ ทัศนญเจริญ

SUREERAT THANYAJAROEN

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ (บัณฑิตศึกษา) คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

การตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ
Draping and Pleating Technique Decoration on Woman's Hand Bags

สุรรัตน์ ธัญญเจริญ
SUREERAT THANYAJAROEN

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ (บัณฑิตศึกษา) คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2554

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อวิทยานิพนธ์ การตกแต่งกระเป่าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ
ชื่อ นามสกุล สุวีรัตน์ ธีญญเจริญ
ชื่อปริญญา คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา คหกรรมศาสตร์
คณะ เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์นวลแข ปาลิวนิช

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

.....ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ศรีนวล แก้วแพรง)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์บุษรา สร้อยระย้า)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์นวลแข ปาลิวนิช)

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อนุมัติให้รับ
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ (บัณฑิตศึกษา) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

.....คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชฎาภัทร์ กี่อาริโย)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อวิทยานิพนธ์	การตกแต่งกระเป่าถัอสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ
ชื่อ สกุล	สุวีรัตน์ ธีบุญเจริญ
ชื่อปริญญา	คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาและคณะ	คหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2554

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อออกแบบตกแต่งกระเป่าถัอสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการตกแต่งกระเป่าถัอสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ 3) เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการตกแต่งกระเป่าถัอสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ จำแนกตามปัจจัยคือ กลุ่มอายุ กลุ่มระดับการศึกษา กลุ่มอาชีพ กลุ่มรายได้ การตัดสินใจเลือกซื้อ สถานที่นิยมซื้อ อายุการใช้งาน กระเป่า และโอกาสในการใช้กระเป่า กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มสตรีวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร จำนวน 300 คน บริเวณห้างสรรพสินค้าสยามพารากอน โดยใช้การเลือกแบบบังเอิญ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ คือ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า F-test ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 32-39 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี อาชีพรับราชการ รายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 15,000 บาท การตัดสินใจเลือกซื้อกระเป่าถัอสตรี พิจารณาถึงประโยชน์ใช้สอย นิยมซื้อกระเป่าที่ห้างสรรพสินค้า ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป่าถัอสตรีด้วยเทคนิคจับจีบของกระเป่าทั้ง 9 แบบ พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และจากการเปรียบเทียบหาความแตกต่างของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป่าถัอสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ พบว่า ผู้บริโภคที่มีอายุต่างกันและอายุการใช้งานของกระเป่าต่างกันมีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป่าถัอสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้ที่มีระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ การตัดสินใจเลือกซื้อ สถานที่ซื้อ และโอกาสในการใช้ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป่าถัอสตรีด้วยเทคนิคจับจีบต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป่าถัอสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ ไม่มีความแตกต่างกันถึงแม้จะมีอายุ และมีอายุการใช้งานของกระเป่าที่แตกต่างกัน และความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป่าถัอสตรีด้วยเทคนิคจับจีบมีความแตกต่างกัน เมื่อระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ การตัดสินใจเลือกซื้อ สถานที่ซื้อ และโอกาสในการใช้ที่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : กระเป่าถัอสตรี, เทคนิคจับจีบ

Thesis title	Draping and Pleating Technique Decoration On Woman's Hand Bags
Author	Sureerat Thanyajaroen
Degree	Master of Home Economics
Major Program	Home Economics
Academic Year	2011

ABSTRACT

The purpose of This research were 1) To design and decorate on woman's hand bags with draping and pleating techniques; 2) To study the consumers' satisfaction of draping and pleating techniques decoration on woman's hand bags; 3) To compare consumers' satisfactory of draping and pleating techniques decoration on woman's hand bags in age, education, career, salary, decision, shopping area, lifetime using and occasion. This research have 300 accidental random sampling who are working woman around Siam Paragon shopping area, Bangkok Metropolitan with questionnaires. The data statistics were analyzed mean, frequency, percentage, standard deviation, one-way ANOVA and F-test. The result was summarized in the table form and description.

The study result in consumers' satisfaction of draping and pleating techniques decoration on woman's hand bags found that most consumers were 32-39 years old, graduated in Bachelor's Degree level; most consumers career in public servant sector and receiving monthly salary less 15,000 baht. In this research, it found that the first of consumer decision to purchase is utility and the second of the place's popularity to purchase is department store. The result of analysis for all 9 styles' draping and pleating techniques decoration on woman's hand bags have much satisfaction. From the different compare analysis result of factors between age and lifetime using, there are not statistically significant at .05 level. For education levels, career, salary, decision to purchase, shopping area and occasion, It were different in analysis result and satisfaction with statistical significance at the level of .05. In other word, the consumers' satisfaction of draping and pleating techniques decoration on woman's hand bags were not different. Although it were different in age and lifetime bags and also the consumers' satisfaction with all factors.

Keywords: Draping and Pleating Technique, Woman's Hand Bags

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เพราะความช่วยเหลืออย่างดียิ่งของ รองศาสตราจารย์นวลแข ปาลิวนิช อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ช่วยศาสตราจารย์ลักขณา จาตกานนท์ ที่แนะนำวิธีการทำงานวิจัยอย่างเป็นระบบ ติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินการวิจัย ตรวจสอบ และให้ข้อคิดเห็นต่างๆของการวิจัยมาโดยตลอด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของอาจารย์ ทั้งสองเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ศรีนวล แก้วแพรง และรองศาสตราจารย์บุษรา สร้อยระย้า ที่กรุณาสละเวลามาเป็นประธานกรรมการและกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ พร้อมทั้งให้ คำแนะนำที่เป็นประโยชน์

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจตญา กิจเกิดแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มลวิภา ภูถนอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทรงสิริ วิชิรานนท์ และอาจารย์รัชณี มงคลวงศ์ ที่สละเวลามาเป็น ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชรินทร์ ตรีศักดิ์ศรี อาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษา ปริญญาโทรุ่นที่1 ที่กรุณาสละเวลาให้คำแนะนำพร้อมสร้างขวัญกำลังใจจนงานสำเร็จได้ด้วยดี ขอขอบคุณคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลพระนครทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือด้านข้อมูลข่าวสารคำแนะนำด้านต่างๆเป็นอย่างดี รวมถึงน้ำใจของเพื่อนๆ รุ่นที่1 ครอบครัววีรมงคลทุกคนที่คอยช่วยเหลือในทุกเรื่องและสมาชิก ทุกคนในครอบครัวของผู้วิจัยที่เป็นกำลังใจในการทำงาน ตลอดจนบุคคลต่างๆ ที่มีส่วนร่วมจน ทำให้งานวิทยานิพนธ์ครั้งนี้สำเร็จลงด้วยความสมบูรณ์

ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

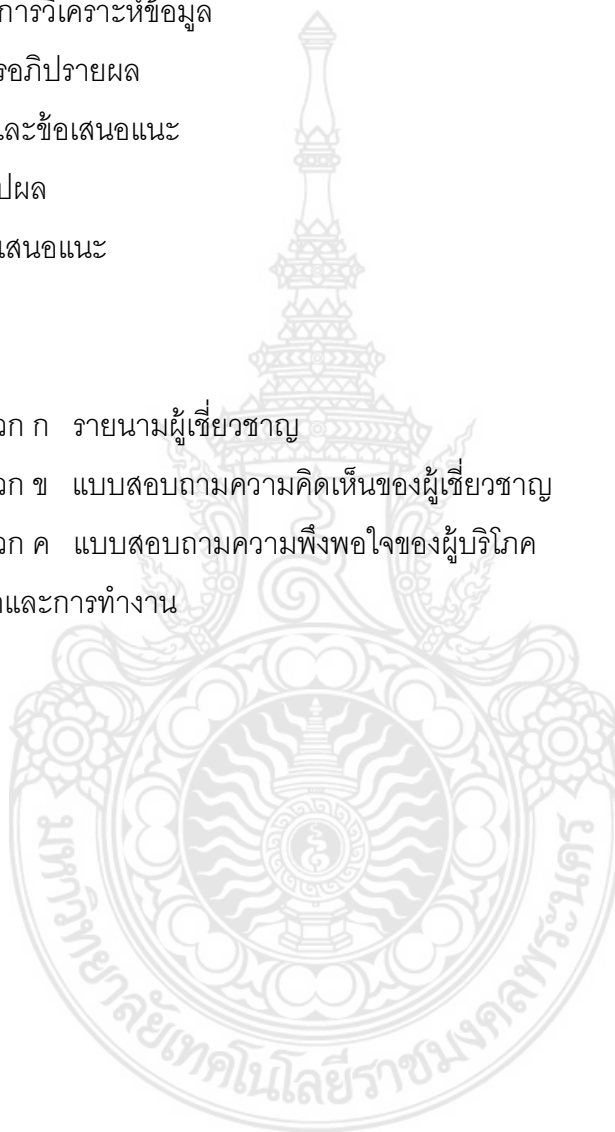
สุรรัตน์ ภัฏญเจริญ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(ก)
Abstract	(ข)
กิตติกรรมประกาศ	(ค)
สารบัญ	(ง)
สารบัญตาราง	(ฉ)
สารบัญภาพ	(ช)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	3
1.3 ขอบเขตของการศึกษา	3
1.4 สมมติฐาน	3
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.6 นิยามศัพท์	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับกระเป๋าสตรี	6
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการออกแบบลวดลาย	24
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการตกแต่งผลิตภัณฑ์	33
2.4 พฤติกรรมผู้บริโภค	44
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	45
บทที่ 3 วิธีดำเนินการ	49
3.1 เครื่องมือในการวิจัย	49
3.2 วิธีการ	67

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล	73
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	73
4.2 การอภิปรายผล	94
บทที่ 5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ	98
5.1 สรุปผล	99
5.2 ข้อเสนอแนะ	103
เอกสารอ้างอิง	104
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ	110
ภาคผนวก ข แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ	112
ภาคผนวก ค แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริโภค	122
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	126

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
3.1 จำนวนผู้เลือกรูปทรงกระเป๋า	50
3.2 จำนวนผู้เลือกลักษณะโครงสร้างกระเป๋า	51
3.3 ผลการคัดเลือกผลวดลายจากผู้เชี่ยวชาญ	60
4.1 อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม	75
4.2 ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม	76
4.3 อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม	76
4.4 รายได้ของผู้ตอบแบบสอบถาม	77
4.5 สิ่งที่พิจารณาในการตัดสินใจซื้อกระเป๋าถือสตรีของผู้ตอบแบบสอบถาม	78
4.6 สถานที่นิยมซื้อกระเป๋าถือสตรีของผู้ตอบแบบสอบถาม	78
4.7 อายุการใช้งานกระเป๋าถือสตรีของผู้ตอบแบบสอบถาม	79
4.8 โอกาสที่ใช้กระเป๋าถือสตรีของผู้ตอบแบบสอบถาม	79
4.9 ค่าเฉลี่ยและระดับความพึงพอใจในด้านต่างๆ ที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ กระเป๋าแบบที่ B1	80
4.10 ค่าเฉลี่ยและระดับความพึงพอใจในด้านต่างๆ ที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ กระเป๋าแบบที่ B2	81
4.11 ค่าเฉลี่ยและระดับความพึงพอใจในด้านต่างๆ ที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ กระเป๋าแบบที่ B3	81
4.12 ค่าเฉลี่ยและระดับความพึงพอใจในด้านต่างๆ ที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ กระเป๋าแบบที่ G1	82
4.13 ค่าเฉลี่ยและระดับความพึงพอใจในด้านต่างๆ ที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ กระเป๋าแบบที่ G2	82
4.14 ค่าเฉลี่ยและระดับความพึงพอใจในด้านต่างๆ ที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ กระเป๋าแบบที่ G3	83
4.15 ค่าเฉลี่ยและระดับความพึงพอใจในด้านต่างๆ ที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ กระเป๋าแบบที่ J1	83

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
4.16	ค่าเฉลี่ยและระดับความพึงพอใจในด้านต่างๆ ที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าทูออสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ กระเป๋าแบบที่ J2	84
4.17	ค่าเฉลี่ยและระดับความพึงพอใจในด้านต่างๆ ที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าทูออสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ กระเป๋าแบบที่ J3	84
4.18	ค่าเฉลี่ยและระดับความพึงพอใจรวมที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าทูออสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ ด้านการจัดวางตำแหน่งลวดลายบนกระเป๋า ด้านสัดส่วนการตกแต่งลวดลายต่อพื้นที่ของกระเป๋า ด้านความสวยงามและความน่าสนใจของลวดลายตกแต่งด้วยเทคนิคจับจีบและด้านการนำไปใช้	85
4.19	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าทูออสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ จำแนกตามกลุ่มอายุ	86
4.20	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าทูออสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ จำแนกตามกลุ่มระดับการศึกษา	87
4.21	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าทูออสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ จำแนกตามกลุ่มอาชีพ	88
4.22	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าทูออสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ จำแนกตามกลุ่มรายได้	89
4.23	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าทูออสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ จำแนกตามการตัดสินใจเลือกซื้อ	90
4.24	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าทูออสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ จำแนกตามสถานที่นิยมซื้อ	91
4.25	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าทูออสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ จำแนกตามอายุการใช้งานกระเป๋า	92
4.26	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าทูออสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ จำแนกตามโอกาสในการใช้กระเป๋า	93

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
2.1 กระเป๋าขนาดใหญ่ (Tote Bag)	7
2.2 กระเป๋าสะพายไหล่ (Shoulder Bags)	8
2.3 กระเป๋าถือหิ้วจับสั้น (Hand Bags)	8
2.4 กระเป๋าหนีบ (Clutch)	9
2.5 กระเป๋าไปงานกลางคืน	9
2.6 กระเป๋าคงรูป	10
2.7 กระเป๋าไม่คงรูป	11
2.8 กระเป๋ากึ่งคงรูป	11
2.9 กระเป๋าแบบ Flap	12
2.10 กระเป๋าแบบ Frame	12
2.11 กระเป๋าแบบ Hobo	13
2.12 กระเป๋าแบบ Luggage Frame	13
2.13 กระเป๋าแบบ Luggage Handle	14
2.14 กระเป๋าแบบ Satchel	14
2.15 กระเป๋าแบบ Shoulder	15
2.16 กระเป๋าแบบ Structured	15
2.17 กระเป๋าแบบ Tote	16
2.18 กระเป๋าแบบ Trapezoid	16
2.19 กระเป๋าแบบ Wire Frame	17
2.20 กระเป๋าแบบ Back Pack	17
2.21 กระเป๋าแบบ Bucket	18
2.22 กระเป๋าแบบ Barrel	18
2.23 กระเป๋าแบบ Camera	19
2.24 กระเป๋าแบบ Clutch	19

สารบัญภาพ (ต่อ)

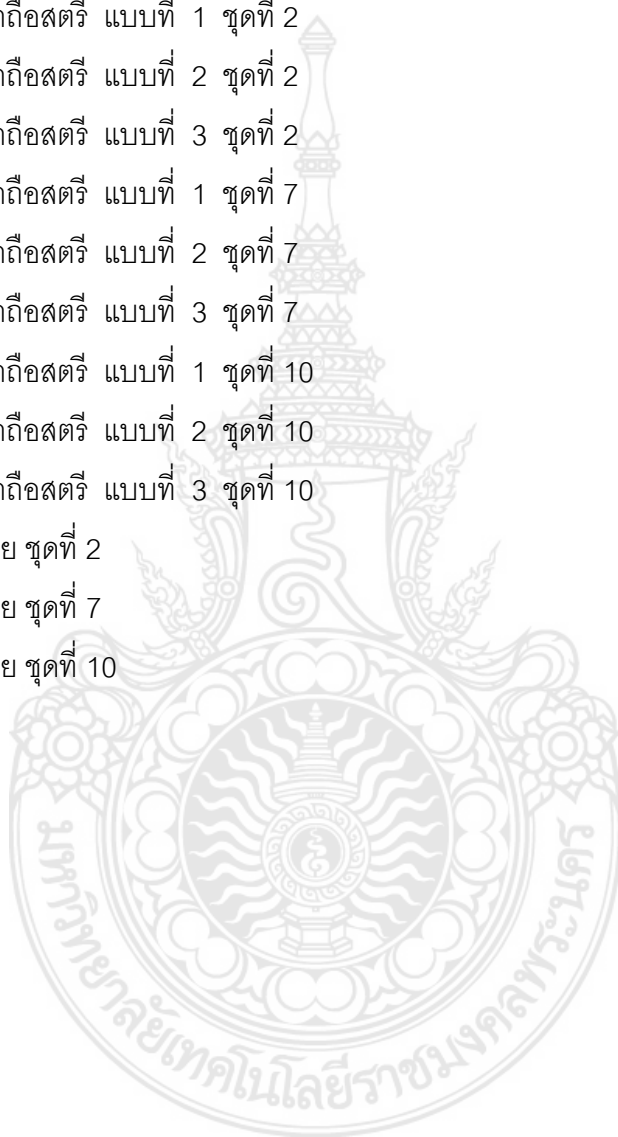
ภาพ	หน้า
2.25 กระเป๋าแบบ Double Handle	20
2.26 กระเป๋าแบบ Drawstring	20
2.27 กระเป๋าแบบ Facile	21
2.28 รูปทรงธรรมชาติ (Natural Form)	27
2.29 รูปทรงมนุษย์ (Human Form)	28
2.30 รูปทรงที่มนุษย์สร้างขึ้น (Man Made Form)	28
2.31 รูปทรงเรขาคณิต (Geometric Form)	29
2.32 รูปทรงอิสระ (Free Form)	29
2.33 เทรนด์สี Spring / Summer 2013 Color Usage / Women	32
2.34 ลักษณะของจีบตามกัน (Side And Knife Pleats)	36
2.35 ลักษณะของจีบกระทบแบบจีบหันออกจากกัน (Box Pleats)	37
2.36 ลักษณะของจีบกระทบแบบจีบหันชนกัน (Inverted Pleats)	37
2.37 ลักษณะของจีบแยกจากกันมีแผ่นรองด้านล่าง (Pleat With Separate Underlay)	38
2.38 ลักษณะของจีบพับแบบหีบเพลง (Accordion Pleats)	38
2.39 จับจีบลายจีบซ้อน	39
2.40 จับจีบลายเก็ดปลา	40
2.41 จับจีบลายรั้งบวบ	40
2.42 จับจีบลายสายฝน	41
2.43 จับจีบลายน้ำหรือลายเปลือกไม้	41
2.44 จับจีบลายรวงผึ้ง	42
2.45 จับจีบลายจีบถ่วง	42
2.46 จับจีบลายสานขัด	43
2.47 จับจีบลายพิเศษหรือลายแฟนซี	43

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ		หน้า
3.1	ลักษณะกระเป๋าทึบสตรีที่ใช้ทำการวิจัย	51
3.2	ลักษณะลวดลายจับจีบบนกระเป๋าคู๊ดที่ 1	52
3.3	ลักษณะลวดลายจับจีบบนกระเป๋าคู๊ดที่ 2	52
3.4	ลักษณะลวดลายจับจีบบนกระเป๋าคู๊ดที่ 3	53
3.5	ลักษณะลวดลายจับจีบบนกระเป๋าคู๊ดที่ 4	53
3.6	ลักษณะลวดลายจับจีบบนกระเป๋าคู๊ดที่ 5	53
3.7	ลักษณะลวดลายจับจีบบนกระเป๋าคู๊ดที่ 6	54
3.8	ลักษณะลวดลายจับจีบบนกระเป๋าคู๊ดที่ 7	54
3.9	ลักษณะลวดลายจับจีบบนกระเป๋าคู๊ดที่ 8	54
3.10	ลักษณะลวดลายจับจีบบนกระเป๋าคู๊ดที่ 9	55
3.11	ลักษณะลวดลายจับจีบบนกระเป๋าคู๊ดที่ 10	55
3.12	ลักษณะลวดลายจับจีบบนกระเป๋าคู๊ดที่ 11	55
3.13	ลักษณะลวดลายจับจีบบนกระเป๋าคู๊ดที่ 12	56
3.14	ลักษณะลวดลายจับจีบบนกระเป๋าคู๊ดที่ 13	56
3.15	ลักษณะลวดลายจับจีบบนกระเป๋าคู๊ดที่ 14	56
3.16	ลักษณะลวดลายจับจีบบนกระเป๋าคู๊ดที่ 15	57
3.17	การจับจีบลายน้ำด้วยผ้า 3 ชนิด	57
3.18	การจับจีบลายจีบซ้อนด้วยผ้า 3 ชนิด	58
3.19	การจับจีบระบายด้วยผ้า 3 ชนิด	58
3.20	การสำเร็จริมระบาย	59
3.21	การจับจีบระบายลักษณะวงกลม	61
3.22	รูปแบบจีบระบายและจีบลายจีบซ้อนลักษณะวงกลม	61
3.23	การตกแต่งกระเป๋าทึบสตรีชุดที่ 2 (B)	62
3.24	การตกแต่งกระเป๋าทึบสตรีชุดที่ 7 (G)	62

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ	หน้า
3.25 การตกแต่งกระเป๋าลือสตรีชุดที่ 10 (J)	62
3.26 กระเป๋าลือสตรี แบบที่ 1 ชุดที่ 2	63
3.27 กระเป๋าลือสตรี แบบที่ 2 ชุดที่ 2	63
3.28 กระเป๋าลือสตรี แบบที่ 3 ชุดที่ 2	64
3.29 กระเป๋าลือสตรี แบบที่ 1 ชุดที่ 7	64
3.30 กระเป๋าลือสตรี แบบที่ 2 ชุดที่ 7	65
3.31 กระเป๋าลือสตรี แบบที่ 3 ชุดที่ 7	65
3.32 กระเป๋าลือสตรี แบบที่ 1 ชุดที่ 10	66
3.33 กระเป๋าลือสตรี แบบที่ 2 ชุดที่ 10	66
3.34 กระเป๋าลือสตรี แบบที่ 3 ชุดที่ 10	67
4.1 ลวดลาย ชุดที่ 2	73
4.2 ลวดลาย ชุดที่ 7	74
4.3 ลวดลาย ชุดที่ 10	74

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เครื่องนุ่งห่มเป็นปัจจัยสำคัญของมนุษย์เช่นเดียวกับที่อยู่อาศัย อาหาร และยารักษาโรค ซึ่งต่างก็เป็นปัจจัยที่จำเป็นสำหรับคนเรามาโดยตลอด ไม่ว่าจะเป็นเชื้อชาติวรรณะไหนก็ตาม ความต้องการของคนเราในสิ่งเหล่านี้ไม่มีเปลี่ยนแปลงจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความพอใจและความจำเป็นของแต่ละบุคคลตามแต่โอกาส สถานที่และฐานะจะอำนวยให้ (วาริน, 2544) ในอดีตมนุษย์ใช้เสื้อผ้าเพื่อปกปิดร่างกาย ปกป้องความร้อนหนาวจากสภาพดิน ฟ้า อากาศ และป้องกันอันตรายจากสัตว์และแมลงโดยไม่ได้คำนึงถึงความสวยงาม แต่ในปัจจุบันการใช้เสื้อผ้าจะเน้นการตกแต่งประดับประดาให้สวยงามโดยไม่ได้คำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยแต่อย่างใด การแต่งกายนั้นไม่เพียงแต่มีเสื้อผ้าอย่างเดียวแต่ยังต้องมีเครื่องประกอบการแต่งกายด้วย เช่น รองเท้า กระเป๋า ผ้าพันคอ เข็มขัด ฯลฯ เพื่อเสริมบุคลิกของผู้สวมใส่และบ่งบอกถึงรสนิยม เชื้อชาติ วัฒนธรรม ฐานะทางสังคมของผู้สวมใส่ (เสาวลักษณ์, 2549)

สำหรับผู้หญิงส่วนใหญ่ กระเป๋าถือไม่ได้เป็นเครื่องประดับตามแฟชั่น แต่เป็นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิต ซึ่งการมีกระเป๋าถือ 3-4 ใบไม่เพียงพอสำหรับการใช้สอย ผลวิจัยพบว่าผู้หญิงอายุ 30 ปี มีกระเป๋าถือในครอบครองเฉลี่ยถึง 21 ใบ และซื้อใหม่ทุกๆ 3 เดือน หมาดค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นกว่า 8,000 ปอนด์ (552,000 บาท) ผู้ตอบแบบสอบถาม 5% ยอมรับว่าขณะนี้ มีกระเป๋าถืออยู่เกิน 100 ใบ และราคากระเป๋าแต่ละใบเฉลี่ยแล้วอยู่ที่ 76 ปอนด์ (5,244 บาท) และจากการสอบถามกลุ่มตัวอย่าง 1,500 คน พบว่า ปกติแล้วผู้หญิงจะมีกระเป๋าที่ถือประจำอยู่ 3 ใบสุดแล้วแต่โอกาส เสื้อผ้าและอารมณ์ในขณะนั้น ส่วนที่เหลือจะเก็บไว้ในที่ที่หยิบง่ายเพื่อเลือกใช้ในกรณีที่เป็นที่กระเป๋าถือสามารถเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพของคนถือ และทำให้เสื้อผ้าธรรมดาดูดีน่าประทับใจ จากการสอบถามเกี่ยวกับสิ่งของที่อยู่ในกระเป๋า พบว่านอกจากจะมีของใช้สำคัญอย่างเช่น โทรศัพท์มือถือ อุปกรณ์แต่งหน้าและกุญแจบ้านแล้ว ยังมีพลาสติก ยาแก้ปวด วิตามิน หรือ

กระทรวงอุปกรณ์รักษาพยาบาลเบื้องต้น ใหม้ขัดพื้น ถู่นองสำรอง และยาทาแก้แมลงรวมอยู่ด้วย (แฉงเจลา, ม.ป.ป)

ปัจจุบันในเมืองไทยได้มีการรณรงค์ให้ช่วยกันลด "ภาวะโลกร้อน" โดยเฉพาะกิจกรรมใช้ถุงผ้าแทนถุงพลาสติก หรือ "กระเป๋าผ้า" เป็นการช่วยลดภาวะโลกร้อนได้ทางหนึ่ง ซึ่งแฟชั่นกระเป๋าผ้าด้าน "โลกร้อน" เรียกได้ว่าเป็นกระแสต้นตัวต่อภาวะ "โลกร้อน" ที่เด่นชัดในปี 2550 และได้จุดประกายแฟชั่นหิ้วกระเป๋าผ้าขึ้นในหลายวงการ มีกระเป๋าผ้ามากมายหลายแบบจากการสำรวจตลาดนัดจตุจักรซึ่งเป็นแหล่งรวมสินค้าทุกรูปแบบและเป็นอีกแหล่งซื้อขายที่นิยมของวัยรุ่นและผู้คนหลากหลายวัยจะพบกระเป๋าผ้ากลายเป็นที่นิยม สะพายแล้วทันสมัย ผู้จำหน่ายสินค้ากล่าวว่าปัจจุบัน ลูกค้าบางคนก็ปฏิเสธไม่รับถุง (ภูเบศร์, 2551) สำหรับผู้ที่ชอบไปซื้อของตามร้านค้า ก็ใช้กระเป๋าผ้าแทนถุงพลาสติกเพื่อลดการใช้ถุงพลาสติกที่ไม่สามารถย่อยสลายได้ ซึ่งเป็นอีกหนึ่งกระแสแฟชั่นที่เบรนต์ต่างๆ ให้ความสนใจ (Danudanu, 2009)

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น กระเป๋าสตรี นอกจากจะทำหน้าที่เป็นเครื่องอำนวยความสะดวกด้านการบรรจุสิ่งของต่างๆ ที่จำเป็นต้องพกพาแล้ว กระเป๋ายังเป็นเครื่องประดับการแต่งกายที่ช่วยเสริมบุคลิกภาพของผู้ใช้ให้เกิดความสมบูรณ์แบบยิ่งขึ้น กระเป๋าจึงควรมีความเหมาะสมกับเสื้อผ้าที่สวมใส่และเครื่องประดับอื่น ที่ใช้ในการแต่งกายเพื่อให้เกิดความสวยงามตามหลักของศิลปะการแต่งกาย กระเป๋าของสตรีถูกออกแบบมาเพื่อความเหมาะสมกับการใช้งานบุคลิกและท่าทีของแต่ละบุคคลทำให้กระเป๋าถือสตรีเกิดรูปแบบมากมายหลายชนิด (ประสพ, 2544) ซึ่งมีขนาด สี สัน และรูปทรงแตกต่างกัน การเลือกใช้ขึ้นอยู่กับชุดที่สวมใส่ ลักษณะของงาน และประโยชน์ใช้สอย ในความหลากหลายนั้น มีทั้งความเหมือนและความแตกต่างซึ่งเกิดจากลวดลายและการตกแต่งต่างๆ ของกระเป๋า ผ้าที่ใช้ทำกระเป๋าสั้นใหญ่จะมีการตกแต่งด้วยการออกแบบลวดลายต่างๆ กัน โดยการเย็บต่อผ้า การตีเกล็ด การสาน การเย็บรูระบาย และการจับจีบแบบต่างๆ ลงบนกระเป๋า ซึ่งรูปแบบของการจับจีบตกแต่งเป็นการตกแต่งที่ให้ความสวยงามอีกรูปแบบหนึ่ง ที่ใช้ตกแต่งเสื้อผ้าทั่วไปและชุดโอกาสพิเศษ เพื่อให้เกิดจุดเด่นบนเสื้อผ้า

ดังนั้น เพื่อเป็นแนวทางการส่งเสริมและพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋าถือสตรี ผู้วิจัยจึงเกิดแนวความคิดที่จะพัฒนารูปแบบกระเป๋าถือสตรีที่ทำจากผ้า เพราะผู้บริโภคให้ความสนใจและตื่นตัวกับการรณรงค์เรื่องภาวะโลกร้อน และสินค้าประเภทกระเป๋าผ้ากำลังได้รับความนิยม จึงได้ศึกษาวิจัยเรื่องการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ ซึ่งเป็นการนำเทคนิคการตกแต่งด้วยการจับจีบมาสร้างสรรค์ผลงานลงบนกระเป๋าถือสตรี เพื่อให้เกิดความโดดเด่นและน่าสนใจสำหรับผู้หญิงในวัยทำงาน ซึ่งนอกจากจะได้ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณค่าแล้ว ยังเป็นการส่งเสริมการรณรงค์ให้ช่วยกันลดภาวะโลกร้อนได้อีกทางหนึ่ง

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อออกแบบตกแต่งกระเป่าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ

1.2.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการตกแต่งกระเป่าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ

1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการตกแต่งกระเป่าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ จำแนกตามปัจจัย คือ กลุ่มอายุ กลุ่มระดับการศึกษา กลุ่มอาชีพ กลุ่มรายได้ การตัดสินใจเลือกซื้อ สถานที่นิยมซื้อ อายุการใช้งานกระเป่า และโอกาสในการใช้กระเป่า

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

1.3.1 การตกแต่งกระเป่าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ 3 แบบ ประกอบด้วย การจับจีบลายน้ำ การจับจีบลายจีบซ้อน และการจับจีบระบาย

1.3.2 ผลลัพธ์ที่ใช้ทำการวิจัย คือ กระเป่าถือสตรีโอกาสปกติสำหรับสตรีวัยทำงานอายุระหว่าง 42 - 60 ปี

1.4 สมมติฐาน

สมมติฐานของการวิจัยครั้งนี้คือ ความพึงพอใจของสตรีวัยทำงานที่มีต่อการตกแต่งกระเป่าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบแตกต่างกัน จำแนกตาม กลุ่มอายุ กลุ่มระดับการศึกษา กลุ่มอาชีพ กลุ่มรายได้ การตัดสินใจเลือกซื้อ สถานที่นิยมซื้อ อายุการใช้งานกระเป่า และโอกาสในการใช้กระเป่าถือสตรี

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบของผลิตภัณฑ์กระเป่าผ้าแบบใหม่ๆ ให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้บริโภค

1.5.2 เป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ลวดลายด้วยเทคนิคจับจีบในผลิตภัณฑ์อื่นให้มีความหลากหลาย

1.5.3 เป็นการส่งเสริมการรณรงค์ให้ช่วยกันลดภาวะโลกร้อนด้วยการใช้กระเป่าถือจากผ้า

1.6 นิยามศัพท์

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ศัพท์บางคำในความหมายนี้

1.6.1 กระเป่าถือสตรี หมายถึง กระเป่าผ้าฝ้ายรูปทรงสี่เหลี่ยมคางหมู ด้านหน้ากระเป่าใช้ผ้าชีฟองตกแต่งด้วยเทคนิคการจับจีบ 3 รูปแบบ คือ การจับจีบลายน้ำ การจับจีบลายจีบซ้อน และการจับจีบระบาย

1.6.2 เทคนิคจับจีบ หมายถึง การจับจีบลายน้ำ การจับจีบลายจีบซ้อนและการจับจีบระบาย

1.6.3 จีบลายน้ำ หมายถึง การตริ้งผ้าเป็นช่วงๆให้เกิดลวดลายคล้ายการพลิ้วไหวของน้ำ

1.6.4 จีบลายจีบซ้อน หมายถึง การพับทบผ้าเฉลี่ยวางซ้อนตามกัน โดยมีเส้นจีบเสมอกันทุกเส้น

1.6.5 จีบระบาย หมายถึง การจับจีบที่มีลักษณะล้มไปทางเดียวกัน

1.6.6 ผ้าฝ้าย หมายถึง ผ้าฝ้ายเนื้อหยาบใช้สำหรับทำตัวกระเป่า

1.6.7 ผ้าชีฟอง หมายถึง ผ้าเนื้อบางเบา มีน้ำหนักที่ตัวได้ดีไม่มีความมัน

1.6.8 ผ้าเครป หมายถึง ผ้าที่มีลักษณะผ้าที่มีความมันด้านเดียว มีน้ำหนักที่ตัวได้ดี

1.6.9 ผ้าแก้ว หมายถึง ผ้าเนื้อบางเบาที่มีความแวววาวทั้ง 2 ด้าน

1.6.10 การตกแต่ง หมายถึง การใช้ผ้าชีฟองจับจีบ 3 รูปแบบตกแต่งบนพื้นที่หน้ากระเป่า

1.6.11 ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก ทำที่ ความชอบ ความต้องการและความคิดเห็นที่มีต่อกระเป่าผ้า เมื่อได้สัมผัส ได้ดูลักษณะรูปทรง และรูปแบบลวดลายของกระเป่า

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง การตกแต่งกระเป่าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ค้นคว้ารวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับใช้ประกอบการศึกษาและเป็นแนวทางในการดำเนินงาน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับกระเป่าสตรี

- 2.1.1 ประวัติความเป็นมาของกระเป่า
- 2.1.2 รูปแบบกระเป่าแบ่งตามลักษณะการใช้งาน
- 2.1.3 รูปแบบกระเป่าแบ่งตามลักษณะโครงสร้าง
- 2.1.4 รูปแบบกระเป่าแบ่งตามกลุ่มผลิตภัณฑ์
- 2.1.5 วัสดุอุปกรณ์ในการทำกระเป่า
- 2.1.6 ผ้าฝ่ายทอมือ

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการออกแบบลวดลาย

- 2.2.1 ความหมายของการออกแบบ
- 2.2.2 ความหมายของลวดลาย
- 2.2.3 สิ่งสนใจในการออกแบบ
- 2.2.4 องค์ประกอบของการออกแบบ
- 2.2.5 เทรนด์สีที่ใช้ในการออกแบบ

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการตกแต่งผลิตภัณฑ์

- 2.3.1 ความสำคัญของการตกแต่ง
- 2.3.2 ประเภทของวัสดุตกแต่ง
- 2.3.3 ประเภทของการตกแต่งด้วยเทคนิคจับจีบ

2.4 พฤติกรรมผู้บริโภค

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับกระเป๋าสตรี

2.1.1 ประวัติความเป็นมาของกระเป๋า ในอดีตกระเป๋าเป็นเครื่องใช้ที่มีประโยชน์สำหรับบุรุษและสตรี เนื่องจากในยุคนั้น เสื้อผ้าไม่มีกระเป๋าเสื้อหรือกระเป๋ากางเกงข้างในกระเป๋าจึงถูกใช้ใส่เงินและของใช้ส่วนตัวอื่นๆ กระเป๋าหลายประเภทขึ้นอยู่กับการใช้งาน เช่น กระเป๋ามีโครงกระเป๋าใส่เงินที่ทำจากหนัง กระเป๋าใส่เงินที่เป็นถุงมีเชือกยาวคล้อง กระเป๋าสะพาย นอกจากนี้ยังมีกระเป๋าที่ห้อยที่เอวหรือที่เข็มขัดสำหรับผู้ชาย ตั้งแต่ศตวรรษที่ 17 สตรีถือกระเป๋าใส่เงินมีสายคล้อง (Chatelaine) ไว้คล้องอุปกรณ์ต่างๆ เช่น กุญแจ ปดล็อกมีด และอุปกรณ์เย็บผ้า เนื่องจากสายที่คล้องทำจากวัสดุที่มีราคา สายคล้องจึงเป็นเครื่องประดับที่บ่งบอกสถานะของผู้ใช้และเป็นอุปกรณ์ที่ใช้งานไปในตัว รูปลักษณะของสายคล้องและอุปกรณ์ที่ใช้คล้องจะเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา ในช่วงศตวรรษที่ 18 แฟชั่นในปลายศตวรรษมีการเปลี่ยนแปลง เสื้อกระโปรงชุดของสตรีนั้นมีความเรียบง่ายและยกเอวสูง จึงไม่มีพื้นที่สำหรับแขวนกระเป๋ากระโปรงภายใต้เสื้อที่บอบบางอีกต่อไป สิ่งของทั้งหลายจึงถูกย้ายมาใส่ไว้ที่กระเป๋า ความแปลกใหม่คือกระเป๋าถือถือไว้ในมือมีเชือกหรือโซ่คล้องไว้ ในช่วงสองสามทศวรรษแรกของศตวรรษที่ 19 การถือกระเป๋ากลายเป็นแฟชั่นในยุคนั้น วัสดุในการทำกระเป๋าทำจากสิ่งทอชนิดต่างๆ และสตรีมักจะทอขึ้นมาใช้เองวิธีการผลิตใหม่ๆ และการปฏิวัติอุตสาหกรรมทำให้มีการใช้วัสดุใหม่ๆ ในการผลิตกระเป๋า เช่น เปเปอร์มาเช่ เหล็กและเหล็กดัด การผสมผสานระหว่างวัสดุเหล่านี้และเทคโนโลยีใหม่ๆ นำไปสู่การเกิดกระเป๋าชนิดใหม่ การเดินทางที่มากขึ้นทำให้เกิดกระเป๋าใหม่ๆ สำหรับนักเดินทางยุคใหม่ กระเป๋าสัมภาระที่ใช้ถือกลายเป็นต้นกำเนิดของกระเป๋าถือที่ไม่เพียงแต่ใช้ในการเดินทางเท่านั้นแต่กระเป๋าถือยังใช้ในการสร้างความน่าสนใจทางสังคม

ในศตวรรษที่ 20 กระเป๋ายังมีการเปลี่ยนแปลงต่อไปภายใต้อิทธิพลของศิลปะและวัสดุที่ประสบความสำเร็จอย่างรวดเร็ว แต่ที่มีอิทธิพลยิ่งกว่าน่าจะเป็นการที่สตรีได้รับการปลดปล่อย เนื่องจากสตรีเข้ามามีส่วนร่วมในโลกแห่งการทำงานมากขึ้น และบางส่วนเกิดจากการที่สตรีเดินทางไปในที่ต่างๆ ได้มากขึ้น ความต้องการกระเป๋าจึงมากขึ้นไม่ว่าจะเป็น กระเป๋าเอกสารที่ทำจากหนังสำหรับทำงาน กระเป๋าเล่นที่ทำจากหนังหรือพลาสติกสำหรับเวลากลางวัน กระเป๋าหิ้วหรือกระเป๋าสะพายสำหรับงานกลางคืน กระเป๋าถูกใช้ให้เหมาะสมกับกิจกรรมต่างๆ และเครื่องหมายการค้าเริ่มมีบทบาทสำคัญเครื่องหมายการค้าของกระเป๋าถือสตรีและสินค้าเครื่องหนังที่มีชื่อเสียงระดับโลก ได้แก่ แฮร์เมส หลุยส์ วิกตอง กุชชี และปราดา ในปัจจุบันกระเป๋าถือของสตรีเป็นอุปกรณ์แฟชั่นที่สำคัญสำหรับนักออกแบบและห้องแฟชั่น ไม่ว่าจะเป็น ชาลแนล ดิออร์

อีพีแซงลอนเทวอชาเซ่คองน่า คาเรน และ ดี & จี กระเป๋าถือสตรีที่พบเห็นในปัจจุบันจะมีความแตกต่างจากศตวรรษที่ผ่านมา ซึ่งแบบของกระเป๋าถือสตรีจะเหมือนเดิมเป็นเวลาหลายทศวรรษ แต่ปัจจุบันกระเป๋าถือสตรีได้กลายเป็นแฟชั่นที่เปลี่ยนทุกฤดูกาล(The pepin press, 2004)

2.1.2 รูปแบบกระเป๋าแบ่งตามลักษณะการใช้งาน หลักการเลือกกระเป๋าให้เข้ากับชุดที่สวมใส่และกิจกรรมต่างๆโดยแบ่งตามลักษณะการใช้งานซึ่งเป็นกระเป๋าที่สตรีใช้ประโยชน์บ่อยครั้ง(พลอย, 2547) ดังนี้

2.1.2.1 กระเป๋าใบใหญ่ (Tote Bag) มีขนาดใหญ่พอใส่กระดาษ A4 ได้ มีทั้งแบบมีซิปและไม่มีซิป ส่วนใหญ่ทำจากผ้าร่ม ผ้าไนลอนเนื้อดี มีความเหนียวรับน้ำหนักได้มาก มีน้ำหนักเบากว่าหนังแท้ ดังภาพ 2.1

ภาพ 2.1 กระเป๋าขนาดใหญ่(Tote Bag)

ที่มา : Goldstein, Ellen and *et al.*(2004)

2.1.2.2 กระเป๋าสะพายไหล่ (Shoulder Bags) มีสายสะพายไหล่ยาวกว่าTote Bag ใช้กับชุดกระโปรงทำงาน เหมาะสำหรับใส่สิ่งของที่มีน้ำหนักไม่มากนัก สะดวกในการใช้งาน ลักษณะกระเป๋ามีหลายรูปแบบและมีขนาดที่หลากหลายทำจากวัสดุหลายประเภท เช่น ผ้าหนังเทียม พลาสติก เป็นต้น มีทั้งแบบเสริมโครงและแบบไม่เสริมโครงกระเป๋า เป็นกระเป๋ากึ่งคงรูป ดังภาพ 2.2

ภาพ 2.2 กระเป๋าสะพายไหล่(Shoulder Bags)

ที่มา : The pepin press (2004)

2.1.2.3 กระเป๋าถือหุบจับสั้น (Hand Bags) มีการออกแบบให้ทันสมัยและเน้นความคงทน เหมาะแก่การใส่สิ่งของ มีรูปแบบกึ่งคงรูปและคงรูปถาวร ลักษณะจะขึ้นอยู่กับการออกแบบ บางครั้งใช้แทนกระเป๋าเอกสาร ดังภาพ 2.3

ภาพ 2.3 กระเป๋าถือหุบจับสั้น(Hand Bags)

ที่มา : The pepin press (2004)

2.1.2.4 กระเป๋าหนีบ (Clutch) เป็นรูปแบบกระเป๋าที่ยืนยาวอยู่ในความนิยมของกลุ่มสตรีค่อนข้างเหนียวแน่นเพราะใช้ได้โอกาสต่างๆทั้งลำลองและพิธีการ ดังภาพ 2.4

ภาพ 2.4 กระเป๋าหนีบ(Clutch)

ที่มา : The pepin press (2004)

2.1.2.5 กระเป๋าไปงานกลางคืน ใบเล็ก มีหลายรูปทรงวัสดุประสงค์หลัก คือ ใสของจู้กจึกของหญิงสาว เช่น กระจก แป้ง ลิปสติค กุญแจรถ สีที่นิยมได้แก่ สีดำ สีเมทัลลิก สีเงิน สีทอง ดังภาพ 2.5

ภาพ 2.5 กระเป๋าไปงานกลางคืน

ที่มา : The pepin press (2004)

จากการแบ่งรูปแบบกระเป๋าตามลักษณะการใช้งานนั้น จะเห็นว่าการที่จะเลือกใช้กระเป๋ารูปแบบใดมีความสำคัญเหมือนกับการเลือกเสื้อผ้าสวมใส่เพราะกระเป๋าเป็นส่วนหนึ่งของการแต่งกาย จึงต้องมีความเหมาะสมกับกิจกรรม สถานที่และโอกาสเพื่อให้เกิดความงามตามหลักการแต่งกายที่ดี ซึ่งกิจกรรมต่างๆที่สตรีใช้กันเป็นประจำมีอยู่ 5 ลักษณะดังกล่าวข้างต้น

2.1.3 รูปแบบกระเป๋าแบ่งตามลักษณะโครงสร้าง โครงสร้างกระเป๋ามีความสำคัญในการออกแบบและการผลิตรวมทั้งการนำไปใช้งานให้เหมาะสม โครงสร้างกระเป๋ามีดังนี้

2.1.3.1 กระเป๋าทรงรูป ลักษณะกระเป๋าเป็นรูปทรงโครงสร้างที่แข็งคงรูป ส่วนใหญ่แล้วทำมาจากวัสดุที่มีความแข็ง เช่น พลาสติก สามารถอัดขึ้นรูปแบบกระเป๋าได้อย่างอยู่ทรง ดังภาพ 2.6

ภาพ 2.6 กระเป๋าทรงรูป

ที่มา : The pepin press (2004)

2.1.3.2 กระเป๋าไม่คงรูป ลักษณะโครงสร้างของกระเป๋าประเภทนี้จะไม่มีการเสริมความแข็งแรงลงไปใกระเป๋า ไม่สามารถตั้งอยู่ทรงได้ วัสดุที่นิยมใช้เป็นวัสดุอ่อนซึ่งมีอยู่ด้วยกันหลายชนิด เช่น ฝ้ายไนลอน พลาสติกบาง เป็นต้น ในเวลาประกอบขึ้นรูปนั้นสามารถจัดให้มีรูปทรงที่หลากหลายได้ตามแบบที่ต้องการ ซึ่งทำให้สะดวกในการจัดเก็บในเนื้อที่ที่จำกัด ดังภาพ 2.7

ภาพ 2.7 กระเป๋าไม่คงรูป

ที่มา : Goldstein, Ellen and et al.(2004)

2.1.3.3 กระเป๋าแข็งคงรูป เป็นลักษณะที่มีการผสมผสานระหว่าง กระเป๋าคงรูป และไม่คงรูปเข้าไว้ด้วยกัน โครงสร้างนั้นสามารถตั้งอยู่ได้ แต่ไม่เป็นทรงที่มีความคงรูปถาวร วัสดุที่จะนำมาใช้มักมีด้วยกันหลายชนิด ที่มีทั้งวัสดุแบบอ่อนแล้วเสริมโครงแข็ง และวัสดุยังสามารถคงรูปได้ด้วยตนเองแต่ไม่มีโครงสร้าง ดังภาพ 2.8

ภาพ 2.8 กระเป๋าแข็งคงรูป

ที่มา : The pepin press (2004)

การแบ่งรูปแบบกระเป๋าตามลักษณะโครงสร้างจะเห็นว่าวัสดุที่ใช้ในการผลิตมีความแตกต่างกันทั้งนี้เพื่อความเหมาะสมของรูปแบบกระเป๋าและลักษณะการนำไปใช้งาน ซึ่งผู้บริโภคสามารถเลือกได้ตามต้องการเพื่อให้เหมาะกับกิจกรรมในแต่ละวัน

2.1.4 รูปแบบกระเป๋าแบ่งตามกลุ่มผลิตภัณฑ์ นักออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋าได้แยกประเภทของกระเป๋าตามชื่อต่างๆ เพื่อการออกแบบที่เป็นกลุ่มแบบผลิตภัณฑ์ (รักเล่นห์, ม.ป.ป.) ดังนี้

2.1.4.1 กระเป๋าแบบ Flap เป็นรูปแบบกระเป๋าสะพายแบบทรงอ่อนและอิสระใช้ปกป้องอุปกรณ์ของใช้เต็มพื้นที่โดยส่วนใหญ่จะนิยมปิดเปิดด้วยซิป ดังภาพ 2.9

ภาพ 2.9 กระเป๋าแบบ Flap

2.1.4.2 กระเป๋าแบบ Frame เป็นรูปแบบกระเป๋าถือและสะพายแบบมีโครงสร้างประกอบในตัวผลิตภัณฑ์และมีรูปแบบที่ชัดเจนตามวัตถุประสงค์ที่ถูกระบุกำหนดมาให้เป็นโครงสร้างนั้นๆ จะเห็นได้จากการออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋างานราตรี ดังภาพ 2.10

ภาพ 2.10 กระเป๋าแบบ Frame

ที่มา : The pepin press (2004)

2.1.4.3 กระเป๋าแบบ Hobo เป็นรูปแบบกระเป๋าที่ทรงอิสระเหมือนแบบ Flaps แต่ไม่มีฝาปิดเปิดของกระเป๋า นำการใช้ชีปมาเป็นตัวปิดเปิดโดยส่วนมาก กระเป๋านี้เน้นลำลอง สะดวกสบายมากกว่าแบบ Frames ดังภาพ 2.11

ภาพ 2.11 กระเป๋าแบบ Hobo

ที่มา : Goldstein, Ellen and et al.(2004)

2.1.4.4 กระเป๋าแบบ Luggage Frame เป็นรูปแบบเหมือนแบบ Frames แต่มีขนาดใหญ่กว่าและสามารถรองรับการใส่ของต่างๆได้ใหญ่ และจำนวนมากขึ้นกว่า ทำเป็นกระเป๋าถือเดินทางโดยโครงสร้างที่ใหญ่และแข็งแรง ไม่เน้นการใส่ของสำคัญที่จำนวนมากขึ้นเกินไป ดังภาพ 2.12

ภาพ 2.12 กระเป๋าแบบ Luggage Frame

ที่มา : The pepin press (2004)

2.1.4.5 กระเป๋าแบบ Luggage Handle เป็นรูปแบบกระเป๋าถือที่มีการใช้มือจับติดกับตัวโครงสร้างกระเป๋าเน้นความแข็งแรงของการใช้มือจับซึ่งถูกออกแบบเพื่อการใช้งานที่รวดเร็ว ดังภาพ 2.13

ภาพ 2.13 กระเป๋าแบบ Luggage Handle

ที่มา : L'officiel 1000 Modules Accessories (2009)

2.1.4.6 กระเป๋าแบบ Satchel เป็นรูปแบบกระเป๋าที่เน้นการใช้งานแบบปิดเปิดกระเป๋าโดยการรูดซิปเน้นการรูดซิปที่มีรอบตัวเพื่อการเปิดกว้างของบริเวณปากกระเป๋าเพื่อให้มุมมองด้านในเด่นชัดมากขึ้นจะเห็นได้ชัดในรูปแบบกระเป๋าเอกสาร กระเป๋าใส่อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ดังภาพ 2.14

ภาพ 2.14 กระเป๋าแบบ Satchel

2.1.4.7 กระเป๋าแบบ Shoulder เป็นรูปแบบกระเป๋าสะพายของสุภาพสตรีที่พบเห็นตามท้องตลาด มีทั้งรูปทรงแบบ ทรงอ่อน และเสริมทรงแข็ง ซึ่งรูปแบบแล้วแต่นักออกแบบจะจินตนาการ ดังภาพ 2.15

ภาพ 2.15 กระเป๋าแบบ Shoulder

ที่มา : The pepin press (2004)

2.1.4.8 กระเป๋าแบบ Structured เน้นการใช้โครงสร้างที่อยู่ทรงเพื่อช่วยในการรับน้ำหนักเป็นจุดสำคัญหลักในการออกแบบ รูปกระเป๋าจะมีการเสริมอุปกรณ์ให้เห็นอย่างชัดเจน ดังภาพ 2.16

ภาพ 2.16 กระเป๋าแบบ Structured

ที่มา : L'officiel 1000 Modules Accessories (2009)

2.1.4.9 กระเป๋าแบบ Tote เป็นรูปแบบกระเป๋าแนวเดียวกันกับลักษณะกระเป๋า Shopping bag เน้นการใส่ของได้มากขึ้น ส่วนการทำช่องที่แตกต่างกันออกไปนั้นอยู่ที่นักออกแบบ จะแต่งเติมใส่รายละเอียดเข้าไปเพื่อให้เกิดประโยชน์ใช้สอยที่มากยิ่งขึ้น ดังภาพ 2.17

ภาพ 2.17 กระเป๋าแบบ Tote

ที่มา : Goldstein, Ellen and et al.(2004)

2.1.4.10 กระเป๋าแบบ Trapezoid เน้นการออกแบบที่มีลักษณะรูปทรงเป็นแบบ สี่เหลี่ยมคางหมู รูปทรงมองเห็นได้ง่ายและเห็นชัดเจนว่ามีการเจาะจงถึงแบบสี่เหลี่ยมคางหมูนำมา เป็นจุดยืนในการออกแบบผลิตภัณฑ์ ดังภาพ 2.18

ภาพ 2.18 กระเป๋าแบบ Trapezoid

ที่มา : The pepin press (2004)

2.1.4.11 กระเป๋าแบบ Wire Frame เน้นการใช้วัสดุที่ออกแบบมาเฉพาะการปิด-เปิดกระเป๋า รูปทรงจะมีขนาดใหญ่กว่ากระเป๋าแนวกระเป๋ารাত্রีสามารถที่จะใส่ของได้มากขึ้นกว่า และเน้นสะพายมากกว่าถือ ดังภาพ 2.19

ภาพ 2.19 กระเป๋าแบบ Wire Frame

ที่มา : L'officiel 1000 Modules Accessories (2009)

2.1.4.12 กระเป๋าแบบ Back Pack เป็นลักษณะกระเป๋าสะพายหรือเรียกว่า กระเป๋าเป้สะพายหลัง ในกลุ่มนี้เน้นการจำลองเพื่อความสะดวกสบายในการใช้งาน ดังภาพ 2.20

ภาพ 2.20 กระเป๋าแบบ Back Pack

ที่มา : The pepin press (2004)

2.1.4.13 กระเป๋าแบบ Bucket เน้นรูปทรงที่เป็นเหมือนถัง ตะกร้า มีการเสริมทรง และสำคัญที่เห็นเด่นชัดคือก้นกระเป๋าจะถูกกำหนดให้มีรูปร่างและขึ้นทรงกระเป๋าตาม โครงสร้าง ของกระเป๋า ดังภาพ 2.21

ภาพ 2.21 กระเป๋าแบบ Bucket
ที่มา : The pepin press (2004)

2.1.4.14 กระเป๋าแบบ Barrel ลักษณะกระเป๋าเป็นทรงกระบอกกลมหรือตัดทอน เป็นรูปแบบเหลี่ยม ซึ่งยังเห็นกันมากมายทั่วไปในท้องตลาด ดังภาพ 2.22

ภาพ 2.22 กระเป๋าแบบ Barrel
ที่มา : Goldstein, Ellen and et al.(2004)

2.1.4.15 กระเป๋าแบบ Camera เป็นกระเป๋าที่เน้นเฉพาะทาง เช่น ใช้สำหรับใส่กล้องถ่ายรูป ส่วนใหญ่ที่ถูกออกแบบมาเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยม จะมีรูปทรงอื่นๆบ้างตามที่นักออกแบบจินตนาการ ดังภาพ 2.23

ภาพ 2.23 กระเป๋าแบบ Camera

2.1.4.16 กระเป๋าแบบ Clutch รูปแบบเป็นแนวกระเป๋าใส่สตางค์ กระเป๋าราคาดี มีรูปแบบเป็นการใช้ถือมากกว่าการสะพายเน้นใบเล็กเป็นส่วนใหญ่ ดังภาพ 2.24

ภาพ 2.24 กระเป๋าแบบ Clutch

ที่มา : The pepin press (2004)

2.1.4.17 กระเป๋าแบบ Double Handle รูปแบบเป็นกระเป๋าที่ใช้สายสะพายที่เหมือนกัน 2 ข้างและใช้ 2 เส้นที่เหมือนกัน จุดสำคัญเด่นชัดคือสายสะพาย ดังภาพ 2.25

ภาพ 2.25 กระเป๋าแบบ Double Handle

2.1.4.18 กระเป๋าแบบ Drawstring รูปแบบกระเป๋านำเน้นการปิดเปิดบริเวณปากกระเป๋าโดยใช้วิธีแบบรูดปากกระเป๋าเป็นจุดสำคัญ ดังภาพ 2.26

ภาพ 2.26 กระเป๋าแบบ Drawstring

ที่มา : The pepin press (2004)

2.1.4.19 กระเป๋าแบบ Facile เป็นกระเป๋ารูปทรงเน้นเรื่องความสะดวกสบาย รูปทรงใหญ่จะเน้นการปิดเปิดด้วยกระดุมแม่เหล็กเปิดปิดปากกระเป๋าได้ง่าย ดังภาพ 2.27

ภาพ 2.27 กระเป๋าแบบ Facile

การแบ่งรูปแบบกระเป๋าตามกลุ่มผลิตภัณฑ์ จะเห็นว่าผลิตภัณฑ์กระเป๋าแต่ละรูปแบบมีเอกลักษณ์เฉพาะ ซึ่งการแบ่งตามลักษณะดังกล่าวจะบ่งบอกถึงรูปทรงได้อย่างชัดเจน โครงสร้าง และวัสดุที่ใช้ประกอบการผลิต เช่น การใช้ซิปหรือแม่เหล็กในการปิด-เปิดกระเป๋า รวมถึงการนำไปใช้งานของกระเป๋าแต่ละแบบ หลักการแบ่งประเภทของกระเป๋าดังกล่าวข้างต้นแม้จะมีความแตกต่างแต่สามารถทำให้เกิดความชัดเจนในการนำไปออกแบบเพื่อให้ได้กระเป๋าที่เหมาะสมกับการใช้งาน รวมถึงการเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับรูปแบบและโครงสร้างของกระเป๋าและตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย

2.1.5 วัสดุอุปกรณ์ในการทำกระเป๋าผ้า ในการผลิตกระเป๋ามีวัสดุหลายอย่างที่ใช้ทำตัวกระเป๋า เช่น หนัง ผ้า ผักตบชวา กก ย่านลิเภา ฯลฯ ซึ่งวัสดุอุปกรณ์ที่ช่วยให้กระเป๋าสำเร็จ ขึ้นมานั้นอาจเหมือนหรือต่างกันก็ตามแต่ลักษณะโครงสร้างของกระเป๋าแต่ละแบบสำหรับวัสดุและเครื่องตกแต่งในการผลิตกระเป๋าผ้า(เอี่ยมพร, 2553)มีดังนี้

2.1.5.1 โฟม วัสดุสำหรับทำเป็นพื้นของตัวกระเป๋าช่วยให้กระเป๋าทรงตัวได้ดีมีขนาดความหนาประมาณ 1-12 มิลลิเมตร

2.1.5.2 ฟองน้ำ วัสดุสำหรับตกแต่งตัวกระเป๋าให้เกิดความหนาบางและช่วยให้ตัวกระเป๋ามีการทรงตัวดีขึ้น

2.1.5.3 หูกระเป่า ใช้ประกอบกระเป่าเพื่อถือหรือสะพายมีหลายแบบทำจากวัสดุหลายชนิดเช่นหูที่ทำจากไม้หูที่ทำจากหวายหูที่ทำจากหนัง เป็นต้น

2.1.5.4 ตัวปรับสายกระเป่า ใช้ปรับระดับความสั้น-ยาวของสายกระเป่าตามความต้องการของผู้ใช้

2.1.5.5 กระจุดมตอกยึดตัวกระเป่า มีสีต่างๆตามความต้องการของผู้ใช้ ทำหน้าที่ยึดสายกระเป่าให้ติดกับตัวกระเป่าเพื่อให้เกิดความแข็งแรงทนทานของตัวกระเป่า

2.1.5.6 ตาไก่เจาะกระเป่า เป็นวัสดุตกแต่งที่ทำให้กระเป่ามีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป

2.1.5.7 ดินตุ๊กแก เหมาะกับงานที่ต้องการปิด/เปิดง่ายและรวดเร็ว เทปชนิดนี้แข็งแรงทนทานไม่เป็นสนิมใช้ได้กับงานทุกประเภทเช่น กระเป่าผ้ามา่านเฟอร์นิเจอร์เครื่องหนังและงานชนิดอื่นๆ

2.1.5.8 ผ้าซับในกระเป่า ใช้สำหรับปิดตะเข็บและรอยเย็บเพื่อให้ชิ้นงานสวยงามเรียบร้อย

2.1.5.9 ซิป ใช้สำหรับปิด/เปิดกระเป่าซิปประกอบด้วยผ้า 2 ชั้นแต่ละชั้นจะมีพื้นทำด้วยโลหะหรือพลาสติกอยู่ริมขอบมีหลายแบบให้เลือกใช้

2.1.5.10 ผ้าก๊วน เป็นผ้าสำหรับใช้ในการตกแต่งส่วนประกอบของกระเป่า เพื่อให้เกิดความคงทนและความงามในการเย็บมีหลายแบบหลายชนิดให้เลือกใช้ตามความต้องการ

2.1.6 ผ้าฝ้ายทอมือ ผ้าฝ้ายเป็นผ้าที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายจากอดีตจนถึงปัจจุบัน จุดประสงค์อันดับแรกของการทอผ้าฝ้ายในอดีตคือ การทอเพื่อใช้สอยในชีวิตประจำวันของทุกคนในครอบครัวเป็นหลัก รวมทั้งญาติผู้ใหญ่และคนที่เกี่ยวข้องในชุมชนเพราะผ้าฝ้ายเป็นผ้าที่ทุกคนมีความจำเป็นต้องใช้สอยเป็นประจำตั้งแต่เกิดจนตาย ทุกเพศ ทุกวัย และทุกฐานะชนชั้นในสังคม เช่น ผ้าอ้อมเด็ก เสื้อ ชิน ผ้าใส่รง ผ้าแพต้า ผ้าแพเปียง ฤงกะเทียว ฤงยาม ผ้าแพมน หมอนชนิดต่างๆ เสื้อ สำหรับความสำคัญอีกอย่างหนึ่งของเส้นใยฝ้ายและผ้าฝ้ายคือใช้ในพิธีกรรมความเชื่อต่างๆทางศาสนาทั้งเพื่อประโยชน์ใช้สอยโดยตรงหรือใช้เป็นสัญลักษณ์ในพิธีกรรมหลายๆด้าน เช่น การทอผ้าฝ้ายทำหมอนขิดเพื่อถวายพระ หรือใช้หมอนขิดเป็นของฝากกับผู้เคารพนับถือ ตลอดจนการทอผ้าถวายอุทิศให้กับวัดใช้เป็นธงชัยหรือธงปรากฏในงานบุญฮีต 12 และถวายให้ใช้เป็นผ้าห่อหนังสือผูกใบลาน ฯลฯ ในปัจจุบันได้พัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์จากฝ้ายทอมือหลายอย่าง

เช่น เครื่องเรือน ของที่ระลึก รวมถึงเครื่องแต่งกายที่มีความแปลกใหม่ในด้านสีสันทัน ลวดลาย ผิวดมผัดเพื่อให้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภค(สมชาย, 2537)

ผ้าฝ้ายมีเนื้อผ้าและผิวดมผัดที่แตกต่างกันซึ่งเกิดจากการใช้เส้นใยขนาดต่างๆนำมาใช้ทอแบบเรียบง่าย หรือผสมผสานกันซึ่งจะได้ผ้าเนื้อหนา เนื้อบาง เนื้อหยาบ เนื้อละเอียด รวมทั้งเนื้อหนาบางอยู่ในผืนเดียวกันหรือการใช้เส้นใยเล็กสลับใหญ่ ฟุ้งเส้นใหญ่สลับเส้นเล็กเป็นคลื่นเป็นลูกฟูกไม่มีขีดจำกัด ซึ่งเส้นใยของฝ้ายนี้เมื่อเข็นด้วยช่างทอเองจะสามารถกำหนดเล็กหรือใหญ่ได้เป็นสิบขนาดสำหรับสีสันทันของผ้านั้นจะมีความหมายทางด้านวิธีการ จากการเล่นสี เล่นลายในวิธีการอันหลากหลายที่ถ่ายทอดกันมา สีที่ได้จากการย้อมเส้นด้ายโดยตรง คือ เขียว ดำ เหลือง แดง น้ำเงิน น้ำตาล เทา ฯลฯ หรือด้วยเทคนิคของมัดหมี่ที่ทำให้ได้สีหลายสีในหนึ่งเส้น ส่วนสีที่เกิดจากขบวนการทอ คือ ทอสีพื้น เกิดจากการด้ายพุ่งและด้ายยืนสีเดียวกัน และทอสีเหลือบเกิดจากทอพุ่งหนึ่งสี ด้ายยืนอีกหนึ่งสี เกิดการลวงตาดูเหมือนผ้ามีความวาวเพิ่มขึ้น (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2548)

คุณสมบัติของผ้าฝ้ายมีทั้งชนิดที่เหนียวน้อยและเหนียวมาก ความเหนียวนี้ขึ้นอยู่กับคุณภาพและความยาวของเส้นใย ขนาดและการตีเกลียวของเส้นด้าย ตลอดจนวิธีการทอเป็นผืน ผ้าฝ้ายจะมีความเหนียวมากขึ้นเมื่อเปียก จึงเหมาะที่จะใช้ในโอกาสที่ต้องการความเหนียวเมื่อเปียก เช่น ชุดชั้นใน ชุดอาบน้ำ ชุดทำงานหนักที่มีเหงื่อ จึงนิยมตัดเย็บด้วยผ้าฝ้ายซึ่งผ้าฝ้ายจะดูดซับเหงื่อจากร่างกายและระเหยไปในอากาศจึงทำให้รู้สึกเย็นสบาย แม้ผ้าฝ้ายจะดูดซับน้ำได้ดีและเหนียวมากขึ้นเวลาเปียก แต่ก็จะมีข้อจำกัดในการนำไปใช้ในที่มีอากาศอบอู่นั่น คุณสมบัติอีกอย่างหนึ่งของผ้าฝ้ายคือยับง่ายนับเป็นข้อเสียของผ้าฝ้าย อย่างไรก็ตามการตกแต่งวิธีต่างๆเพื่อกันยับทำให้ผู้บริโภคจำนวนมากในปัจจุบันคาดหวังว่า เสื้อผ้าฝ้ายจะไม่ยับง่ายหรือทนยับได้ดีขึ้น(นวลแข, 2534)ด้วยคุณสมบัติเฉพาะที่มีเส้นใยของผ้าฝ้ายประกอบด้วยภูมิปัญญาของผู้ทอเองที่สามารถพัฒนาด้านต่างๆ เช่น เทคนิคการทอ การย้อม การสร้างลวดลายบนผ้าและอื่นๆที่เกิดจากประสบการณ์ตรง ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่นที่สืบทอดกันมาจากรุ่นสู่รุ่น จึงทำให้ผ้าฝ้ายทอมือมีคุณค่าควรได้รับการส่งเสริมและอนุรักษ์ให้คงอยู่คู่สังคมไทยสืบไป

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการออกแบบลวดลาย

การออกแบบลวดลาย เมื่อศึกษาย้อนไปในอดีตพบว่ามี การค้นพบลวดลายตั้งแต่สมัยหินกลาง คือ ประมาณ 8,000 ปี มาแล้วโดยพบลวดลายบนเครื่องปั้นดินเผาที่ถ้ำผี จังหวัดแม่ฮ่องสอน เป็นลวดลายตาข่ายและลายเชือกทาบบนเครื่องปั้นดินเผาและมีการค้นพบลวดลายผ้าไทโบราณในสมัยหินใหม่ ได้แก่ ลวดลายจุดไข่ปลาเรียงกันเป็นแถว จากภาพคนสวมเสื้อคลุมยาว ลวดลายประดับเป็นจุดๆ ลวดลายสลัฟพื้นปลา ลวดลายมะลิเลื้อย ลวดลายบั้ง ลวดลายใบไม้ที่ถ้ำผีหัวโต จังหวัดกระบี่ (พินาลิน, 2549)

2.2.1 ความหมายของการออกแบบ จากการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบมีผู้ให้ความหมายของการออกแบบไว้ดังนี้

การออกแบบ คือ การกำหนดความนึกคิดตามความต้องการที่จะแสดงออกซึ่งเป็นการสร้างสรรค์สิ่งใหม่และรู้จักการปรับปรุงแก้ไขสิ่งเดิมที่มีอยู่ให้เหมาะสมกับประโยชน์ใช้สอย การเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย(วัฒนนะ, 2545)

การออกแบบ เป็นวิชาปฏิบัติเกี่ยวกับการวิเคราะห์ การสร้างสรรค์และพัฒนาผลิตภัณฑ์ เพื่อการผลิตที่เหมือนกันเป็นจำนวนมากให้ได้รูปร่างที่ถูกต้องแน่นอนก่อนที่จะลงทุนในการผลิตนอกจากนี้เพื่อจัดวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตสามารถที่จะผลิตผลิตภัณฑ์ได้ในราคาพอสมควรที่ผู้ซื้อพอจะซื้อได้(สาคร, 2528)

การออกแบบ คือ กระบวนการสร้างสรรค์ประเภทหนึ่งของมนุษย์ โดยมีทัศนธาตุ และลักษณะของทัศนธาตุเป็นองค์ประกอบ ใช้ทฤษฎีต่างๆ เป็นแนวทางและใช้วัสดุนานาชนิดเป็นวัตถุดิบในการสร้างสรรค์โดยที่นักออกแบบจะต้องมีขั้นตอนในการปฏิบัติงานหลายขั้นตอนตลอดกระบวนการสร้างสรรค์นั้นผลงานออกแบบจะเกิดขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการในการดำรงชีวิตประจำวันให้มีความสะดวกสบายขึ้น หรือเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นทางกายภาพหรือเพื่อพัฒนาวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ให้มีคุณภาพสูงขึ้นกว่าเดิม(มานิช, 2538)

กล่าวโดยสรุปความหมายของการออกแบบ คือ การกำหนดความนึกคิดที่ผู้ออกแบบต้องการแสดงออก โดยใช้กระบวนการทางศิลปะ และทฤษฎีต่างๆ เพื่อให้เกิดสิ่งใหม่หรือในการแก้ไขสิ่งเดิมให้ดีขึ้นและมีความเหมาะสมกับการใช้งานยิ่งขึ้น

นักออกแบบจึงควรคำนึงถึงหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ คือ

2.2.1.1 ความเป็นหน่วย (Unity) หมายถึง ในการออกแบบทุกครั้งจะต้องคำนึงถึงงานทั้งหมดให้อยู่ในหน่วยเดียวกันเป็นกลุ่มเป็นชุดสัมพันธ์กันทั้งหมด มีความเชื่อมโยงกันได้ ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นชุดหรือมีหลายขนาด การออกแบบควรคำนึงถึงรูปแบบความเป็นหน่วย เพราะจะทำให้ผลิตภัณฑ์เกิดความเป็นเอกลักษณ์

2.2.1.2 ความสมดุล (Balancing) หมายถึง ความสมดุลในงานออกแบบนั้นๆ ซึ่งหลักทั่วไปของงานศิลปะ ความสมดุลที่เกิดขึ้นอาจมาจากองค์ประกอบต่างๆกัน เช่น รูปทรงขนาด ความหนาแน่น สี ลักษณะความสมดุลแบ่งออกได้ 3 ประการ คือ

ก) ความสมดุลในลักษณะเท่ากัน (Symmetry Balancing) คือมีลักษณะที่มีความเท่ากันทั้ง ซ้าย - ขวา บน - ล่าง ความสมดุลในลักษณะเช่นนี้ ดูง่ายและเข้าใจง่ายให้ความรู้สึกคงที่นิ่งเฉย

ข) ความสมดุลในลักษณะไม่เท่ากัน (Asymmetry Balancing) คืองานมีความสมดุลกันในตัวเอง ไม่จำเป็นต้องเท่ากัน แต่ดูแล้วเกิดความรู้สึกว่าสมดุลกันในตัว ลักษณะการสมดุลแบบนี้การออกแบบจะต้องมีการประลอง และทดสอบดูให้แน่ใจเสียก่อน ซึ่งอาจเป็นความสมดุลที่เกิดจากลักษณะที่แตกต่างกันก็ได้ เช่น ใช้ความสมดุลด้วยผิว (Texture) ด้วยแสงเงา (Shade) หรือด้วยสี (Color) เป็นต้น

ค) ความสมดุลในลักษณะจุดศูนย์กลางถ่วง (Gravity Balance) คือ ลักษณะการออกแบบใดๆ ที่เป็นวัตถุสิ่งของ และจะต้องใช้งานการทรงตัว นักออกแบบจะต้องคำนึงถึงจุดศูนย์กลางถ่วง ได้แก่ การไม่โยกเอียงหรือให้ความรู้สึกมั่นคงแข็งแรงของงานที่ใช้การทรงตัว เช่น เก้าอี้จะต้องตั้งตรงยึดมั่นทั้ง 4 ขาเท่าๆ กัน การออกแบบปั้นคนในท่าวิ่ง นักออกแบบจะต้องรู้และวางรูปได้ถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานออกแบบผลิตภัณฑ์นั้น จุดศูนย์กลางถ่วงมีความจำเป็นต้องคำนึงถึงเป็นพิเศษ เพราะบรรดาเครื่องใช้สอยทั่วไปจะต้องตั้งซึ่งมีน้ำหนักกดลงที่ฐาน เรื่องของจุดศูนย์กลางถ่วงจึงหมายถึง การทรงตัวของวัตถุสิ่งของนั่นเอง

2.2.1.3 ความสัมพันธ์ทางศิลปะ (Relativity of Arts) หมายถึง ความสัมพันธ์กันในเรื่องของศิลปะ เป็นสิ่งที่ต้องพิจารณากันหลายขั้นตอน เพราะเป็นเรื่องของความรู้สึกที่สัมพันธ์กันอันได้แก่

ก) การเน้นส่วนสำคัญหรือจุดสนใจ (Emphasis or Center of interest) การเน้นส่วนสำคัญหรือจุดสนใจในงานศิลปะ นักออกแบบจะต้องเน้นให้เกิดสิ่งที่ประทับใจแก่

ผู้พบเห็นโดยไม่ต้องบอกกล่าวเป็นความรู้สึกรวมอันเกิดขึ้นเองจากผลงานนั้น ความรู้สึกนี้ นักออกแบบจะต้องพยายามสร้างให้เกิดขึ้น

ข) จุดสำคัญรอง (Subordinate) เป็นส่วนที่คล้ายกับจุดเน้นหรือจุดสนใจนั่นเอง แต่มีความสำคัญรองลงไปตามลำดับ ซึ่งอาจเป็นของส่วนที่ 1 ส่วนที่ 2 ก็ได้ ส่วนนี้จะช่วยให้เกิดความลดหลั่นทางผลงานที่แสดง นักออกแบบจะต้องคำนึงถึงสิ่งนี้ด้วย

ค) จังหวะ (Rhythm) โดยทั่วไปแล้วสิ่งที่สัมพันธ์กันย่อมมีจังหวะ ระยะเวลา หรือความถี่ห่างในตัว หรือสิ่งแวดลอมที่สัมพันธ์อยู่ไม่ว่าจะเป็น เส้น สี แสง เงา หรือช่วงจังหวะของการตกแต่งและลวดลายที่มีความสัมพันธ์กันก็ตาม ย่อมเป็นความรู้สึกของผู้พบเห็นหรือนักออกแบบจะต้องรู้สึกในความงามนั่นเอง

ง) ความแตกต่าง (Contrast) เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นโดยมีความประสงค์ให้เกิดความขัดแย้งเพื่อแก้ปัญหาความซ้ำซาก ความจำเจ หรือความเบื่อหน่าย การออกแบบโดยอาศัยหลักความแตกต่างทำให้ผู้พบเห็นเกิดความรู้สึก ตื่นเต้น เร้าใจเพิ่มรสชาติแตกต่างออกไป

จ) ความกลมกลืน (Harmony) หมายถึง การพิจารณาโดยรวมทั้งหมดแม้จะมีบางสิ่งบางอย่างที่แตกต่างกันก็ตาม การใช้สีที่ตัดกัน หรือการใช้ความแตกต่างของผิว การใช้เส้นที่ขัดกัน ความรู้สึกส่วนน้อยนี้ไม่ทำให้ส่วนรวมเสียก็ถือว่าเกิดความกลมกลืนในส่วนรวม (มนตรี, 2538)

2.2.2 ความหมายของลวดลาย จากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นที่เกี่ยวข้องกับลวดลายมีผู้ให้ความหมายของลวดลายไว้ดังนี้

ลวดลาย หมายถึง ลักษณะการจัดวางองค์ประกอบซ้ำๆกันอย่างเป็นจังหวะทำให้เกิดลักษณะเฉพาะตัวของงาน ทำให้งานมีเอกภาพและความกลมกลืน(ฉัตรชัย, 2548)

ลวดลาย หมายถึง ส่วนประกอบของการออกแบบซึ่งมีส่วนซ้ำๆกัน โดยมากจะมีมาจากรูปทรงเรขาคณิต เนื่องจากดัดแปลงได้ง่าย ทำให้การต่อลายให้มีขนาดใหญ่เป็นไปได้อย่าง (ดุษฐ์, 2531)

ลวดลาย หมายถึง แบบหรือรูปแบบที่ถูกสร้างสรรค์ปรุงแต่งขึ้นด้วยส่วนประกอบอันได้แก่ เส้น ทิศทาง รูปร่าง รูปทรง ขนาดและสัดส่วน ลักษณะพื้นผิว สีและตัวเสริมอื่นๆ เพื่อให้ประกอบตกแต่งโครงสร้างให้มีคุณค่ามากขึ้น (ประเสริฐ, 2525)

กล่าวโดยสรุป ลวดลาย หมายถึง การจัดวางองค์ประกอบทางศิลปะให้มีความต่อเนื่องสวยงามตามจินตนาการและแรงบันดาลใจเพื่อสร้างสรรค์งานให้มีเอกลักษณ์เฉพาะของงานนั้น

2.2.3 สิ่งดลใจในการออกแบบ (Inspiration of Design) นักออกแบบจะต้องรู้จักการเลือกใช้รูปทรงของสิ่งต่างๆ มาเป็นสิ่งดลใจ เพื่อก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และมโนภาพ ในการออกแบบต่างๆ รูปทรงที่เป็นหลักต้นแบบในการออกแบบ แบ่งได้ดังนี้

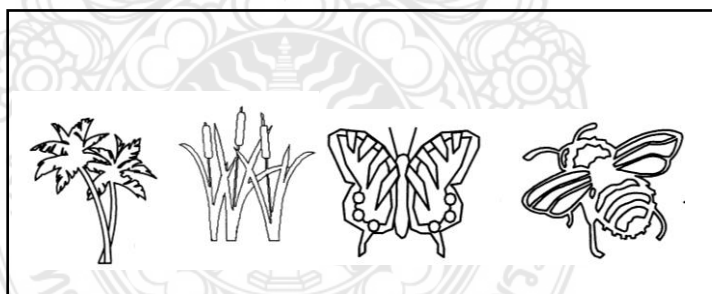
2.2.3.1 รูปทรงธรรมชาติ (Natural Form) ได้แก่ สิ่งที่มีอยู่ในธรรมชาติแบ่งได้ดังนี้

ก) พืช (Plant) เช่น ต้นไม้ ใบไม้ ดอกไม้ กิ่งก้าน ต้นทรงสูง ต้นเตี้ย เป็นพุ่ม เป็นเถา ใบเหลี่ยม ใบกลม ใบยาว ใบแฉก ใบฝอย เป็นต้น

ข) สัตว์ (Animal) เช่น สัตว์บก 2 เท้า 4 เท้า สัตว์ปีกทุกชนิด สัตว์น้ำ

ค) แร่ธาตุ (Mineral) เช่น ภูเขา หินหินต่าง ๆ ดิน น้ำกรวดทราย

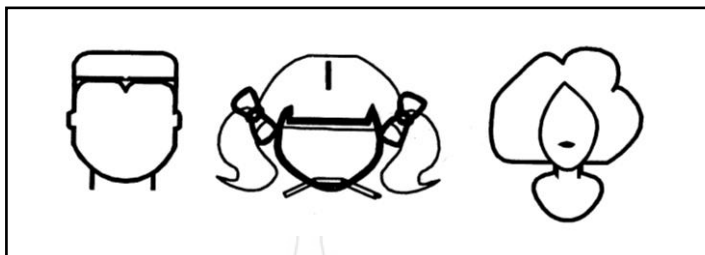
ดั่งภาพ 2.28

ภาพ 2.28 รูปทรงธรรมชาติ (Natural Form)

ที่มา : (พินาลิน, 2549)

2.2.3.2 รูปทรงมนุษย์ (Human Form) เช่น รูปทรงผู้ชาย รูปทรงผู้หญิง รูปทรงเด็ก รูปทรงผู้ใหญ่ รูปทรงคนชรา ดังภาพ 2.29

ภาพ 2.29 รูปทรงมนุษย์ (Human Form)

ที่มา : (พินาลิน, 2549)

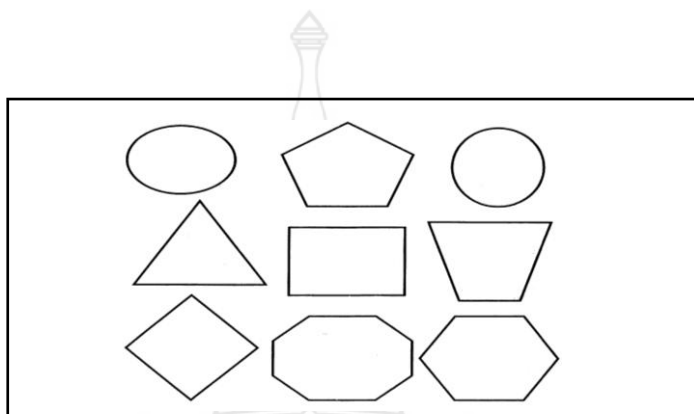
2.2.2.3 รูปทรงที่มนุษย์สร้างขึ้น (Man Made Form) เช่น ไวโอลิน แก้วอี้ รถยนต์ เรือโดยสาร บ้านเรือน ดังภาพ 2.30

ภาพ 2.30 รูปทรงที่มนุษย์สร้างขึ้น (Man Made Form)

ที่มา : (พินาลิน, 2549)

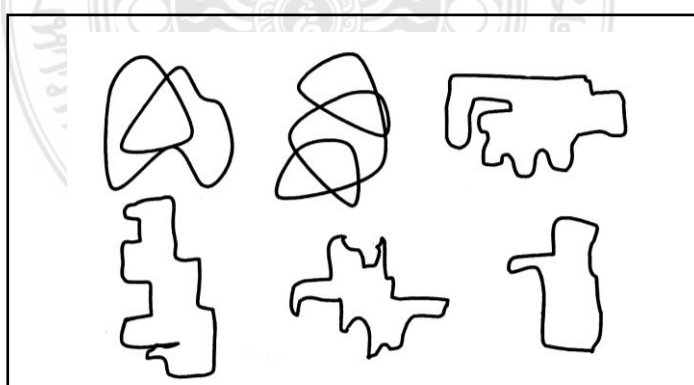
2.2.2.4 รูปทรงเรขาคณิต (Geometric Form) เป็นรูปทรงที่คิดขึ้นโดยเฉพาะและเป็นที่ยอมรับกันในรูปทรงเหล่านั้นเป็นสากล เช่น รูปทรงกลม รูปทรงกระบอก รูปกรวยกลม รูปกรวยเหลี่ยม รูปสี่เหลี่ยมลูกบาศก์รูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า รูปสี่เหลี่ยมคางหมู ดังภาพ 2.31

ภาพ 2.31 รูปทรงเรขาคณิต (Geometric Form)

ที่มา : (พินาลิน, 2549)

2.2.2.5 รูปทรงอิสระ (Free Form) เป็นรูปทรงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาจากรูปทรงอื่นจนไม่สามารถกำหนดได้ว่าเป็นรูปทรงอะไร ซึ่งในงานศิลปะสมัยใหม่นิยมใช้กันมาก(มนตรี, 2538) ดังภาพ 2.32

ภาพ 2.32 รูปทรงอิสระ (Free Form)

ที่มา : (พินาลิน, 2549)

2.2.4 องค์ประกอบของการออกแบบ มีความจำเป็นในการออกแบบลวดลายทำให้งานออกแบบลวดลายมีความสมบูรณ์และสามารถสื่อให้ผู้อื่นรับรู้และเข้าใจถึงความงามและคุณค่าของผลงานได้ องค์ประกอบที่ใช้ในงานออกแบบมีดังนี้

2.2.4.1 จุด (Point) เป็นองค์ประกอบแรกที่มีความหมายในตัวเองแสดงให้เห็นพลังในการขยายหรือรวมตัวได้ จุดเป็นสิ่งเริ่มต้นที่ก่อให้เกิดเป็นเส้น รูปร่างและรูปทรงต่างได้และสามารถสร้างจินตนาการให้กับนักออกแบบได้มากมาย

2.2.4.2 เส้น (Line) เกิดจากจุดหลายๆจุดที่เรียงกันเป็นแถว มนุษย์เราจะพบเห็นลักษณะของเส้นต่างๆในธรรมชาติมากมายซึ่งเส้นแต่ละแบบจะให้ความรู้สึกที่แตกต่างกันไป เช่น

- ก) เส้นตรงแนวตั้งให้ความรู้สึกมั่นคงแข็งแรง
- ข) เส้นตรงแนวนอนให้ความรู้สึกสงบ ราบเรียบ นิ่งและดูกว้าง
- ค) เส้นโค้งให้ความรู้สึกอ่อนช้อย นุ่มนวล มีการเคลื่อนไหว
- ง) เส้นทแยงให้ความรู้สึกไม่มั่นคง เคลื่อนไหวไม่อยู่นิ่ง
- จ) เส้นหยักให้ความรู้สึกตื่นเต้นรุนแรง ไม่อยู่นิ่ง
- ฉ) เส้นหยักโค้งซ้ำกันให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่อง

2.2.4.3 รูปร่าง (Shape) เกิดจากเส้นและทิศทางที่ปลายทั้งสองมาบรรจบกัน ลักษณะของรูปร่างมี 2 มิติ เช่นรูปร่างธรรมชาติ รูปร่างเรขาคณิต รูปร่างอิสระ

2.2.4.4 รูปทรง (Form) ลักษณะของรูปทรงมี 3 มิติ แสดงให้เห็นถึงความสูงหรือความลึก เช่นรูปทรงธรรมชาติ รูปทรงเรขาคณิต รูปทรงอิสระ

2.2.4.5 ลักษณะผิว (Texture) เป็นส่วนภายนอกของธรรมชาติหรือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นที่มีลักษณะที่หลากหลายและส่งผลต่อความรู้สึกที่แตกต่างกัน เช่น ผิวเรียบให้ความรู้สึกอยากจับต้อง ผิวหยาบให้ความรู้สึกไม่น่าจับต้องแต่น่าสนใจ เป็นต้น ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับรูปแบบของผลงานที่จะออกแบบด้วยว่าต้องการใช้กับงานลักษณะใด

2.2.4.6 สี (Color) จัดเป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากในงานออกแบบ มนุษย์สามารถรับรู้เกี่ยวกับสีเป็นอย่างดีไม่ว่าจะเป็นด้านอารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อสี ความเชื่อหรือค่านิยม เป็นต้นดังนั้นการออกแบบลวดลายให้มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องศึกษาทำความเข้าใจคุณสมบัติและหลักการใช้สีดังนี้

ก) วรรณะของสี (Tone Color) หมายถึง กลุ่มสีที่มีคุณสมบัติที่ก่อให้เกิดความรู้สึกแตกต่างกันในวงจรรสชาติแบ่งเป็น 2 วรรณะ คือ สีวรรณะร้อนซึ่งให้ความรู้สึกเร่าร้อนสะดูตา ในวงจรรสชาติได้แก่ สีเหลือง ส้มเหลือง ส้ม ส้มแดง แดง ม่วงแดง ม่วง และสีวรรณะเย็นซึ่งให้ความรู้สึกเย็น สงบ สบายตา ในวงจรรสชาติได้แก่ สีเหลือง เขียวเหลือง เขียว เขียวน้ำเงิน น้ำเงิน ม่วงน้ำเงิน ม่วง ซึ่งสีม่วงและสีเหลืองจัดเป็นสีกลาง

ข) ค่าของสี (Value of colors) หมายถึง ค่าความอ่อน-แก่ของสี สามารถแบ่งเป็นระดับความเข้มมากขึ้นตามลักษณะของผลงาน เช่น ถ้าค่าของสีมีน้ำหนักต่างกันมากจะเหมาะกับผลงานที่ให้ความรู้สึกรุนแรง แต่ถ้าค่าน้ำหนักของสีต่างกันน้อยหรือมีความกลมกลืนกันจะเหมาะกับผลงานที่ให้ความรู้สึกนุ่มนวล สงบ เป็นต้น

ค) ความจัดของสี (Intensity) หมายถึง สีแท้หรือสีบริสุทธิ์ที่แสดงถึงความเด่นชัด ความสดใสเปล่งประกายออกมาชัดเจนมากกว่าสีอื่นๆ ที่อยู่ล้อมรอบ

ง) สีเอกรงค์ (Monochrome) หมายถึง การเลือกใช้สีใดสีหนึ่งเพียงสีเดียว ในผลงานแล้วเพิ่มหรือลดค่าของสีให้เกิดค่าน้ำหนักอ่อน-แก่ตามต้องการ

จ) สีกลมกลืน (Colors Harmony) หมายถึง กลุ่มสีที่ปรากฏในผลงานมีสภาพส่วนรวมที่ไม่ให้เกิดความรู้สึกบาดตา ดูแล้วมีความกลมกลืนไม่แข็งกระด้าง

ฉ) สีส่วนรวม (Tonality) หมายถึง สีหนึ่งสีใดที่มีอิทธิพลครอบงำสีอื่นๆ ที่อยู่ใกล้เคียงกันหรือผลงานเดียวกันให้เกิดความรู้สึกคล้ายคลึงตามไปกับสีนั้น

ช) สีตัดกัน (Discord) หมายถึง สีที่อยู่ตรงข้ามกันในวงจรรสี หรือเป็นคู่สีที่ไม่มีเนื้อสีผสมอยู่ในกันและกัน จึงมีลักษณะที่ตัดกันหรือขัดแย้งอย่างรุนแรง การใช้สีตัดกันจะต้องใช้อย่างระมัดระวังเพื่อให้ผลงานเกิดความเป็นเอกภาพ

ซ) ระยะเวลาของสี (Perspective of Colors) หมายถึง ระยะเวลาใกล้ - ไกลของสี แต่ละสีที่เปล่งค่าความเข้มแตกต่างกันทำให้เกิดความรู้สึกในเรื่องของมิติตื้น-ลึกไม่เท่ากัน

2.2.4.7 ค่าน้ำหนัก (Value) เป็นส่วนที่จะทำให้เกิดความแตกต่างในเรื่องของมิติได้อย่างชัดเจน โดยผู้ออกแบบจะต้องมีความรู้ความเข้าใจ และทักษะในเรื่องของการไล่ค่าน้ำหนักจากอ่อนไปหาแก่ หรือแก่ไปหาอ่อนก็ตาม ซึ่งความตื้นลึกของมิติขึ้นอยู่กับระยะที่ต้องการนั่นเอง

2.2.5 เทรนด์สีที่ใช้ในการออกแบบ สีมียุทธศาสตร์สำคัญในด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ เพื่อที่จะสามารถตอบสนองกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายมากที่สุด การใช้เทรนด์สีเพื่อการออกแบบจึงมีความสำคัญ เพราะเป็นตัวกำหนดขอบเขตการใช้สีบนผลิตภัณฑ์ และสามารถสื่อให้เห็นถึงแนวโน้มสีที่จะนำมาใช้ในปีถัดไปซึ่งสีที่ใช้ออกแบบผลิตภัณฑ์สำหรับสตรีในฤดูกาล SPRING / SUMMER 2013 มี 4 กลุ่มด้วยกัน ดังภาพ 2.33

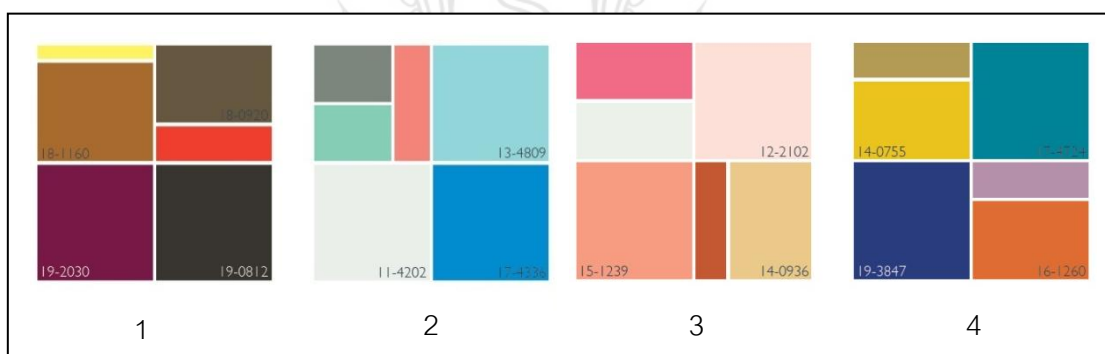
กลุ่มที่ 1 สีเข้มให้ความรู้สึกสงบ สีแดงและสีเหลืองมีสัดส่วนการตกแต่งน้อยซึ่งช่วยให้ผลิตภัณฑ์ดูสะอาดตายิ่งขึ้น

กลุ่มที่ 2 ส่วนใหญ่เป็นสีวรรณะเย็นให้ความรู้สึกสดชื่นผ่อนคลาย

กลุ่มที่ 3 สีส่วนใหญ่เป็นกลุ่มสีในวรรณะร้อนให้ความรู้สึกสดใส สะอาดตา

อ่อนหวาน

กลุ่มที่ 4 สีวรรณะเย็นมีสัดส่วนมากสีกลางและสีวรรณะร้อนมีสัดส่วนพอเหมาะให้ความรู้สึกสดใส สะอาดตา

ภาพ 2.33 เทรนด์สี SPRING / SUMMER 2013 COLOR USAGE / WOMEN

ที่มา : [http://www.fashiontrendsetter.com\(2555\)](http://www.fashiontrendsetter.com(2555))

การออกแบบมีความสำคัญต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ซึ่งต้องประมวลความคิดหลายด้าน เช่นกลุ่มเป้าหมาย องค์ประกอบของการออกแบบ รูปทรง รูปทรง วัสดุที่ใช้หรือแม้แต่การตกแต่งและอื่นๆอย่างรอบคอบเพื่อให้ได้ความลงตัวเกิดขึ้นกับผลิตภัณฑ์

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการตกแต่งผลิตภัณฑ์

การตกแต่ง หมายถึง วิธีการตกแต่งเสื้อผ้าที่เกิดจากการตกแต่งด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งทำให้เสื้อผ้าเกิดความสวยงาม การตกแต่งเสื้อผ้ามีหลายวิธี เช่น การตกแต่งด้วยตะเข็บ ผ้าเฉลียง การต่อผ้า ไล่ไก่ การแทรกผ้า การตีเกล็ด จีบระบาย จีบรูด ฯลฯ เป็นการตกแต่งที่ต้องใช้ฝีมือการตัดเย็บ ความประณีต นิยมใช้ตกแต่งกับเสื้อผ้าเด็ก เสื้อผ้าสตรี บุรุษ หรือชุดอื่นๆ ขึ้นอยู่กับการเลือกวิธีการตกแต่ง แต่ละวิธีควรเลือกใช้ให้เหมาะสม(สาคร, 2548)

พจนานุกรมไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ให้ความหมายการตกแต่งไว้ว่าการตกแต่ง หมายถึง ประดับ ประจักษ์ให้ดี ทำให้งาม

กล่าวโดยสรุปแล้ว ความหมายของการตกแต่ง จึงหมายถึง การทำให้ผลิตภัณฑ์เกิดความสวยงามด้วยการใช้ฝีมือ วิธีการวัสดุที่เหมาะสม และจินตนาการผสมผสานกันโดยใช้หลักการทางศิลปะเพื่อให้เกิดความสวยงามและเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์นั้นๆ

2.3.1 ความสำคัญของการตกแต่ง การตกแต่งเป็นวิธีที่ทำให้ผลิตภัณฑ์มีความสวยงามดึงดูดความสนใจของผู้บริโภคได้ การตกแต่งสามารถช่วยเพิ่มราคาของผลิตภัณฑ์ได้และบ่งบอกรสนิยมของผู้ใช้ บางครั้งสามารถช่วยแก้ปัญหาการตัดเย็บได้ เช่น จีบระบาย ช่วยแก้ปัญหาเรื่องความยาวเสื้อ กระโปรง หรือ แก้ปัญหารูปแบบเสื้อที่แข็งกระด้างให้ดูอ่อนหวานน่ารัก นอกจากนี้การตกแต่งยังสามารถบ่งบอกถึงเอกลักษณ์ของแต่ละสังคมได้ด้วย(สาคร, 2548)

2.3.2 ประเภทของวัสดุตกแต่ง แบ่งตามที่มาสามารถแยกออกเป็น 4 ประเภทคือ

2.3.2.1 วัสดุตกแต่งประเภทผ้าและสิ่งทอ การใช้วัสดุตกแต่งที่ทำจากผ้าและสิ่งทอจัดว่าเป็นศิลปะการตกแต่งที่นิยมมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน วัสดุตกแต่งที่ทำจากผ้าและสิ่งทอมีให้เลือกหลายรูปแบบและที่นิยมมีดังต่อไปนี้

ก) จีบระบาย (Ruffles) จีบระบายที่นำมาใช้ในการตกแต่งเสื้อผ้ามีหลายลักษณะ เช่น ระบายที่ตัดจากผ้าเฉลียง ระบายที่ตัดจากผ้าตรง ระบายที่ตัดตามรูปแบบการขยายของชิ้นส่วนของแบบตัด และระบายสำเร็จรูปที่ทำจากผ้าอัดพลีท หรือผ้าลูกไม้ เป็นต้น

ข) ลูกไม้และผ้าปัก (Lace and Embroidery) โดยทั่วไป ลูกไม้ที่ใช้เพื่อการตกแต่งมักทำด้วยมือ โดยใช้วิธี การถัก การทอ หรือทำให้เกิดลวดลายที่สวยงามบนพื้นของ

ผ้าโปร่ง ซึ่งให้ความรู้สึกหรูหรา แต่ในปัจจุบันลูกไม้ตกแต่งที่ผลิตด้วยเครื่องจักรสามารถผลิตได้สวยงามพอๆ กับชนิดที่ทำด้วยมืออีกทั้งยังมีให้เลือกหลายแบบหลายสีและจำหน่ายในราคาที่ถูกลงกว่าลูกไม้ที่ทำด้วยมือ เมื่อนำไปตกแต่งก็ยังคงรักษาความหรูหราได้เช่นเดิม

ค) ผ้าเฉลียง (Bias) คือผ้าที่ตัดตามเส้นทแยงมุมของผืนผ้า มีแนวทำมุม 45 องศากับผืนผ้า มีลักษณะเด่นคือสามารถยืดโค้งได้โดยไม่เกิดรอยย่น ผ้าเฉลียงมีหลายชนิดสามารถนำมาใช้ตกแต่งผลิตภัณฑ์ได้หลายรูปแบบ ผ้าเฉลียงที่นิยมนำมาใช้ตกแต่ง เช่น ใช้เป็นผ้าก๊วย ใช้เย็บทาบทับรอยต่อตะเข็บ ใช้เย็บคิ้ว ใช้เย็บเป็นไส้ใ้แก่นำมาขุดหรือสาน ขุดเป็นกระดุมจีน ตัดเย็บเป็นโบหรือพับเป็นดอกกุหลาบนำไปตกแต่งเสื้อผ้าหรือผลิตภัณฑ์อื่นได้สวยงาม

ง) เกลียวเชือก (Cord) เกลียวเชือกที่นิยมนำมาใช้ตกแต่งมี 2 ชนิดได้แก่ เชือกที่เข้าเกลียวลักษณะเดียวกับเส้นด้าย และเชือกที่เข้าเกลียวด้วยการผูกปม เกลียวเชือกที่ใช้ตกแต่งส่วนมากทำด้วยไหมหรือเส้นใยที่คล้ายไหมใช้วิธีถักเป็นเกลียวด้วยเครื่องจักร มีทั้งชนิดสีเดียวและหลายสีสลับกัน มีหลายขนาดให้เลือกใช้

จ) ชายครุยและพู่ (Fringes and Tassels) ใช้ในการตกแต่ง โดยทั่วไปมี 2 ชนิด คือ ชายครุยสำเร็จและชายครุยประดิษฐ์ซึ่งทำจากเส้นไหม เส้นด้ายฝ้าย เชือกเส้นเล็กหรือผ้าหนังเทียม

ฉ) ริคแรก (Rick - Rack) มีลักษณะเป็นเทปรูปหยัก ผลิตจากเส้นด้ายไหม ฝ้ายและใยสังเคราะห์ ผลิตและจำหน่ายเป็นม้วนมีหลายขนาดและหลายสีให้เลือกใช้

ช) ริบบิ้น (Ribbon) มีจำหน่ายในรูปแบบของริบบิ้นที่ผลิตจากผ้าในลอนสีพื้นและริบบิ้นที่ปักลวดลายต่างๆ มีขนาดต่างกันและมีสีล้นดงาม ใช้ตกแต่งโดยการเย็บทาบขอบ หรือทาบปิดรอยตะเข็บ นอกจากนี้ริบบิ้นเส้นเล็กๆ ยังสามารถใช้ปักลวดลายได้เช่นเดียวกับไหม

ช) ไหมปัก (Embroidery threads) มีลักษณะเป็นใจ เป็นหลอด หรือเป็นเช็ด มีขนาดและสีให้เลือกมากมาย ไหมปักที่นิยมนำมาตกแต่ง ได้แก่ ไหมปักด้ายมันและไหมพรมเทคนิคที่ใช้ตกแต่งคือการปักลวดลายลงบนผลิตภัณฑ์ และใช้ในการจับมือค เป็นต้น

ฉ) เป็ยและแถบ (Braid) เป็ยผลิตโดยการทอและการถักนิต ใช้เส้นด้าย 3 เส้น หรือมากกว่า สอดทแยงเหมือนการถักเป็ย มีลักษณะกลมหรือแบน มีทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่ เช่นเป็ยแผ่นเรียบ (Flat braid) เป็ยกลมเส้นเล็ก(Soutache or Narrow bias braid) แถบเป็ยหุ้มริม (Pre - faded braid)

2.3.2.2 วัสดุตกแต่งประเภทพลาสติกและโลหะวัสดุตกแต่งประเภทพลาสติกและโลหะเป็นที่นิยมกันแพร่หลาย มีหลายรูปแบบให้เลือกใช้ตามต้องการ

ก) พลาสติก (Plastic) เป็นวัสดุที่มีความยืดหยุ่น เมื่อได้รับความร้อนสูงจะอ่อนตัวจนสามารถขึ้นรูป และหลอมละลายจนเชื่อมประสานกันได้ เมื่อปล่อยให้เย็นจะแข็งเหมือนเดิม มีคุณสมบัติทนต่อน้ำล้าง ผงซักฟอก กรดและด่าง ใช้ผลิตเป็นชิ้นส่วน และรูปพรรณต่างๆได้ วัสดุที่ใช้ประกอบและตกแต่งที่ทำจากพลาสติก ได้แก่ กระจุกม เลื่อมและลูกบิด เช่น ลูกบิดขนาดเล็ก ลูกบิดสีมุกกลม ลูกบิดสีขุ่น ลูกบิดรูปทรงหยดน้ำค้าง ปล้องอ้อย เป็นต้น

ข) โลหะ (Metal) วัสดุตกแต่งที่ทำมาจากโลหะส่วนใหญ่ที่นิยมใช้จะมาจากโลหะประเภท เงิน ทองเหลือง และทองแดง มีลักษณะเป็นวัสดุสำเร็จรูปผลิตขึ้นเพื่อใช้เป็นวัสดุประกอบการตกแต่งโดยเฉพาะ หรือผลิตขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องเกาะเกี่ยว ที่นิยมใช้ส่วนใหญ่ผลิตออกมาในรูปแบบของ กระจุกม เข็มกลัด มีรูปร่างสีสรรให้เลือกมากมาย

2.3.2.3 วัสดุตกแต่งประเภทที่ได้จากพืชและสัตว์เป็นวัสดุตกแต่งจากธรรมชาติที่นิยมใช้ตกแต่งผลิตภัณฑ์ต่างๆให้เกิดความสวยงาม ซึ่งได้จากส่วนต่างๆของพืชและสัตว์ ดังนี้

ก) ไม้และเมล็ดพืชแห้ง ในการผลิตวัสดุตกแต่งประเภทไม้และเมล็ดพืชแห้ง ต้องผ่านกระบวนการกลา หรือตัดแปลงเพื่อทำให้ไม้เป็นวัสดุตกแต่งที่สวยงาม นิยมใช้รูปแบบของลูกบิด หรือลักษณะอื่นๆ ตามสมัยนิยม แล้วนำมาขัดมันให้สวยงาม

ค) เปลือกหอย เขาและกระดูกสัตว์ (Shell Horn and Bone) วัสดุประกอบและตกแต่งประเภทเปลือกหอย นิยมใช้เปลือกจริงที่มีขนาดเล็ก สามารถใช้เปลือกหอยได้ทุกประเภท ในกรณีเปลือกหอยขนาดใหญ่ จะนิยมไปผ่านกระบวนการกลา หรือตัดแปลงให้มีรูปร่างหรือลักษณะตามที่ต้องการ นำมาใช้ในรูปของกระจุกม และดอกไม้ใช้ติดตกแต่งผลิตภัณฑ์สำหรับวัสดุตกแต่งที่ทำจากเขาและกระดูกสัตว์ ส่วนใหญ่ใช้ตกแต่งในรูปแบบของกระจุกรูปทรงต่างๆ

ง) หนังสัตว์ (Leather) วัสดุตกแต่งประเภทหนังสัตว์ ส่วนใหญ่นิยมใช้ในรูปของแผ่นหนังเป็นผืน และนำมาเย็บต่อ ปะ หรือใช้หนังสัตว์ที่เป็นชิ้นเล็กๆนำมาตัดแปลงในรูปของกระจุกม พู่ ใช้ตกแต่งได้สวยงาม

2.3.2.4 วัสดุตกแต่งประเภทเซรามิก (Ceramic) การตกแต่งผลิตภัณฑ์ด้วยวัสดุประเภทเซรามิก นิยมนำมาใช้ในรูปของกระจุกมและลูกบิด ซึ่งผลิตขึ้นมาโดยการอัด การพิมพ์ และ

การปั่น มีรูปร่างต่างๆกัน แล้วจึงนำมาข้อมสีให้สวยงามซึ่งมีทั้งที่ข้อมเป็นสีพื้น และข้อมเป็น ลวดลายต่างๆให้เลือกใช้(เสาวลักษณ์, 2549)

2.3.3 ประเภทของการตกแต่งด้วยเทคนิคจับจีบ การตกแต่งด้วยเทคนิคจับจีบ เป็น ศิลปะการตกแต่งอย่างหนึ่งที่นิยมมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันวัสดุที่ใช้จัดอยู่ในประเภทผ้าและ สิ่งทอ ซึ่งการแต่งกายด้วยเทคนิคจับจีบจะเห็นได้จาก การห่มจีวรของพระสงฆ์ การนุ่งโจงกระเบน การตะเบงมาน การห่ม紗หรือของอินเดีย เสื้อผ้าของชาวอียิปต์ กรีก และโรมัน โดยแบ่งประเภท ของการจับจีบตกแต่งได้ 2 ลักษณะ (กรมอาชีวศึกษา, ม.ป.ป.)ดังนี้

2.3.3.1 จีบตายหรือจีบพับ (Pleats)คือ วิธีการพับทบให้ผ้าเกิดสันเป็นแนวยาว ตามความต้องการ และเย็บทับหรือรีดเพื่อบังคับให้แนวจีบคงทน การจับพับที่ใช้ในการตกแต่ง เสื้อผ้าโดยทั่วไปมี 5 ชนิด (เสาวลักษณ์, 2549) ดังนี้

ก) จีบตามกัน (Side and Knife pleats) คือ การพับผ้าจีบทบซ้อนกัน สันจีบไปทางเดียวกันแต่ละจีบจะมีสันทบด้านนอก 1 เส้นและสันทบด้านใน 1 เส้น เป็นการพับจีบ เรียงกันหลายๆจีบความลึกของจีบทุกจีบมีขนาดเท่ากัน และระยะห่างระหว่างจีบมักจะเท่ากันด้วย จีบลักษณะนี้จะต้องรีดหรืออัดจีบให้อยู่ตัว สำหรับขนาดของจีบถ้ามีขนาดใหญ่เรียกว่า Side pleats ถ้าขนาดของจีบเล็กเรียกว่า Knife pleats เช่น กระโปรงอัดพลีท หรือกระโปรงจีบรอบตัว เป็นต้น ดังภาพ 2.34

ภาพ 2.34 ลักษณะของจีบตามกัน (Side and Knife pleats)

ข) จีบกระทบแบบจีบหันออกจากกัน (Box pleats) คือ จีบพับที่มีลักษณะของจีบคู่ที่หันด้านจีบออกจากกัน ส่วนด้านล่างจีบทั้ง 2 เส้นจะหันชนกันความลึกของจีบทั้ง 2 ด้านมีขนาดเท่ากัน การพับจีบลักษณะนี้นิยมใช้ตกแต่งได้ทั้งบริเวณตัวเสื้อและกระโปรงที่ต้องการเพิ่มเนื้อผ้าให้มีความพองบานมากขึ้น ดังภาพ 2.35

ภาพ 2.35 ลักษณะของจีบกระทบแบบจีบหันออกจากกัน (Box pleats)

ค) จีบกระทบแบบจีบหันชนกัน (Inverted pleats) คือ จีบพับที่มีลักษณะของจีบที่เหมือนกลับเอาด้านในของจีบแบบ Box pleats มาใช้คือ ลักษณะด้านนอกจะเห็นสันของจีบทั้ง 2 เส้นชนกันตรงกลาง แต่ด้านในสันของจีบทั้ง 2 เส้นหันออกจากกัน และถ้ามีการจีบต่อเนื่องกันหลายจีบลักษณะของจีบจะเป็นการใช้สันจีบข้างหนึ่งของจีบคู่ที่หนึ่งมาชนกับสันจีบอีกข้างของจีบคู่ถัดไป ดังภาพ 2.36

ภาพ 2.36 ลักษณะของจีบกระทบแบบจีบหันชนกัน (Inverted pleats)

ง) จีบแยกจากกันมีแผ่นรองด้านล่าง (Pleat with separate underlay) คือ จีบพับที่มีลักษณะเหมือนกับจีบกระทบแบบจีบหันชนกันตรงที่สันจีบด้านล่างตัดแยกจากกัน และมีผ้าเป็นแผ่นรองเย็บตะเข็บตรงแนวสันจีบด้านล่างทั้ง 2 ด้าน ลักษณะของจีบชนิดนี้นิยมใช้กับการใช้จีบแทรกตรงแนวตะเข็บ แต่แทรกจีบเฉพาะบางส่วนเท่านั้น การตกแต่งสามารถแทรกผ้ารองต่างสีกับผ้าชิ้นบนทำให้เกิดความสวยงามเพิ่มขึ้นได้ ตัวอย่างเช่น การพับจีบแทรกบริเวณชายเสื้อ และชายกระโปรง เป็นต้น ดังภาพ 2.37

ภาพ 2.37 ลักษณะของจีบแยกจากกันมีแผ่นรองด้านล่าง
(Pleat with separate underlay)

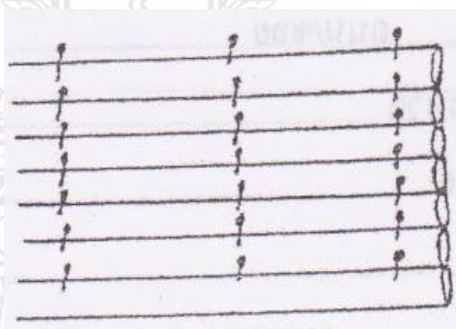
จ) จีบพับแบบหีบเพลง (Accordion pleats) คือ จีบที่มีลักษณะเป็นจีบเล็กๆ และใช้วิธีการพับจีบแบบกลับไปมา เช่นเดียวกับลักษณะของหีบเพลง นิยมใช้วิธีการพับจีบด้วยเครื่องอัดด้วยความร้อนหรือที่เรียกว่า การอัดพลีท เพื่อให้จีบมีความคงทนและอยู่ตัวถาวร (เสาวลักษณ์, 2549) ดังภาพ 2.38

ภาพ 2.38 ลักษณะของจีบพับแบบหีบเพลง (Accordion pleats)

2.3.3.2 จีบปล่อย(Drape) คือ การจับรั้งเฉพาะที่ให้มีเส้นอ่อนสลวยโค้งไปตามรูปร่างหรือการจับจีบบริเวณโคนจีบมากแล้วค่อยๆเรียวไปยังปลายจีบไม่รีด ปลายจีบจะตรงและอ่อนสลวยโค้งไปตามรูปร่าง จีบปล่อยส่วนใหญ่ใช้ตกแต่งเสื้อชุดโอกาสพิเศษ เช่น ชุดวิวาห์ ชุดราตรี (สุคนธ์, 2524) ลวดลายการจับจีบที่นิยมนำมาประกอบการตัดเย็บชุดวิวาห์และชุดราตรี เพื่อตกแต่งให้ดูสวยงามแปลกตา สามารถเก็บเกล็ดที่เป็นเนื้อผ้าส่วนเกินให้เฉลี่ยแทรกอยู่ในลวดลายที่จับ ทำให้เข้ากับรูปร่างได้เป็นอย่างดีโดยไม่ต้องเย็บเป็นรูปของเกล็ด การจับจีบที่นิยมทั่วไปมีดังนี้

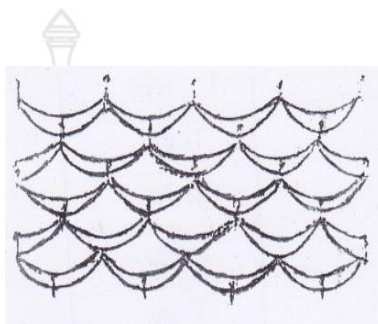
ก) ลายจีบซ้อน เป็นลายที่เกิดจากการพับทบผ้าให้จีบวางซ้อนตามกัน โดยมีเส้นจีบเสมอกันทุกเส้น สามารถทำได้ทั้งแนวตั้งแนวนอนและแนวเฉียงของตัวเสื้อ การจับจีบที่ดีควรใช้ผ้าเฉลี่ย ซึ่งมีการยืดหยุ่นของผ้าเกิดขึ้นในการจับจีบ การเรียงจีบจะเรียงซ้อนลึกมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความต้องการ ดังภาพ 2.39

ภาพ 2.39 จับจีบลายจีบซ้อน

ที่มา : (กรมอาชีวศึกษา, ม.ป.ป.)

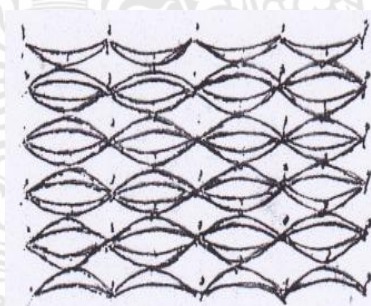
ข) ลายเกล็ดปลา เป็นลายที่ดัดแปลงมาจากลายจีบซ้อน แต่ต้องผ่อนผ้าให้หย่อนเล็กน้อยซึ่งหลังจากการทำลายจีบซ้อนในแต่ละแถวแล้ว จะดึงผ้าเฉลี่ยงตลบกลับออกมาลัดเข็มหมุดไว้กับผ้าขึ้นถัดไป มีลักษณะของลายคล้ายเกล็ดปลา แบ่งออกเป็นช่องๆแต่ช่องจะสับหว่างกัน ดังภาพ 2.40

ภาพ 2.40 จีบจีบลายเกล็ดปลา

ที่มา : (กรมอาชีวศึกษา, ม.ป.ป.)

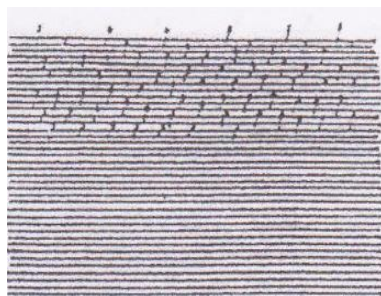
ค) ลายรั้งบวบ เป็นลายที่ดัดแปลงมาจากลายสายฝนมีลักษณะเป็นร่องสับหว่างกันคล้ายรั้งบวบ มีการเรียงลายคล้ายการจับสมีอค ดังภาพ 2.41

ภาพ 2.41 จีบจีบลายรั้งบวบ

ที่มา : (กรมอาชีวศึกษา, ม.ป.ป.)

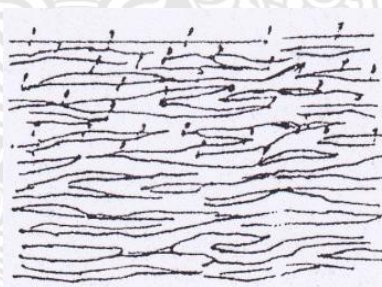
ง) ลายสายฝน เป็นลายที่จับจีบด้วยผ้าเชลียงขึ้นเดียว เกิดจากการฉีกผ้าให้เกิดร่องเล็กๆและรอยย่นไม่สูงมากนัก เรียงเป็นระเบียบเหมือนลายลูกฟูกแต่ละเอียดกว่า ยาวเท่ากันตลอดดูคล้ายสายฝน ดังภาพ 2.42

ภาพ 2.42 จับจีบลายสายฝน

ที่มา : (กรมอาชีวศึกษา, ม.ป.ป.)

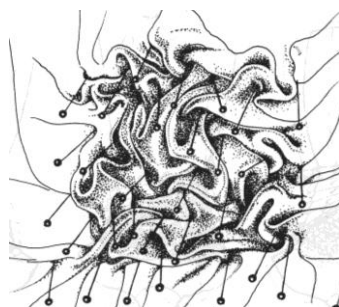
จ) ลายนํ้าหรือลายเปลือกไม้ เป็นลายที่ดัดแปลงมาจากลายสายฝน มีลักษณะเป็นรอยจีบย่นเป็นร่องและมีรอยย่นสลับสับหว่างกันจนเกิดเป็นริ้วลายเหมือนสายนํ้าหรือลายของเปลือกไม้ด้วยการจับผ้าเชลียงขึ้นเดียว ดังภาพ 2.43

ภาพ 2.43 จับจีบลายนํ้าหรือลายเปลือกไม้

ที่มา : (กรมอาชีวศึกษา, ม.ป.ป.)

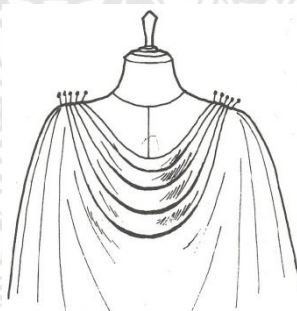
ฉ) ลายรวงผึ้ง เป็นลักษณะของการผลัดผ้าเฉลียงผืนเดียวให้เกิดรอยย่นของผ้าให้วกไปวนมาคล้ายรวงผึ้ง ดังภาพ 2.44

ภาพ 2.44 จับจีบลายรวงผึ้ง

ที่มา : (เจียรพรรณ, ม.ป.ป.)

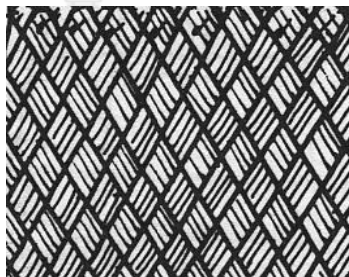
ช) ลายจีบถ่วง เป็นการใช้ผ้าเฉลียงผืนเดียวจับจีบหรือเย็บรูดให้ผ้าตกลงเป็นชั้นดูอ่อนสลวย การตกที่ถ่วงของเนื้อผ้าทำให้เกิดลอนที่แนวของผ้าเฉลียง นิยมใช้ ตกแต่ง คอเสื้อ แขนเสื้อ ชายกระโปรงชุดวิวาห์ราตรี ดังภาพ 2.45

ภาพ 2.45 จับจีบลายจีบถ่วง

ที่มา : (เจียรพรรณ, ม.ป.ป.)

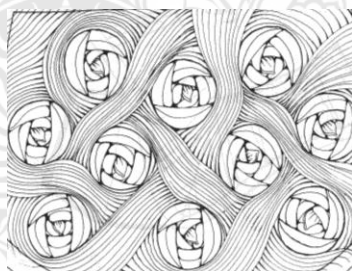
ช) ลายสานขัด เป็นการนำผ้าเฉลียงมาจับจีบเป็นเส้นโดยแต่ละเส้นจะมีประมาณ 3 จีบแล้วนำมาสานขัดให้เกิดลวดลาย หรือเย็บและกลับผ้าให้มีขนาดเล็กหรือใหญ่ตามต้องการทุกเส้น หรือใช้ริบบิ้น แล้วจึงนำมาสานขัดให้เป็นลวดลายต่างๆได้ เช่น ลายสอง ลายตัวน อาจจะใช้ผ้าที่มีสีต่างกัน เพื่อให้เห็นลวดลายชัดเจนนยิ่งขึ้น ดังภาพ 2.46

ภาพ 2.46 จับจีบลายสานขัด

ที่มา : (เจียรพรรณ, ม.ป.ป.)

ฅ) ลายพิเศษหรือลายแฟนซี เป็นลายที่ดัดแปลงและเป็นการผสมผสานกันระหว่างลายดอกกุหลาบและลายสายฝนหรือลายอื่นๆได้ตามความเหมาะสม ดังภาพ 2.47

ภาพ 2.47 จับจีบลายพิเศษหรือลายแฟนซี

ที่มา : (เจียรพรรณ, ม.ป.ป.)

การเลือกผ้าสำหรับจับจีบผ้าที่ใช้ควรเป็นผ้าเนื้อนุ่มบางถึงหนาปานกลาง มีน้ำหนักพอสมควร ผ้าควรเป็นสีพื้นไม่มีลวดลาย เช่น ผ้าชีฟอง ผ้าเครป ผ้าซาติน ผ้าแก้ว เป็นต้น การจับจีบจะให้สวยงามจะต้องใช้ผ้าเกรนเฉลียงเสมอ (กรมอาชีวศึกษา, ม.ป.ป.)

2.4 พฤติกรรมผู้บริโภค

การออกแบบผลิตภัณฑ์ทุกวันนี้ใช้ข้อมูลเป็นตัวขับเคลื่อน การค้นหาและการใช้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้บริโภคจะกลายมาเป็นอาวุธในการแข่งขันในอนาคต ผู้ผลิตต้องลงทุนลงแรงอย่างมหาศาลที่จะค้นหาผู้บริโภคที่มีเค้าวาจะกลายมาเป็นขาประจำ ตลาดเป้าหมาย หรือ Target คือ กลุ่มลูกค้าที่ผู้ประกอบการกึ่งนิยามขึ้นอย่างแนบเนียนแล้วว่าจะขายสินค้าให้ผู้บริโภคจำแนกออกเป็น 4 กลุ่ม(พรสนอง, 2550) ดังนี้

2.4.1 รุ่น-วาย (อายุ 10 - 27 ปี) เป็นกลุ่มที่มีรายได้สูง คนรุ่นนี้มีอิทธิพลต่อการใช้จ่ายในครอบครัวอย่างมาก คนรุ่นนี้ต้องการก้าวหน้าเร็ว และต้องการแรงกระตุ้นตลอดเวลาที่มีการศึกษาสูงและมีอุปกรณ์ทางเทคโนโลยีอยู่มาก นิยมผลิตภัณฑ์ที่เข้ามาวัฒนธรรมและเป็นของใหม่ แม้ว่าจะหลงใหลแบรนด์ที่มีชื่อเสียง แต่ก็ไม่ใช่ติดกับแบรนด์เดียว เปลี่ยนยี่ห้อแบรนด์ได้ง่ายมองการจับจ่ายซื้อหาสินค้าหรือเดินตามห้างเป็นการบันเทิงอย่างเดียว และตอบรับการโฆษณาอย่างฉับพลัน ชอบเลียนแบบดารานักบันเทิง เป็นนักบริโภคตัวยง ใช้เงินมากตั้งแต่เริ่มโตเข้าวัยหนุ่มสาวเรียกครองผลิตภัณฑ์ที่เป็นส่วนตัว ทำแบบเฉพาะตัว โต้ในศูนย์การค้า และหล่อหลอมด้วยเคเบิลทีวี

2.4.2 รุ่น-เอ็กซ์ (อายุ 28 - 41 ปี) สมาชิกกลุ่มนี้ เป็นผู้บริโภคที่รอบคอบและระมัดระวัง แต่การตัดสินใจซื้อสินค้าจะรวดเร็ว มีวิถีชีวิตที่อิสระ มีวิธีการแสดงออกหลากหลาย มีวัฒนธรรมการเมือง และลักษณะทางสังคมที่หลากหลาย นับเป็นกลุ่มแรกที่โตมากับคอมพิวเตอร์ ทัศนคติและค่านิยมขึ้นอยู่กับภาษาภาพมากกว่าภาษาเขียน อ่านการ์ตูนญี่ปุ่นมากกว่าอ่านวรรณกรรม คนรุ่นเอ็กซ์มีค่านิยมด้านความสนุกสนานมากกว่ารุ่นเบบี้บูมเมอร์ ต้องการงานเต็มที่และใช้ชีวิตในรูปแบบที่ชื่นชอบควบคู่กัน

2.4.3 รุ่นเบบี้บูมเมอร์ (อายุ 42 - 60 ปี) เป็นรุ่นที่มีขนาดใหญ่ สัมผัสกับการตลาดและโฆษณามาเป็นเวลายาวนาน ได้รับข้อมูลข่าวสารมากมาย คนรุ่นนี้มีการศึกษาปานกลางถึงสูง ปัจจุบันนี้เบบี้บูมเมอร์เป็นวัยกลางคน คนรุ่นนี้มีจิตใจที่ยังคงความเป็นหนุ่มสาว มีลักษณะชื่นชอบตัวเอง ต้องการบริการที่ดี การเอาอกเอาใจ และการเคารพความเป็นส่วนตัว เป็นตลาดเป้าหมายที่มั่งคั่งและดึงดูดใจ ความหลากหลายของคนรุ่นนี้จึงเป็นเรื่องน่าทำทนายสำหรับนักออกแบบ

2.4.4 รุ่นสูงวัย (อายุ 61 - 97ปี) คนรุ่นสูงวัย เป็นรุ่นที่เอาชนะภาวะช้ำยากหมากแพง คนรุ่นนี้ประสบความสำเร็จในชีวิตด้วยการทำงานหนัก ทุมเท เสียสละ และทำงานเป็นทีม นักสังคมวิทยาแยกคนกลุ่มนี้ออกเป็น สองกลุ่ม คือ กลุ่มทหารปลดประจำการ กับกลุ่มเกษียณ แม้จะ

แตกต่างกันแต่ก็มีประสบการณ์คนรุ่นเดียวกันที่เหมือนกัน กลุ่มเจียบให้การสนับสนุนกลุ่มทหารปลดประจำการ เขาเสียสละมากช่วงวัยรุ่น เห็นความสำคัญกับหน้าที่มากกว่าความสนุก มีความเชื่อในความมั่นคงทางการเงินที่ออม จึงกลายเป็นนักช้อปปิ้งที่ขี้เหนียว ยี่ห้อที่ใช้อยู่ทุกวันนี้คือยี่ห้อที่ตนชอบเมื่อห้าสิบปีที่แล้ว

ด้วยเหตุที่เบบี้บูมเมอร์ที่มีอายุห้าสิบเพิ่มจำนวนขึ้นทุกปี จึงมีความจำเป็นที่ต้องแบ่งส่วนตลาดออกเป็นตลาดรุ่นอายุเกินห้าสิบ นักออกแบบต้องคำนึงจุดนี้ ถ้าหวังจะให้ยี่ห้อของตนติดตลาดไปอีกสิบปีข้างหน้า นักออกแบบโดยเฉพาะในอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์แฟชั่น จะนิยมตลาดเด็กหนุ่มสาวเพราะซื้อง่ายและซื้อเร็ว แต่จำนวนคนที่มีอายุเกินห้าสิบจะเป็นตัวบีบให้นักออกแบบต้องเปลี่ยนจุดยืน นักออกแบบแฟชั่นหลายรายหันมาใช้คนรุ่นนี้เป็นเป้าหมาย และแต่ละรายต่างก็พัฒนาโปรดักต์ที่ชัดเจนของตนขึ้น(พรสนอง, 2550)

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5.1 การพัฒนาลวดลายผ้าจากด้วยจักรปักคอมพิวเตอร์เพื่อเป็นผลิตภัณฑ์กระเป๋าถือสตรี (ปิยะนุช, 2553) พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า สถานภาพสมรส อาชีพเป็นพนักงานเอกชน มีรายได้ระหว่าง 15,001 - 20,000 บาทและซื้อสินค้าผ้าไทยจากสถานที่ท่องเที่ยวเหตุผลที่ซื้อเพื่อเป็นของขวัญและเคยซื้อผ้าจากที่เป็นผลิตภัณฑ์เสื้อผ้า สิ่งที่พิจารณาในการซื้อผ้าจากคือลวดลายผ้าและนำผ้าจากไปใช้ประโยชน์ในการตัดหรือตกแต่งเสื้อผ้า มีความสนใจลวดลายผ้าจากที่พัฒนาโดยการปักด้วยจักรปักคอมพิวเตอร์และเห็นว่าสามารถนำไปทำเป็นผลิตภัณฑ์ตกแต่งเสื้อผ้า สำหรับการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์กระเป๋าถือสตรีจะพิจารณาในด้านรูปแบบ ชอบตกแต่งลวดลายการปักลายด้วยเส้นไหม และคิดว่ารูปแบบของกระเป๋าถือสตรีที่นำมาปักตกแต่งลวดลายผ้าจากที่พัฒนาโดยการปักด้วยจักรปักคอมพิวเตอร์มีความเหมาะสม ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อผลิตภัณฑ์กระเป๋าถือสตรีที่ปักลวดลายผ้าจากที่พัฒนาด้วยจักรปักคอมพิวเตอร์ทุกแบบได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

2.5.2 เทคนิคการตกแต่งด้วยวิธีการพันผ้าใยแก้วเคลือบสารสะท้อนน้ำเพื่อผลิตกระเป๋าสตรี (วรดา, 2553) พบว่าการเคลือบสารสะท้อนน้ำสามารถเคลือบด้วยความร้อนจากเตารีด เทคนิคการพันที่ลวดลายแบบพู่กันและแบบกรวยมีความเหมาะสมกับกระเป๋าสตรีจากผ้าใยแก้วเคลือบสารสะท้อนน้ำและผู้บริโภคส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงอายุอยู่ระหว่าง 20-30 ปีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีมีรายได้ 10,000 - 20,000 บาทอาชีพรับราชการส่วนใหญ่ไม่รู้จักผ้าใยแก้วที่เคลือบสารสะท้อนน้ำเคยซื้อผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากผ้าใยแก้วซึ่งเหตุผลที่ซื้อเนื่องจากเป็นผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติและสิ่งที่พิจารณาในการเลือกซื้อคือด้านรูปแบบของผลิตภัณฑ์ชอบผ้าใยแก้วซึ่งมีการสร้างลวดลายด้วยเทคนิคการพันที่ลายวิเคราะห้คุณสมบัติของกระเป๋าสตรีด้านประโยชน์ใช้สอยก่อนตัดสินใจซื้อผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์กระเป๋าสตรีจากผ้าใยแก้วเคลือบสารสะท้อนน้ำพันที่ลวดลายพบว่าผลิตภัณฑ์ทุกแบบได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

2.5.3 การพัฒนาชุดสตรีอินเดียแบบปัญญาโดยใช้ผ้าทอมืออิสาน (สุพัชรา, 2552) พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส อายุต่ำกว่า 30 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า อาชีพแม่บ้าน รายได้ต่อเดือน 15,001- 20,000 บาท มีความเห็นดีกับการใช้ผ้าฝ้ายทอมืออิสานมาทำเป็นชุดสตรีอินเดียแบบปัญญาและเห็นว่ามีเหมาะสมกับรูปแบบของชุดซึ่งสามารถสวมใส่ไปงานสังคมโอกาสต่างๆได้ สำหรับผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาชุดอินเดียแบบปัญญาโดยใช้ผ้าทอมืออิสานในด้านชนิดของผ้า ผิวสัมผัส สี และลวดลายในภาพรวมพบว่า ผ้าชนิดฝ้ายลายหงส์ มีค่าเฉลี่ยและระดับความพึงพอใจรวมสูงสุดในระดับมาก และจากการเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลพื้นฐาน คือ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ ที่มีความพึงพอใจต่อผ้าฝ้ายทอมืออิสานด้านชนิดของผ้า ผิวสัมผัสและสีของผ้าที่แตกต่างกัน จะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วน อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ ของหญิงชาวอินเดียหรือหญิงไทยที่มีเชื้อสายอินเดียที่มีความพึงพอใจต่อผ้าฝ้ายทอมืออิสานด้านลวดลายของผ้าต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5.4 ความพึงพอใจของนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่มีต่อผลิตภัณฑ์กระเป๋าผ้าไหมปั่น (กัญญา, 2552) พบว่าความพึงพอใจของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่มีต่อผลิตภัณฑ์กระเป๋าผ้าไหมปั่น นิสิตหญิงมีความพึงพอใจผลิตภัณฑ์กระเป๋าที่ตัดเย็บด้วยผ้าชิดลายประแจจีนสีชมพูในภาพรวมระดับมาก มีความพึงพอใจกระเป๋าที่ตัดเย็บด้วยผ้ายกดอกลายลูกแก้วสีเทาในภาพรวมระดับปานกลาง และมีความพึงพอใจกระเป๋าที่ตัดเย็บด้วยผ้าเหลืองลายขั้วดีชมพู - เหลือง ในภาพรวมระดับปานกลาง ส่วนความพึงพอใจของนิสิตหญิงที่มีต่อกระเป๋าถือ

พบว่า กระเป๋าถือที่ตัดเย็บด้วยผ้าชนิดลายประแจจีนสีชมพูได้รับความพึงพอใจในภาพรวมระดับมาก กระเป๋าถือที่ตัดเย็บด้วยผ้ายกดอกลายลูกแก้วสีเทา ได้รับความพึงพอใจในภาพรวมระดับมาก และ กระเป๋าถือที่ตัดเย็บด้วยผ้าเหลืองลายขัดสีชมพู – เหลือง ได้รับความพึงพอใจในภาพรวมระดับปานกลาง และความพึงพอใจของนิสิตหญิงที่มีต่อกระเป๋าสะพายที่ตัดเย็บด้วยผ้าชนิดลายประแจจีนสีชมพูในภาพรวมระดับมาก กระเป๋าสะพายที่ตัดเย็บด้วยผ้ายกดอกลายลูกแก้วสีเทาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และความพึงพอใจกระเป๋าสะพายที่ตัดเย็บด้วยผ้าเหลืองลายขัดสีชมพู – เหลือง ในภาพรวมระดับมาก

2.5.5 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมซื้อผลิตภัณฑ์กระเป๋าถือชั้นนำของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร (พรธณินษา, 2551) พบว่า ปัจจัยด้านวัฒนธรรมและสังคมมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์กระเป๋าถือชั้นนำโดยภาพรวมในระดับปานกลาง โดยผู้บริโภคให้ความสำคัญเรื่องสิ่งที่แสดงถึงการบ่งบอกถึงชนชั้นทางสังคม รองลงมาคือจากการเห็นตัวอย่างของบุคคลในครอบครัว และสถานภาพทางสังคม ตามลำดับ ปัจจัยด้านจิตวิทยามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์กระเป๋าถือชั้นนำในระดับปานกลาง โดยคำนึงถึงด้านความเชื่อถือในมาตรฐานการผลิตมากที่สุด รองลงมาคือชื่นชอบในยี่ห้อของผลิตภัณฑ์กระเป๋าถือชั้นนำ และบ่งบอกถึงความมีรสนิยมของผู้เป็นเจ้าของ และปัจจัยด้านการตลาดในภาพรวมมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์กระเป๋าถือชั้นนำในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณา จะเห็นได้ว่า ผู้บริโภคให้ความสำคัญด้านผลิตภัณฑ์มากที่สุด ซึ่งให้ความสำคัญเกี่ยวกับความประณีตของผลิตภัณฑ์เป็นลำดับที่เหมาะสมกับลักษณะการใช้งานและรูปแบบมีความสวยงามตามลำดับ รองลงมาคือ ด้านราคา โดยส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับราคาเหมาะสมกับคุณลักษณะการใช้งานมากที่สุด ส่วนด้านการส่งเสริมการตลาดผู้บริโภคให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยด้านการให้คำแนะนำกับกลุ่มลูกค้า โดยพนักงานขายและการโฆษณาผ่านสื่อต่าง ๆ ลำดับสุดท้ายคือ ด้านการจัดจำหน่าย ผู้บริโภคให้ความสำคัญเกี่ยวกับสถานที่จัดจำหน่ายมีภาพลักษณ์ที่ดี มีร้านค้าเพียงพอในการหาซื้อ และร้านค้ามีสถานที่จอดรถสะดวกตามลำดับ

2.5.6 การศึกษาแนวโน้มความนิยมในการเลือกรูปแบบกระเป๋าหนังของสตรีนักธุรกิจไทย (สินีนาก, 2549) พบว่า สตรีนักธุรกิจมีความนิยมกระเป๋าถือหุ้บสันในวันทำงานสูงถึง 40.18 % และกระเป๋าที่มีสายสะพาย โดยส่วนใหญ่ไม่ใช้กระเป๋าราคาสูงมากนักเพราะกลุ่มสตรีที่ตอบแบบสอบถาม 40.18% นิยมถือกระเป๋าที่มีราคาต่ำกว่า 1,000 บาท แต่ยังคงเลือกซื้อกระเป๋าจากห้างสรรพสินค้าเป็นหลัก และตามมาด้วยกลุ่มที่ไม่เจาะจงว่าจะซื้อกระเป๋าจากแหล่งอื่น ๆ และมีความเชื่อมั่นในรูปแบบกระเป๋าดราลินต้าสากล และรั้วจัก LouisViton 29.89% ในขณะที่ความ

สนใจในการเลือกใช้กระเป๋าที่มีตราสินค้า และไม่มีตราสินค้ามีเปอร์เซ็นต์ที่ใกล้เคียงกัน คือ 21.07% และ 20.58% แต่กลับสนใจเรื่องวัสดุที่ทนทาน, สีสนุกใจฝีมือประณีต และมีช่องใส่ของพอเพียงสูงมากถึง 51.94% และสตรีนักธุรกิจมีความนิยมในกระเป๋าที่ทำด้วยหนังแท้ทั้งใบสูงถึง 49.98% โดยให้ความสนใจอย่างสูงในเรื่องของวัสดุที่นำมาทำกระเป๋า ในขณะที่สตรีนักธุรกิจส่วนใหญ่ยังคงเลือกใช้กระเป๋าสีดำเป็นหลักในวันทำงาน และส่วนใหญ่เห็นความสำคัญของกระเป๋าถือ โดยให้ความสำคัญของช่องสำหรับใส่โทรศัพท์มือถือ 49.49% และตามมาด้วยช่องสำหรับใส่กระเป๋าต๋างค์เล็ก 36.75% และให้ความนิยมสำหรับกระเป๋าที่มีซิปเปิดปิด ใช้สายวัสดุเดียวกับตัวกระเป๋า 62.72% และนิยมกระเป๋าถือหุ้บสั้นสูงที่สุด 40.67%

2.5.7 แนวโน้มของรูปแบบผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าฝ้ายทอมือย้อมสีธรรมชาติในจังหวัดเชียงใหม่ (อัจฉรา, 2542)พบว่าผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าฝ้ายทอมือย้อมสีธรรมชาติมีอดีตความเป็นมาจนเรียกได้ว่าเป็นมรดกทางวัฒนธรรม กลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงนิยมใช้เสื้อผ้าฝ้ายทอมือย้อมสีธรรมชาติ ด้วยเหตุผลที่สวมใส่สบายราคาไม่สูงมีลวดลายเป็นเอกลักษณ์และปลอดภัยจากสารเคมีทางด้านแนวโน้มของรูปแบบผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าฝ้ายทอมือย้อมสีธรรมชาตินั้นพบว่ายังมีเอกลักษณ์คงไว้ซึ่งความเป็นพื้นเมืองแต่จะมีการประยุกต์รูปแบบเสื้อผ้าให้ดูเข้าสมัยและตามความนิยมของลูกค้าที่เป็นทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ส่วนข้อเสนอแนะควรปรับปรุงและให้ความสำคัญเกี่ยวกับคุณภาพของการออกแบบขบวนการผลิต การย้อม การให้สี การส่งเสริมการตลาดและการรณรงค์ให้กลับมาใช้ผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าฝ้ายทอมือย้อมสีธรรมชาติมากขึ้น

2.5.8 แนวทางการอนุรักษ์ผ้าฝ้ายทอมือที่ย้อมด้วยวัสดุจากธรรมชาติ (ฐานิต, 2539) พบว่าด้านกลุ่มผู้ผลิตมีทั้งการใช้สีสังเคราะห์และสีธรรมชาติในการย้อมสีธรรมชาตินั้นมีลักษณะของการอนุรักษ์วัตถุดิบที่ใช้ในการย้อมและการย้อมสีธรรมชาติยังส่งผลต่อสุขภาพผู้ย้อมน้อยกว่าการย้อมสีสังเคราะห์ด้วยส่วนด้านกลุ่มผู้บริโภคทราบว่าการย้อมผ้าฝ้ายทอมือด้วยสีธรรมชาติและสีสังเคราะห์และสิ่งแรกที่คำนึงเมื่อก้าวถึงผ้าฝ้ายทอมือคือการอนุรักษ์วัฒนธรรมด้านนาสวนชนิดและประเภทของผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่จะนิยมประเภทเครื่องแต่งกายสำเร็จรูปประเภทเสื้อผ้าสำเร็จรูปและผ้าชิ้น

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะเห็นว่าผลิตภัณฑ์กระเป๋ามีความสำคัญกับสตรี ซึ่งมีปัจจัยในการตัดสินใจซื้อต่างกันไม่ว่าจะเป็น รูปแบบ ขนาด รูปทรง ประโยชน์ใช้สอย รวมทั้งวัสดุที่นำมาผลิตกระเป๋า ซึ่งมีหลายชนิดผ้าฝ้ายทอมือนับเป็นวัสดุที่ผู้บริโภคให้ความสำคัญและได้รับความนิยมเพราะสามารถแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ได้หลายอย่าง มีราคาไม่สูงมากนักและมีความเหมาะสมพิเศษ จึงมีการศึกษาแนวทางส่งเสริมและอนุรักษ์ไว้เพื่อเป็นมรดกของท้องถิ่น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการ

การวิจัยเรื่อง การตกแต่งกระเป่าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ มีวิธีการดำเนินการซึ่งประกอบด้วยเครื่องมือในการวิจัยและวิธีการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย กระเป่า 3 ชุด ชุดละ 3 ลวดลาย ลวดลายละ 1 ใบ รวมกระเป่า 9 ใบ และแบบสอบถามความพึงพอใจจากกลุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอนในการสร้างและพัฒนาแบบสอบถามดังนี้

3.1.1 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

- 3.1.1.1 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตกแต่งกระเป่าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ
- 3.1.1.2 กำหนดประเด็นและสร้างข้อคำถาม รวบรวมเป็นแบบสอบถามเพื่อเสนอผู้เชี่ยวชาญ
- 3.1.1.3 นำแบบสอบถาม ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความถูกต้อง
- 3.1.1.4 เมื่อพิจารณาแก้ไขเรียบร้อยแล้ว จึงนำไปใช้กับกลุ่มผู้สนใจที่ไม่ใช่กลุ่มจริง จำนวน 30 คน เพื่อนำมาหาข้อบกพร่องต่างๆ โดยการวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น ซึ่งโดยปกติถ้าค่าความเชื่อมั่นมีค่าเกิน 0.80 ขึ้นไปก็ถือว่าเป็นเกณฑ์ที่ยอมรับได้(ธานินทร์, 2551)
- 3.1.1.5 นำแบบสอบถามมาแก้ไขปรับปรุงอีกครั้ง
- 3.1.1.6 จัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มจริง

3.1.2 การเลือกรูปแบบกระเป๋ามีขั้นตอนในการดำเนินการดังต่อไปนี้

3.1.2.1 ศึกษาข้อมูลจากเอกสารนิตยสารวารสารหนังสือแฟชั่นเสื้อผ้ากระเป๋า

3.1.2.2 ศึกษาจากการลงพื้นที่ไปสังเกตลักษณะของรูปแบบกระเป๋าถือสตรีที่ห้างสรรพสินค้าต่างๆ ร้านขายกระเป๋าสตรีที่ เอ็มโพเรียม สยามพารากอน และเซ็นทรัลเวสต์เกต และการใช้งานจริงของสตรีวัยทำงานในปัจจุบัน

3.1.2.3 ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเพื่อเป็นแนวทางการเลือกรูปทรงกระเป๋าจากสตรีวัยทำงาน จำนวน 50 คน โดยการเลือกผู้ตอบคำถามแบบบังเอิญด้วยวิธีถามตอบมีจำนวนผู้เลือกรูปทรงกระเป๋า ดังตาราง 3.1

ตาราง 3.1 จำนวนผู้เลือกรูปทรงกระเป๋า

n = 50

รูปทรงกระเป๋า	จำนวนผู้เลือก(คน)	ร้อยละ
รูปทรงสี่เหลี่ยมจัตุรัส	12	24
รูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า	10	20
รูปทรงสี่เหลี่ยมคางหมู	16	32
รูปทรงสามเหลี่ยม	3	6
รูปทรงครึ่งกลม	5	10
รูปทรงกลม	4	8
รวม	50	100

จากการสอบถามสตรีวัยทำงานจำนวน 50 คน เพื่อเป็นแนวทางการเลือกรูปทรงกระเป๋าในการทำวิจัย สรุปได้ว่ารูปทรงที่กลุ่มสตรีวัยทำงาน นิยมมากที่สุด คือ รูปทรงสี่เหลี่ยมคางหมู จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 32

จากการสอบถามสตรีวัยทำงาน จำนวน 50 คนมีจำนวนผู้เลือกลักษณะโครงสร้างกระเป๋า ดังตาราง3.2

ตาราง3.2 จำนวนผู้เลือกลักษณะโครงสร้างกระเป๋า

ลักษณะโครงสร้างกระเป๋า	จำนวนผู้เลือก(คน)	ร้อยละ
คงรูป	10	20
กึ่งคงรูป	25	50
ไม่คงรูป	15	30
รวม	50	100

n = 50

จากการสอบถามสตรีวัยทำงาน จำนวน 50 คนเพื่อนำไปเป็นแนวทางในการออกแบบ ลักษณะโครงสร้างกระเป๋า สรุปได้ว่าลักษณะโครงสร้างกระเป๋าที่กลุ่มสตรีวัยทำงาน นิยมมากที่สุด คือ กระเป๋ากึ่งคงรูป มีจำนวน 25 คนคิดเป็นร้อยละ 50 นำข้อมูลที่ได้ศึกษามาออกแบบลักษณะ กระเป๋า ดังภาพ 3.1

ภาพ 3.1 ลักษณะกระเป๋าถือสตรีที่ใช้ทำการวิจัย

3.1.3 การออกแบบลวดลายลงบนกระเป๋า ลวดลายที่ใช้ตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบที่ออกแบบมีทั้งหมด 15 ชุดชุดละ 3 ลายแต่ละชุดประกอบด้วย ลักษณะลวดลายแบบ 100 เปอร์เซ็นต์ ของพื้นที่หน้ากระเป๋าจำนวน 1 แบบ ลักษณะลวดลายแบบ 50 เปอร์เซ็นต์ ของพื้นที่หน้ากระเป๋า จำนวน 1 แบบ และลักษณะลวดลายแบบ 25 เปอร์เซ็นต์ ของพื้นที่หน้ากระเป๋า จำนวน 1 แบบ ดังนี้

ลวดลาย ชุดที่ 1

ภาพ 3.2 ลักษณะลวดลายจับจีบบนกระเป๋า ชุดที่ 1

ลวดลายชุดที่ 2

ภาพ 3.3 ลักษณะลวดลายจับจีบบนกระเป๋า ชุดที่ 2

ลวดลายชุดที่ 3

ภาพ 3.4 ลักษณะลวดลายจับจีบบนกระเป๋า ชุดที่ 3

ลวดลายชุดที่ 4

ภาพ 3.5 ลักษณะลวดลายจับจีบบนกระเป๋า ชุดที่ 4

ลวดลายชุดที่ 5

ภาพ 3.6 ลักษณะลวดลายจับจีบบนกระเป๋า ชุดที่ 5

ลวดลายชุดที่ 6

ภาพ 3.7 ลักษณะลวดลายจับจีบบนกระเป๋า ชุดที่ 6

ลวดลายชุดที่ 7

ภาพ 3.8 ลักษณะลวดลายจับจีบบนกระเป๋า ชุดที่ 7

ลวดลายชุดที่ 8

ภาพ 3.9 ลักษณะลวดลายจับจีบบนกระเป๋า ชุดที่ 8

ลวดลายชุดที่ 9

ภาพ 3.10 ลักษณะลวดลายจับจีบบนกระเป๋า ชุดที่ 9

ลวดลายชุดที่ 10

ภาพ 3.11 ลักษณะลวดลายจับจีบบนกระเป๋า ชุดที่ 10

ลวดลายชุดที่ 11

ภาพ 3.12 ลักษณะลวดลายจับจีบบนกระเป๋า ชุดที่ 11

ลวดลายชุดที่ 12

ภาพ 3.13 ลักษณะลวดลายจับจีบบนกระเป๋าสุดที่ 12

ลวดลายชุดที่ 13

ภาพ 3.14 ลักษณะลวดลายจับจีบบนกระเป๋าสุดที่ 13

ลวดลายชุดที่ 14

ภาพ 3.15 ลักษณะลวดลายจับจีบบนกระเป๋าสุดที่ 14

ลวดลายชุดที่ 15

ภาพ 3.16 ลักษณะลวดลายจับจีบบนกระเป๋า ชุดที่ 15

3.1.4 **เทคนิคและลวดลายที่ใช้ตกแต่งกระเป๋า** เทคนิคที่ใช้ในการตกแต่ง คือการจับจีบ 3 แบบ ได้แก่ การจับจีบลายน้ำ การจับจีบลายจีบซ้อน และการจับจีบระบายซึ่งได้แรงบันดาลใจจากการเคลื่อนไหวของน้ำใช้แนวคิดจากเส้นโค้งและวงกลมในการออกแบบลวดลาย โดยนำเทคนิคจับจีบทั้ง 3 แบบ มาออกแบบลวดลายให้ทั้ง 3 แบบอยู่ในหน้ากระเป๋าเดียวกัน

3.1.5 การเลือกผ้าตัวกระเป๋าและผ้าตกแต่ง มีขั้นตอนการเลือกดังนี้

3.1.5.1 ผ้าตัวกระเป๋า ในการวิจัยครั้งนี้ใช้ผ้าฝ้ายทอมือเป็นผ้าตัวกระเป๋าเพื่อเป็นการส่งเสริมอนุรักษ์ผ้าไทย

3.1.5.2 ผ้าตกแต่ง ผู้วิจัยได้ทำการทดลองทำเทคนิคจับจีบ 3 รูปแบบ ด้วยผ้า 3 ชนิด ได้แก่ ผ้าชีฟอง ผ้าแก้ว และผ้าเครป เพื่อดูความเหมาะสมตามขั้นตอนดังนี้

ก) จับจีบลายน้ำ ดังภาพ 3.17

ภาพ 3.17 จับจีบลายน้ำด้วยผ้า 3 ชนิด

ข) จับจีบลายจีบซ้อน ดังภาพ 3.18

ภาพ 3.18 จับจีบลายจีบซ้อนด้วยผ้า 3 ชนิด

ค) การจับจีบระบาย ดังภาพ 3.19

ภาพ 3.19 การจับจีบระบายด้วยผ้า 3 ชนิด

จากการศึกษาเทคนิคจับจีบ ด้วยผ้า 3 ชนิด ดังกล่าวพบว่าผ้าทั้ง 3 ชนิดสามารถนำมา ตกแต่งได้เหมาะสมทั้ง 3 ชนิด ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยเลือกผ้าชีฟองเพื่อให้เหมาะกับลักษณะกระเป๋าส่ง ซึ่งเป็นกระเป๋าสปอร์ต ส่วนผ้าแก้วกับผ้าเครปจะมีความมันวาวและแวววาวซึ่งมีความหรูหรา อยู่ในตัวมากกว่าผ้าชีฟอง

3.1.5.3 ศึกษาวิธีการสำเร็จจิมระบายการวิจัยครั้งนี้ทดลองสำเร็จจิมระบาย 4 วิธี คือ พับริมเย็บ พับทบ ม้วนริม และใช้ความร้อน ดังภาพ 3.20

ภาพ 3.20 การสำเร็จจิมระบาย

จากการศึกษาการสำเร็จจิมระบาย 4 วิธี สรุปได้ว่า วิธีการพับริมเย็บ มีความเรียบร้อยและคงทน วิธีการม้วนริม มีความเรียบร้อยแต่ความคงทนจะน้อยกว่าการพับริมเย็บ ส่วนวิธีการพับทบ มีความเรียบร้อยและคงทนลักษณะของจีบจะอยู่ทรงดี และการใช้ความร้อน เมื่อจับจีบปลายจีบจะหักเนื่องจากผ้าที่ใช้วิจัยครั้งนี้เป็นใยสังเคราะห์เมื่อโดนความร้อนผิวสัมผัสจะแข็งและเปราะง่าย ดังนั้น วิธีที่เลือกใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ วิธีพับทบเพราะมีความเรียบร้อยและคงทน ลักษณะของจีบจะอยู่ทรงดีกว่าวิธีอื่น

3.1.6 การคัดเลือกแบบผลิตภัณฑ์กระเป่าถีสตรีจากผู้เชี่ยวชาญ การคัดเลือกแบบผลิตภัณฑ์กระเป่าถีสตรี จำนวน 3 ชุด ชุดละ 3 ใบ

ตาราง 3.3 ผลการคัดเลือกกลดลายจากผู้เชี่ยวชาญ

กลดลาย	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
ชุดที่ 1 (A)	✓		✓			2
ชุดที่ 2 (B)			✓	✓	✓	3
ชุดที่ 3 (C)						0
ชุดที่ 4 (D)		✓				1
ชุดที่ 5 (E)						0
ชุดที่ 6 (F)						0
ชุดที่ 7 (G)	✓			✓	✓	3
ชุดที่ 8 (H)						0
ชุดที่ 9 (I)						0
ชุดที่ 10 (J)	✓	✓		✓	✓	4
ชุดที่ 11 (K)						0
ชุดที่ 12 (L)		✓				1
ชุดที่ 13 (M)						0
ชุดที่ 14 (N)						0
ชุดที่ 15 (O)			✓			1

จากตาราง 3.3 สรุปได้ว่ากลดลายที่ได้รับคัดเลือกจากผู้เชี่ยวชาญ คือกลดลายชุดที่ 1, 2, 4, 7, 10, 12 และ 15 กลดลายที่ได้คัดเลือกมากที่สุดคือชุดที่ 10 รองลงมาคือกลดลายที่กลดลายชุดที่ 2 และกลดลายชุดที่ 7

3.1.7 ศึกษาการจับจีบตามรูปแบบลวดลายที่ผู้เชี่ยวชาญคัดเลือกการจับจีบระบายผู้วิจัย
ทดลองจับจีบแบบวงกลม 3 ขนาด

3.1.7.1 ขนาดใหญ่ใช้สำหรับตกแต่งกระเป๋าชุดที่ 7(G)

3.1.7.2 ขนาดกลางใช้สำหรับตกแต่งกระเป๋าชุดที่ 10(J)

3.1.7.3 ขนาดเล็กใช้สำหรับตกแต่งกระเป๋าชุดที่ 2(B)ชุดที่ 7(G)และชุดที่ 10(J)

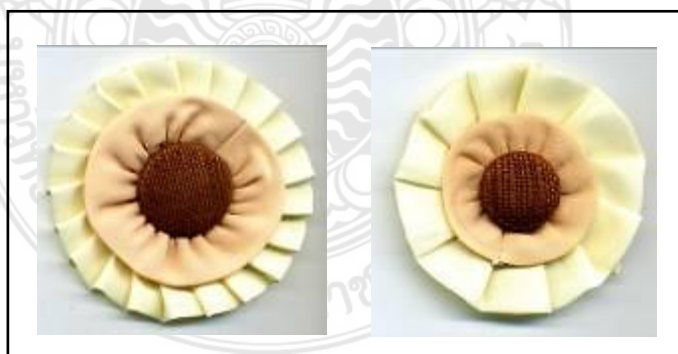
ดั่งภาพ 3.21

ภาพ 3.21 การจับจีบระบายลักษณะวงกลม

3.1.7.4 จัดวางรูปแบบจีบระบายและจีบลายจีบซ้อนลักษณะวงกลม

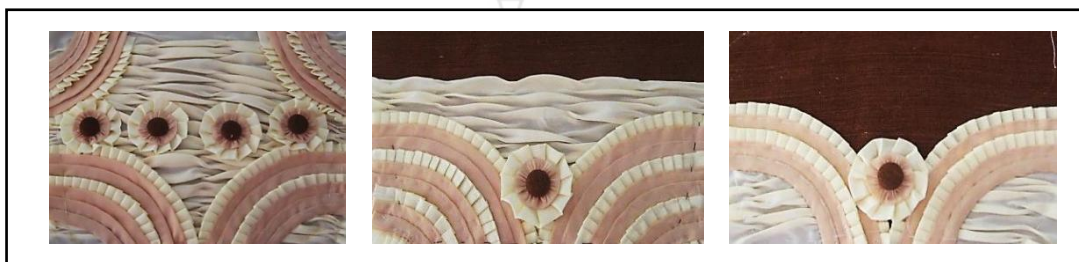
ดั่งภาพ 3.22

ภาพ 3.22 รูปแบบจีบระบายและจีบลายจีบซ้อนลักษณะวงกลม

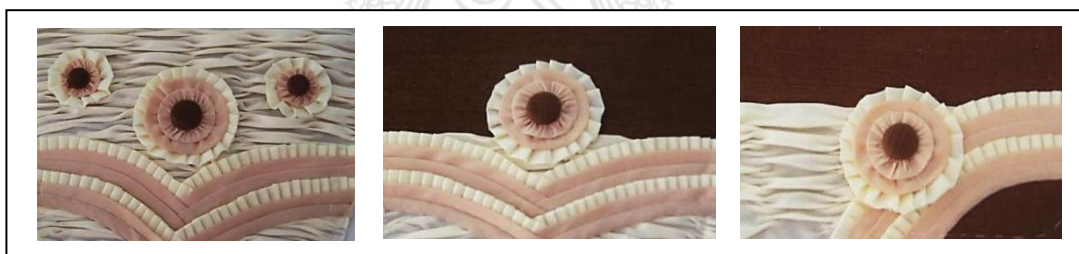
3.1.7.5 ตกแต่งกระเป๋าดีสตรีตามแบบที่ผ่านการคัดเลือกจากผู้เชี่ยวชาญ

ก) การตกแต่งกระเป๋าดีสตรีชุดที่ 2 (B) แบบ 100 เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่หน้ากระเป๋าดีสตรี แบบ 50 เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่หน้ากระเป๋าดีสตรี และแบบ 25 เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่หน้ากระเป๋าดีสตรี ดังภาพ 3.23

ภาพ 3.23 การตกแต่งกระเป๋าดีสตรีชุดที่ 2 (B)

ข) การตกแต่งกระเป๋าดีสตรีชุดที่ 7 (G) แบบ 100 เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่หน้ากระเป๋าดีสตรี แบบ 50 เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่หน้ากระเป๋าดีสตรี และแบบ 25 เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่หน้ากระเป๋าดีสตรี ดังภาพ 3.24

ภาพ 3.24 การตกแต่งกระเป๋าดีสตรีชุดที่ 7 (G)

ค) การตกแต่งกระเป๋าดีสตรีชุดที่ 10 (J) แบบ 100 เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่หน้ากระเป๋าดีสตรี แบบ 50 เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่หน้ากระเป๋าดีสตรี และแบบ 25 เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่หน้ากระเป๋าดีสตรี ดังภาพ 3.25

ภาพ 3.25 การตกแต่งกระเป๋าดีสตรีชุดที่ 10 (J)

3.1.8 ผลิตภัณฑ์ต้นแบบสำหรับสอบถามความพึงพอใจ

3.1.8.1 กระเป๋าถือสตรี แบบที่ 1 ชุดที่ 2 ดังภาพ 3.26

ภาพ 3.26 กระเป๋าถือสตรี แบบที่ 1 ชุดที่ 2

3.1.8.2 กระเป๋าถือสตรี แบบที่ 2 ชุดที่ 2 ดังภาพ 3.27

ภาพ 3.27 กระเป๋าถือสตรี แบบที่ 2 ชุดที่ 2

3.1.8.3 กระเป๋าถือสตรี แบบที่ 3 ชุดที่ 2 ดังภาพ 3.28

ภาพ 3.28 กระเป๋าถือสตรี แบบที่ 3 ชุดที่ 2

3.1.8.4 กระเป๋าถือสตรี แบบที่ 1 ชุดที่ 7 ดังภาพ 3.29

ภาพ 3.29 กระเป๋าถือสตรี แบบที่ 1 ชุดที่ 7

3.1.8.5 กระเป๋าถือสตรี แบบที่ 2 ชุดที่ 7 ดังภาพ 3.30

ภาพ 3.30 กระเป๋าถือสตรี แบบที่ 2 ชุดที่ 7

3.1.8.6 กระเป๋าถือสตรี แบบที่ 3 ชุดที่ 7 ดังภาพ 3.31

ภาพ 3.31 กระเป๋าถือสตรี แบบที่ 3 ชุดที่ 7

3.1.8.7 กระเป๋าถือสตรี แบบที่ 1 ชุดที่ 10 ดังภาพ 3.32

ภาพ 3.32 กระเป๋าถือสตรี แบบที่ 1 ชุดที่ 10

3.1.8.8 กระเป๋าถือสตรี แบบที่ 2 ชุดที่ 10 ดังภาพ 3.33

ภาพ 3.33 กระเป๋าถือสตรี แบบที่ 2 ชุดที่ 10

3.1.8.9 กระเป๋าถือสตรี แบบที่ 3 ชุดที่ 10 ดังภาพ 3.34

ภาพ 3.34 กระเป๋าถือสตรี แบบที่ 3 ชุดที่ 10

3.2 วิธีการ

3.2.1 กลุ่มประชากร คือ กลุ่มสตรีวัยทำงานในกรุงเทพมหานครจำนวน 300 คน

3.2.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยผู้วิจัยดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้การเลือกแบบบังเอิญ ซึ่งการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะสตรีวัยทำงานโดยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มลูกค้าย่านห้างสรรพสินค้าสยามพารากอนจำนวน 300 คน

3.2.3 แบบสอบถามแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ข้อมูลการเลือกซื้อกระเป๋าได้แก่ ข้อพิจารณาในการเลือกซื้อกระเป๋า สถานที่ซื้อกระเป๋า ระยะเวลาใช้งานและ โอกาสการใช้งาน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ

3.2.3.1 วิธีการสร้างแบบสอบถาม ในการสร้างแบบสอบถามมีวิธีการดังนี้

ก) สร้างแบบสอบถามและเสนออาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

ข) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบ

ค) นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
 ง) ทดสอบเครื่องมือโดย นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มผู้บริโภครวมที่มีพฤติกรรมความใกล้เคียงแต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาข้อบกพร่องต่างๆ และนำมาแก้ไขปรับปรุงจนได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ โดยการวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.90 เมื่อได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้วจึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงจำนวน 300 คน

3.2.4 การรวบรวมข้อมูล การรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการแจกแบบสอบถามความพึงพอใจเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการดังนี้

3.2.4.1 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากสถานที่ตามที่กำหนดไว้ ด้วยตนเอง

3.2.4.2 รวบรวมแบบสอบถามและตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

3.2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อรวบรวมและตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและแบบประเมินความคิดเห็นแล้ว นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

3.2.5.1 ข้อมูลพื้นฐานวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.2.5.2 ข้อมูลด้านความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าทึ่ถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบของกระเป๋าทึ่ถือสตรี 3 ชุด ชุดละ 3 ลวดลาย รวม 9 ใบ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ก) วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าทึ่ถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ ด้านการจัดวางตำแหน่งลวดลายบนกระเป๋าทึ่ถือสตรี

ข) วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าทึ่ถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ ด้านสัดส่วนการตกแต่งลวดลายต่อพื้นที่ของกระเป๋าทึ่ถือสตรี

ค) วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าทึ่ถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ ด้านสวยงามและความน่าสนใจของลวดลายตกแต่งด้วยเทคนิคจับจีบ

ง) วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่ง
กระเป่าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ ด้านความพึงพอใจในการนำไปใช้

จ) วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและแปลความหมาย
ของระดับค่าเฉลี่ยมีเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับดังต่อไปนี้

คะแนน	ระดับความพึงพอใจ
5	พึงพอใจมากที่สุด
4	พึงพอใจมาก
3	พึงพอใจปานกลาง
2	พึงพอใจน้อย
1	พึงพอใจน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยแบ่งเป็น 5 ระดับ (นิรัช, 2548)ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50 – 5.00 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.49 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.49 หมายถึง ระดับความพึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.2.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมิน และแบบสอบถามโดยใช้ค่าสถิติ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ANOVA วิเคราะห์ความแปรปรวน (F-Test) สรุปผลในรูปแบบตาราง และการเขียนบรรยายด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำเร็จรูปดังนี้

3.2.6.1 สถิติพื้นฐานคือ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (บุญชม, 2545)

ก) ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตรดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนคนในกลุ่ม

ข) ร้อยละ (Percentage)

$$P = \frac{f \times 100}{N}$$

P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

ค) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

S.D แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน คะแนนแต่ละตัว

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

\sum แทน ผลรวม

3.2.6.2 สถิติที่ใช้หาคุณภาพเครื่องมือสถิติที่ใช้วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบสอบถาม เพื่อให้คำถามสอดคล้องกับลักษณะพฤติกรรม โดยใช้สูตรมีดังนี้

ก) การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์ของแอลฟา โดยใช้สูตร KR – 20 (บุญชม, 2545)

$$r_{cc} = 1 - \frac{K \sum X_i - \sum X_i^2}{(K-1) \sum (X_i - c)^2}$$

r_{cc} แทน ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

k แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

X_i แทน คะแนนของแต่ละคน

C แทน คะแนนเกณฑ์ของแบบสอบถาม

3.2.7 การทดสอบสมมติฐาน โดยการหาค่า F-test เพื่อใช้ทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบจำแนกตามปัจจัย คือ กลุ่มอายุ กลุ่มการศึกษา กลุ่มอาชีพ กลุ่มรายได้ การตัดสินใจเลือกซื้อสถานที่นิยมซื้อ อายุการใช้งานกระเป๋า และโอกาสในการใช้กระเป๋า

3.2.8 การแปลความ การนำเสนอผลการวิจัยประกอบด้วย ตารางค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เมื่อได้ค่าสถิติต่างๆ แล้ว จึงนำเสนอผลโดยวิธีการดังนี้

3.2.8.1 การบรรยายประกอบตารางแสดงข้อมูล

3.2.8.2 การพรรณนาโดยการอธิบายและการบรรยายสรุป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่อง การตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจ้บจิบ ครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อออกแบบตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจ้บจิบ ศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจ้บจิบ และเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจ้บจิบ จำแนกตามปัจจัย คือ กลุ่มอายุ กลุ่มระดับการศึกษา กลุ่มอาชีพ กลุ่มรายได้ การตัดสินใจเลือกซื้อ สถานที่นิยมซื้อ อายุการใช้งานกระเป๋า และโอกาสในการใช้กระเป๋า วิเคราะห์ผลได้ดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1.1 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านลวดลายจ้บจิบ ผลการคัดเลือกลวดลายเพื่อนำไปตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจ้บจิบ ดังนี้

ลวดลาย ชุดที่ 2 (B1 B2 B3) ดังภาพ 4.1

ภาพ 4.1 ลวดลาย ชุดที่ 2

ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อลวดลาย ชุดที่ 2 ลักษณะของลายทั้ง 3 ลาย มีความสอดคล้องกัน โดยลดสัดส่วนลงตามลำดับ ลวดลายดูไม่แน่นเกินไป

ลวดลาย ชุดที่ 7 (G1 G2 G3) ดังภาพ 4.2

ภาพ 4.2 ลวดลาย ชุดที่ 7

ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อลวดลาย ชุดที่ 7 ลวดลายมีความเรียบง่ายและดูไม่แน่นอนเกินไป

ลวดลาย ชุดที่ 10 (J1 J2 J3) ดังภาพ 4.3

ภาพ 4.3 ลวดลาย ชุดที่ 10

ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อลวดลาย ชุดที่ 10 ลักษณะของลายทั้ง 3 ลาย มีความสอดคล้องกันลดสัดส่วนลงตามลำดับ มีความอ่อนช้อยของลวดลาย

4.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าสตูดด้วยเทคนิคจับจีบ

จากการศึกษามีผลการศึกษาดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนี้ ข้อมูลพื้นฐาน และ ข้อมูลการเลือกซื้อและการใช้งานกระเป๋าของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าสตูดด้วยเทคนิคจับจีบ

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 4.1 อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

n = 300

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุ		
ต่ำกว่า 24 ปี	24	8.0
24 – 31 ปี	25	8.3
32 – 39 ปี	137	45.7
40 ปี ขึ้นไป	114	38.0

จากตาราง 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 32 – 39 ปี คิดเป็นร้อยละ 45.7 รองลงมาคืออายุ 40 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 38.0 อายุระหว่าง 24 – 31 ปี คิดเป็นร้อยละ 8.3 และอายุต่ำกว่า 24 ปี คิดเป็นร้อยละ 8.0

ตาราง 4.2 ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

n = 300

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	96	32.0
ปริญญาตรี	147	49.0
ปริญญาโท	57	19.0

จากตาราง 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 49.0 รองลงมาคือระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 32.0 และระดับปริญญาโทคิดเป็นร้อยละ 19.0

ตาราง 4.3 อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม

n = 300

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อาชีพ		
รับราชการ	144	48.0
รัฐวิสาหกิจ	18	6.0
พนักงานบริษัทเอกชน	33	11.0
รับจ้างทั่วไป	29	9.7
ประกอบอาชีพอิสระ	76	25.3

จากตาราง 4.3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 48.0 รองลงมาคือ ประกอบอาชีพอิสระ คิดเป็นร้อยละ 25.3 พนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 11.0 รับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 9.7 และรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 6.0

ตาราง 4.4 รายได้ของผู้ตอบแบบสอบถาม

n = 300

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 15,000 บาท	112	37.3
15,000 – 20,000 บาท	67	22.3
20,001 – 25,000 บาท	68	22.7
25,001 – 30,000 บาท	34	11.3
30,001 – 35,000 บาท	11	3.7
35,001 บาท ขึ้นไป	8	2.7

จากตาราง 4.4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 37.3 รองลงมาคือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 20,001 – 25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 22.7 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 15,000 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 22.3 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 25,001 – 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.3 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 30,001 – 35,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 3.7 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 35,001 บาท ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 2.7

ตาราง 4.5 สิ่งที่พิจารณาในการตัดสินใจซื้อกระเป๋าถือสตรีของผู้ตอบแบบสอบถาม

n = 300

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สิ่งที่พิจารณาในการตัดสินใจซื้อกระเป๋าถือสตรี		
รูปทรง	65	21.7
รูปแบบ	72	24.0
ราคา	41	13.7
ประโยชน์ใช้สอย	91	30.3
ยี่ห้อ	21	7.0
วัสดุ	10	3.3

จากตาราง 4.5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่พิจารณาการตัดสินใจซื้อกระเป๋าถือสตรี โดยคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอย คิดเป็นร้อยละ 30.3 รองลงมาคือ รูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 24.0 รูปทรง คิดเป็นร้อยละ 21.7 ราคา คิดเป็นร้อยละ 13.7 ยี่ห้อ คิดเป็นร้อยละ 7.0 และสุดท้าย วัสดุ คิดเป็นร้อยละ 3.3

ตาราง 4.6 สถานที่นิยมซื้อกระเป๋าถือสตรีของผู้ตอบแบบสอบถาม

n = 300

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สถานที่นิยมซื้อกระเป๋าถือสตรี		
ห้างสรรพสินค้า	112	37.3
ร้านจำหน่ายกระเป๋าโดยเฉพาะ	96	32.0
ตลาดนัด	42	14.0
งานแสดงสินค้า	13	4.3
อื่นๆ(ไม่เจาะจงสถานที่)	37	12.3

จากตาราง 4.6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ซื้อกระเป๋าถือสตรีที่ห้างสรรพสินค้า คิดเป็นร้อยละ 37.3 รองลงมาคือ ร้านจำหน่ายกระเป๋าโดยเฉพาะ คิดเป็นร้อยละ 32.0 ตลาดนัด คิดเป็นร้อยละ 14.0 ไม่เจาะจงสถานที่ คิดเป็นร้อยละ 12.3 และงานแสดงสินค้า คิดเป็นร้อยละ 4.3

ตาราง 4.7 อายุการใช้งานกระเป๋าถือสตรีของผู้ตอบแบบสอบถาม

n = 300

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุการใช้งานกระเป๋า		
ต่ำกว่า 6 เดือน	54	18.0
6เดือน – 1 ปี	95	31.7
2 – 3 ปี	76	25.3
3 ปีขึ้นไป	75	25.0

จากตาราง 4.7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้งานกระเป๋าประมาณ 6 เดือน -1ปี คิดเป็นร้อยละ 31.7 รองลงมาคือ 2-3 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.3 3 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 25.0 และต่ำกว่า 6 เดือน คิดเป็นร้อยละ 18.0

ตาราง 4.8 โอกาสที่ใช้กระเป๋าถือสตรีของผู้ตอบแบบสอบถาม

n = 300

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โอกาสที่ใช้กระเป๋าถือสตรี		
ลำลอง	96	32.0
ทำงาน	123	41.0
งานสังคม	63	21.0
อื่นๆ(ตามแต่โอกาสเหมาะสม)	18	6.0

จากตาราง 4.8 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้กระเป๋าถือสตรีในวันทำงานคิดเป็นร้อยละ 41.0 รองลงมาคือ โอกาสลำลอง คิดเป็นร้อยละ 32.0 ออกงานสังคม คิดเป็นร้อยละ 21.0 และอื่นๆ ตามแต่โอกาสเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 6.0

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิค จับจีบ

ตาราง 4.9 ค่าเฉลี่ยและระดับความพึงพอใจในด้านต่างๆ ที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรี
ด้วยเทคนิคจับจีบ กระเป๋าแบบที่ B1

กระเป๋าแบบที่ B1	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ด้านการจัดวางตำแหน่งลวดลายบนกระเป๋า	3.67	.77	มาก
2. ด้านสัดส่วนการตกแต่งลวดลายต่อพื้นที่	3.63	.73	มาก
3. ด้านความสวยงามและความน่าสนใจ	3.62	.75	มาก
4. ด้านการนำไปใช้	3.53	.81	มาก
รวม	3.61	.55	มาก

จากตาราง 4.9 ค่าเฉลี่ยและระดับความพึงพอใจในด้านต่างๆ ที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ รูปแบบกระเป๋าแบบที่ B1 พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.61$, S.D. = .55) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการจัดวางตำแหน่งลวดลายบนกระเป๋า ($\bar{x} = 3.67$) ด้านสัดส่วนการตกแต่งลวดลายต่อพื้นที่ ($\bar{x} = 3.63$) ด้านความสวยงามและความน่าสนใจ ($\bar{x} = 3.62$) และด้านการนำไปใช้ ($\bar{x} = 3.53$) ตามลำดับ

ตาราง 4.10 ค่าเฉลี่ยและระดับความพึงพอใจในด้านต่างๆ ที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าสตูดรีด้วยเทคนิคจับจีบ กระเป๋าแบบที่ B2

กระเป๋าแบบที่ B2	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ด้านการจัดวางตำแหน่งลวดลายบนกระเป๋า	3.38	.76	ปานกลาง
2. ด้านสัดส่วนการตกแต่งลวดลายต่อพื้นที่	3.48	.82	ปานกลาง
3. ด้านความสวยงามและความน่าสนใจ	3.50	.90	มาก
4. ด้านการนำไปใช้	3.75	.93	มาก
รวม	3.53	.67	มาก

จากตาราง 4.10 ค่าเฉลี่ยและระดับความพึงพอใจในด้านต่างๆ ที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าสตูดรีด้วยเทคนิคจับจีบ กระเป๋าแบบที่ B2 พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.53$, S.D. = .67) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการนำไปใช้ ($\bar{x} = 3.75$) ด้านความสวยงามและความน่าสนใจ ($\bar{x} = 3.50$) ด้านสัดส่วนการตกแต่งลวดลายต่อพื้นที่ ($\bar{x} = 3.48$) และด้านการจัดวางตำแหน่งลวดลายบนกระเป๋า ($\bar{x} = 3.38$) ตามลำดับ

ตาราง 4.11 ค่าเฉลี่ยและระดับความพึงพอใจในด้านต่างๆ ที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าสตูดรีด้วยเทคนิคจับจีบ กระเป๋าแบบที่ B3

กระเป๋าแบบที่ B3	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ด้านการจัดวางตำแหน่งลวดลายบนกระเป๋า	4.06	.61	มาก
2. ด้านสัดส่วนการตกแต่งลวดลายต่อพื้นที่	4.06	.71	มาก
3. ด้านความสวยงามและความน่าสนใจ	4.30	.73	มาก
4. ด้านการนำไปใช้	4.32	.68	มาก
รวม	4.19	.47	มาก

จากตาราง 4.11 ค่าเฉลี่ยและระดับความพึงพอใจในด้านต่างๆ ที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าสตูดรีด้วยเทคนิคจับจีบ กระเป๋าแบบที่ B3 พบว่า ภาพรวมของกระเป๋าอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.19$, S.D. = .47) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการนำไปใช้ ($\bar{x} = 4.32$) ด้านความสวยงามและความน่าสนใจ ($\bar{x} = 4.30$) ด้านสัดส่วนการตกแต่งลวดลายต่อพื้นที่ ($\bar{x} = 4.06$) และด้านการจัดวางตำแหน่งลวดลายบนกระเป๋า ($\bar{x} = 4.06$) เท่ากัน ตามลำดับ

ตาราง 4.12 ค่าเฉลี่ยและระดับความพึงพอใจในด้านต่างๆ ที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าสตริงด้วยเทคนิคจับจีบ กระเป๋าแบบที่ G1

กระเป๋าแบบที่ G1	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ด้านการจัดวางตำแหน่งลวดลายบนกระเป๋า	4.04	.51	มาก
2. ด้านสัดส่วนการตกแต่งลวดลายต่อพื้นที่	3.81	.65	มาก
3. ด้านความสวยงามและความน่าสนใจ	3.82	.75	มาก
4. ด้านการนำไปใช้	4.04	.80	มาก
รวม	3.93	.47	มาก

จากตาราง 4.12 ค่าเฉลี่ยและระดับความพึงพอใจในด้านต่างๆ ที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าสตริงด้วยเทคนิคจับจีบ กระเป๋าแบบที่ G1 พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.93$, S.D. = .47) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการนำไปใช้ ($\bar{x} = 4.04$) และด้านการจัดวางตำแหน่งลวดลายบนกระเป๋า ($\bar{x} = 4.04$) เท่ากัน ด้านความสวยงามและความน่าสนใจ ($\bar{x} = 3.82$) และด้านสัดส่วนการตกแต่งลวดลายต่อพื้นที่ ($\bar{x} = 3.81$) ตามลำดับ

ตาราง 4.13 ค่าเฉลี่ยและระดับความพึงพอใจในด้านต่างๆ ที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าสตริงด้วยเทคนิคจับจีบ กระเป๋าแบบที่ G2

กระเป๋าแบบที่ G2	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ด้านการจัดวางตำแหน่งลวดลายบนกระเป๋า	3.69	.70	มาก
2. ด้านสัดส่วนการตกแต่งลวดลายต่อพื้นที่	3.67	.75	มาก
3. ด้านความสวยงามและความน่าสนใจ	3.65	.86	มาก
4. ด้านการนำไปใช้	3.83	.91	มาก
รวม	3.71	.58	มาก

จากตาราง 4.13 ค่าเฉลี่ยและระดับความพึงพอใจในด้านต่างๆ ที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าสตริงด้วยเทคนิคจับจีบ กระเป๋าแบบที่ G2 พบว่า ภาพรวมกระเป๋าอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.71$, S.D. = .58) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการนำไปใช้ ($\bar{x} = 3.83$) ด้านการจัดวางตำแหน่งลวดลายบนกระเป๋า ($\bar{x} = 3.69$) ด้านสัดส่วนการตกแต่งลวดลายต่อพื้นที่ ($\bar{x} = 3.67$) และด้านความสวยงามและความน่าสนใจ ($\bar{x} = 3.65$) ตามลำดับ

ตาราง 4.14 ค่าเฉลี่ยและระดับความพึงพอใจในด้านต่างๆ ที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าสตูดรีด้วยเทคนิคจับจีบ กระเป๋าแบบที่ G3

กระเป๋าแบบที่ G3	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ด้านการจัดวางตำแหน่งลวดลายบนกระเป๋า	3.53	.76	มาก
2. ด้านสัดส่วนการตกแต่งลวดลายต่อพื้นที่	3.63	.91	มาก
3. ด้านความสวยงามและความน่าสนใจ	3.70	.89	มาก
4. ด้านการนำไปใช้	3.83	.83	มาก
รวม	3.67	.66	มาก

จากตาราง 4.14 ค่าเฉลี่ยและระดับความพึงพอใจในด้านต่างๆ ที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าสตูดรีด้วยเทคนิคจับจีบ กระเป๋าแบบที่ G3 พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.67$, S.D. = .66) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการนำไปใช้ ($\bar{x} = 3.83$) ด้านความสวยงามและความน่าสนใจ ($\bar{x} = 3.70$) ด้านสัดส่วนการตกแต่งลวดลายต่อพื้นที่ ($\bar{x} = 3.63$) และ ด้านการจัดวางตำแหน่งลวดลายบนกระเป๋า ($\bar{x} = 3.53$) ตามลำดับ

ตาราง 4.15 ค่าเฉลี่ยและระดับความพึงพอใจในด้านต่างๆ ที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าสตูดรีด้วยเทคนิคจับจีบ กระเป๋าแบบที่ J1

กระเป๋าแบบที่ J1	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ด้านการจัดวางตำแหน่งลวดลายบนกระเป๋า	3.79	.80	มาก
2. ด้านสัดส่วนการตกแต่งลวดลายต่อพื้นที่	3.83	.86	มาก
3. ด้านความสวยงามและความน่าสนใจ	3.78	.84	มาก
4. ด้านการนำไปใช้	3.78	.88	มาก
รวม	3.80	.65	มาก

จากตาราง 4.15 ค่าเฉลี่ยและระดับความพึงพอใจในด้านต่างๆ ที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าสตูดรีด้วยเทคนิคจับจีบ กระเป๋าแบบที่ J1 พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.80$, S.D. = .65) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านสัดส่วนการตกแต่งลวดลายต่อพื้นที่ ($\bar{x} = 3.83$) ด้านการจัดวางตำแหน่งลวดลายบนกระเป๋า ($\bar{x} = 3.79$) ด้านการนำไปใช้ ($\bar{x} = 3.78$) และด้านความสวยงามและความน่าสนใจ ($\bar{x} = 3.78$) เท่ากันตามลำดับ

ตาราง 4.16 ค่าเฉลี่ยและระดับความพึงพอใจในด้านต่างๆ ที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าสตูดรีด้วยเทคนิคจับจีบ กระเป๋าแบบที่ J2

กระเป๋าแบบที่ J2	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ด้านการจัดวางตำแหน่งลวดลายบนกระเป๋า	4.04	.53	มาก
2. ด้านสัดส่วนการตกแต่งลวดลายต่อพื้นที่	4.05	.51	มาก
3. ด้านความสวยงามและความน่าสนใจ	4.02	.75	มาก
4. ด้านการนำไปใช้	4.13	.76	มาก
รวม	4.06	.45	มาก

จากตาราง 4.16 ค่าเฉลี่ยและระดับความพึงพอใจในด้านต่างๆ ที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าสตูดรีด้วยเทคนิคจับจีบ กระเป๋าแบบที่ J2 พบว่า ภาพรวมกระเป๋าอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.06$, S.D. = .45) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการนำไปใช้ ($\bar{x} = 4.13$) ด้านสัดส่วนการตกแต่งลวดลายต่อพื้นที่ ($\bar{x} = 4.05$) ด้านการจัดวางตำแหน่งลวดลายบนกระเป๋า ($\bar{x} = 4.04$) และด้านความสวยงามและความน่าสนใจ ($\bar{x} = 4.02$) ตามลำดับ

ตาราง 4.17 ค่าเฉลี่ยและระดับความพึงพอใจในด้านต่างๆ ที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าสตูดรีด้วยเทคนิคจับจีบ กระเป๋าแบบที่ J3

กระเป๋าแบบที่ J3	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ด้านการจัดวางตำแหน่งลวดลายบนกระเป๋า	4.11	.59	มาก
2. ด้านสัดส่วนการตกแต่งลวดลายต่อพื้นที่	4.08	.75	มาก
3. ด้านความสวยงามและความน่าสนใจ	4.14	.82	มาก
4. ด้านการนำไปใช้	4.21	.73	มาก
รวม	4.14	.53	มาก

จากตาราง 4.17 ค่าเฉลี่ยและระดับความพึงพอใจในด้านต่างๆ ที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าสตูดรีด้วยเทคนิคจับจีบ รูปแบบกระเป๋าแบบที่ J3 พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.14$, S.D. = .53) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการนำไปใช้ ($\bar{x} = 4.21$) ด้านความสวยงามและความน่าสนใจ ($\bar{x} = 4.14$) ด้านการจัดวางตำแหน่งลวดลายบนกระเป๋า ($\bar{x} = 4.11$) และ ด้านสัดส่วนการตกแต่งลวดลายต่อพื้นที่ ($\bar{x} = 4.08$) ตามลำดับ

ตาราง 4.18 แสดงค่าเฉลี่ย และระดับความพึงพอใจรวมที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ ด้านการจัดวางตำแหน่งลวดลายบนกระเป๋าด้านสัดส่วนการตกแต่งลวดลายต่อพื้นที่ของกระเป๋าด้านความสวยงามและความน่าสนใจของลวดลายตกแต่งด้วยเทคนิคจับจีบ และด้านการนำไปใช้

n = 300

ผลิตภัณฑ์	ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ				ค่าเฉลี่ยรวม	ระดับ
	ด้านการจัดวางตำแหน่งลวดลาย	ด้านสัดส่วนการตกแต่งลวดลาย	ด้านความสวยงามและความน่าสนใจของลวดลาย	ด้านการนำไปใช้		
B1	3.67	3.63	3.62	3.53	3.61	มาก
B2	3.38	3.48	3.50	3.75	3.53	มาก
B3	4.06	4.06	4.30	4.32	4.19	มาก
G1	4.04	3.81	3.82	4.04	3.93	มาก
G2	3.69	3.67	3.65	3.83	3.71	มาก
G3	3.53	3.63	3.70	3.83	3.67	มาก
J1	3.79	3.83	3.78	3.78	3.80	มาก
J2	4.04	4.05	4.02	4.13	4.06	มาก
J3	4.11	4.08	4.14	4.21	4.14	มาก
		รวม			3.85	มาก

จากตาราง 4.18 แสดงค่าเฉลี่ย และระดับความพึงพอใจรวมที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ ด้านการจัดวางตำแหน่งลวดลาย ด้านสัดส่วนการตกแต่งลวดลาย ด้านความสวยงามและความน่าสนใจและด้านการนำไปใช้ พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.85$) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ลาย B3 ($\bar{x} = 4.19$) ลาย J3 ($\bar{x} = 4.14$) ลาย J2 ($\bar{x} = 4.06$) ลาย G1 ($\bar{x} = 3.93$) ลาย J1 ($\bar{x} = 3.80$) ลาย G2 ($\bar{x} = 3.71$) ลาย G3 ($\bar{x} = 3.67$) ลาย B1 ($\bar{x} = 3.61$) และ ลาย B2 ($\bar{x} = 3.53$) ตามลำดับ

4.1.3 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานของการวิจัยครั้งนี้คือ ความพึงพอใจของสตรีวัยทำงานที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบแตกต่างกัน จำแนกตาม กลุ่มอายุ กลุ่มระดับการศึกษา กลุ่มอาชีพ กลุ่มรายได้ การตัดสินใจเลือกซื้อ สถานที่นิยมซื้อ อายุการใช้งานกระเป๋า และโอกาสในการใช้กระเป๋าถือสตรี

ตาราง 4.19 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ จำแนกตามกลุ่มอายุ

กลุ่มอายุ	จำนวน	\bar{x}	S.D.	F	Sig.
ต่ำกว่า 24 ปี	24	3.84	.24	2.202	.088
24-31 ปี	25	3.98	.24		
32-39 ปี	137	3.83	.27		
40 ปีขึ้นไป	114	3.85	.27		
รวม	300	3.85	.27		

$P < .05$

จากตาราง 4.19 เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ ที่มีอายุต่างกัน 4 ระดับ ได้แก่ อายุต่ำกว่า 24 ปี อายุระหว่าง 24-31 ปี 32-39 ปี และอายุ 40 ปีขึ้นไป ($\bar{x} = 3.84, 3.98, 3.83, 3.85$) โดยใช้วิธี F-test พบว่า ผู้ที่มีอายุต่างกันมีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐาน

ตาราง 4.20 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าสตูดรีด้วยเทคนิคจับจีบ จำแนกตามกลุ่มระดับการศึกษา

กลุ่มระดับการศึกษา	จำนวน	\bar{x}	S.D.	F	Sig.
ต่ำกว่าปริญญาตรี	96	3.91	.23	7.102	.001
ปริญญาตรี	147	3.84	.28		
ปริญญาโท	57	3.75	.26		
รวม	300	3.85	.27		

P < .05

ตาราง 4.20 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าสตูดรีด้วยเทคนิคจับจีบ จำแนกตามกลุ่มระดับการศึกษา ด้วยวิธีการของ Scheffe

กลุ่มระดับการศึกษา	\bar{x}	1	2	3
1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.91			*
2. ปริญญาตรี	3.84			
3. ปริญญาโท	3.75			

* The mean difference is significant at the .05 level.

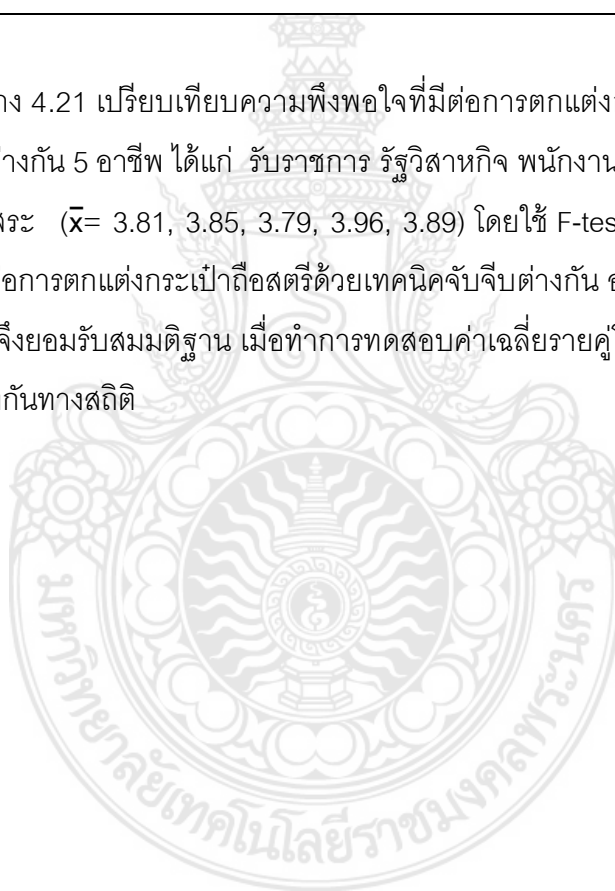
จากตาราง 4.20 เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าสตูดรีด้วยเทคนิคจับจีบ มีระดับการศึกษาต่างกัน 3 ระดับ ได้แก่ ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และปริญญาโท (\bar{x} = 3.91, 3.84, 3.75) โดยใช้ F-test พบว่า ผู้ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าสตูดรีด้วยเทคนิคจับจีบต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงยอมรับ สมมติฐาน และเมื่อนำไปทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีการของ Scheffe พบว่า ผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าสตูดรีด้วยเทคนิคจับจีบมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท

ตาราง 4.21 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าสตูดรีด้วยเทคนิคจับจีบ จำแนกตามกลุ่มอาชีพ

กลุ่มอาชีพ	จำนวน	\bar{x}	S.D.	F	Sig.
รับราชการ	144	3.81	.28	2.90	.02
รัฐวิสาหกิจ	18	3.85	.22		
พนักงานบริษัทเอกชน	33	3.79	.27		
รับจ้างทั่วไป	29	3.96	.24		
ประกอบอาชีพอิสระ	76	3.89	.24		
รวม	300	3.85	.27		

$P < .05$

จากตาราง 4.21 เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าสตูดรีด้วยเทคนิคจับจีบ ที่มีอาชีพต่างกัน 5 อาชีพ ได้แก่ รับราชการ รัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน รับจ้างทั่วไป ประกอบอาชีพอิสระ ($\bar{x} = 3.81, 3.85, 3.79, 3.96, 3.89$) โดยใช้ F-test พบว่า ผู้ที่มีอาชีพต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าสตูดรีด้วยเทคนิคจับจีบต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน เมื่อทำการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีการของ Scheffe ไม่พบความแตกต่างทางสถิติ

ตาราง 4.22 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าสตูดรีด้วยเทคนิคจับจีบ จำแนกตามกลุ่มรายได้

กลุ่มรายได้	จำนวน	\bar{x}	S.D.	F	Sig.
ต่ำกว่า 15,000 บาท	112	3.92	.25	5.448	.000
15,000-20,000 บาท	67	3.83	.28		
20,001-25,000 บาท	68	3.77	.25		
25,001-30,000 บาท	34	3.88	.22		
30,001-35,000 บาท	11	3.58	.27		
35,001 ขึ้นไป	8	3.85	.33		
รวม	300	3.85	.270		

P < .05

ตาราง 4.22 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าสตูดรีด้วยเทคนิคจับจีบ จำแนกตามกลุ่มรายได้ ด้วยวิธีการของ Scheffe

กลุ่มรายได้	\bar{x}	1	2	3	4	5	6
1. ต่ำกว่า 15,000 บาท	3.92			*		*	
2. 15,000-20,000 บาท	3.83						
3. 20,001-25,000 บาท	3.77						
4. 25,001-30,000 บาท	3.88						
5. 30,001-35,000 บาท	3.58						
6. 35,001 ขึ้นไป	3.85						

* The mean difference is significant at the .05 level.

จากตาราง 4.22 เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าสตูดรีด้วยเทคนิคจับจีบ มีรายได้ต่างกัน 6 ระดับ คือ ต่ำกว่า 15,000 บาท 15,000-20,000 บาท 20,001-25,000 บาท 25,001-30,000 บาท 30,001-35,000 บาท 35,001 ขึ้นไป (\bar{x} = 3.92, 3.83, 3.77, 3.88, 3.58, 3.85,) โดยใช้วิธี F-test พบว่า ผู้ที่มีรายได้ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าสตูดรีด้วยเทคนิคจับจีบต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึง ยอมรับสมมติฐานและเมื่อทำการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีการของ Scheffe พบว่า ผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท มีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าสตูดรีด้วยเทคนิคจับจีบมากกว่าผู้ที่มีรายได้ 20,001-25,000 บาทและผู้ที่มีรายได้ 30,001-35,000 บาท

ตาราง 4.23 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ จำแนกตามการตัดสินใจเลือกซื้อ

การตัดสินใจเลือกซื้อ	จำนวน	\bar{x}	S.D.	F	Sig.
รูปทรง	65	3.85	.25	2.803	.017
รูปแบบ	72	3.92	.29		
ราคา	41	3.84	.26		
ประโยชน์ใช้สอย	91	3.83	.25		
ยี่ห้อ	21	3.79	.23		
วัสดุ	10	3.63	.27		
รวม	300	3.85	.27		

$P < .05$

จากตาราง 4.23 เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ มีการตัดสินใจเลือกซื้อต่างกัน 6 แบบ ได้แก่ รูปทรง รูปแบบ ราคา ประโยชน์ใช้สอย ยี่ห้อ และวัสดุ (\bar{x} = 3.85, 3.92, 3.84, 3.83, 3.79, 3.63) โดยใช้ F-test พบว่า ผู้ที่มีการตัดสินใจเลือกซื้อที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน เมื่อทำการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีการของ Scheffe ไม่พบความแตกต่างกันทางสถิติ

ตาราง 4.24 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ จำแนกตามสถานที่นิยมซื้อ

สถานที่นิยมซื้อ	จำนวน	\bar{x}	S.D.	F	Sig.
ห้างสรรพสินค้าทั่วไป	112	3.84	.25	4.898	.001
ร้านจำหน่ายกระเป๋าโดยเฉพาะ	96	3.93	.26		
ตลาดนัด	42	3.80	.24		
งานแสดงสินค้า	13	3.83	.32		
อื่น ๆ	37	3.72	.28		
รวม	300	3.85	.27		

P < .05

ตาราง 4.24 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ จำแนกตามสถานที่นิยมซื้อ ด้วยวิธีการของ Scheffe

สถานที่นิยมซื้อ	\bar{x}	1	2	3	4	5
1. ห้างสรรพสินค้าทั่วไป	3.84					
2. ร้านจำหน่ายกระเป๋าโดยเฉพาะ	3.93					*
3. ตลาดนัด	3.80					
4. งานแสดงสินค้า	3.83					
5. อื่น ๆ	3.72					

* The mean difference is significant at the .05 level.

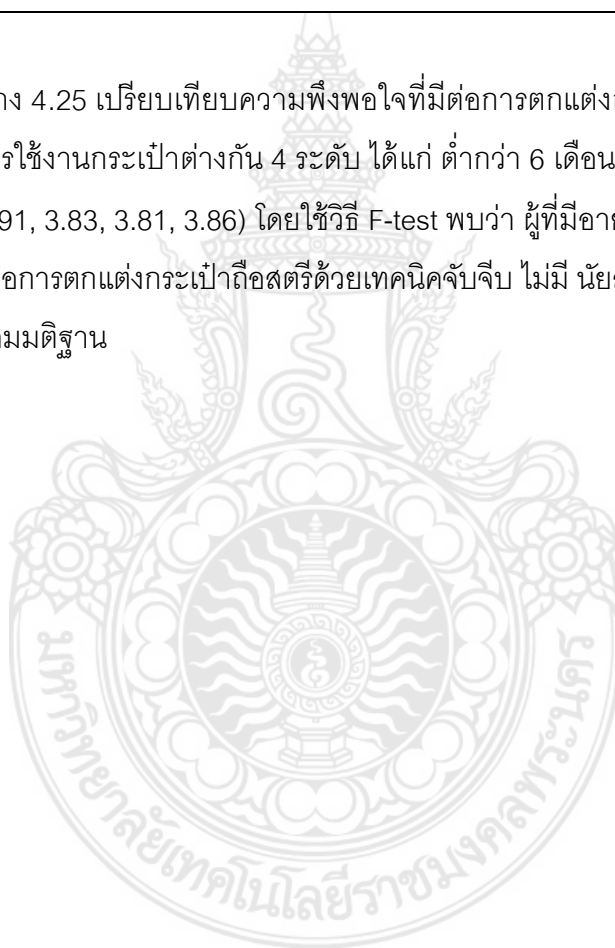
จากตาราง 4.24 เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ ตามสถานที่ที่ผู้บริโภคนิยมซื้อต่างกัน 5 แห่ง คือ ห้างสรรพสินค้าทั่วไป ร้านจำหน่ายกระเป๋าโดยเฉพาะ ตลาดนัด งานแสดงสินค้า และอื่นๆ (\bar{x} = 3.84, 3.93, 3.80, 3.83, 3.72) โดยใช้วิธี F-test พบว่า สถานที่ที่ผู้บริโภคนิยมซื้อต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบต่างกัน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐาน และเมื่อทำการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีการของ Scheffe พบว่า ผู้ที่นิยมซื้อกระเป๋าถือสตรีจากร้านจำหน่ายกระเป๋าโดยเฉพาะมีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบมากกว่าผู้ที่นิยมซื้อกระเป๋าถือสตรีจากสถานที่อื่นๆ

ตาราง 4.25 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรี
ด้วยเทคนิคจับจีบ จำแนกตามอายุการใช้งานกระเป๋า

อายุการใช้งานกระเป๋า	จำนวน	\bar{x}	S.D.	F	Sig.
ต่ำกว่า 6 เดือน	54	3.91	.24	1.784	.150
6 เดือน - 1 ปี	95	3.83	.26		
2-3 ปี	76	3.81	.27		
3 ปี ขึ้นไป	75	3.86	.28		
รวม	300	3.85	.27		

$P < .05$

จากตาราง 4.25 เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ ที่มีอายุการใช้งานกระเป๋าต่างกัน 4 ระดับ ได้แก่ ต่ำกว่า 6 เดือน, 6 เดือน - 1 ปี, 2-3 ปี และ 3 ปี ขึ้นไป ($\bar{x} = 3.91, 3.83, 3.81, 3.86$) โดยใช้วิธี F-test พบว่า ผู้ที่มีอายุการใช้งานกระเป๋าต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ ไม่มี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึง ปฏิเสธสมมติฐาน

ตาราง 4.26 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าสตูดรี
ด้วยเทคนิคจับจีบ จำแนกตามโอกาสในการใช้กระเป๋าสตูดรี

โอกาสในการใช้กระเป๋าสตูดรี	จำนวน	\bar{x}	S.D.	F	Sig.
ลำลอง	96	3.87	.26	3.578	.014
ทำงาน	123	3.79	.27		
งานสังคม	63	3.90	.25		
อื่น ๆ	18	3.90	.23		
รวม	300	3.85	.27		

P < .05

ตาราง 4.26 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าสตูดรี
ด้วยเทคนิคจับจีบ จำแนกตามโอกาสในการใช้กระเป๋าสตูดรี ด้วยวิธีการของ
Scheffe

โอกาสในการใช้กระเป๋าสตูดรี	\bar{x}	1	2	3	4
1. ลำลอง	3.87				
2. ทำงาน	3.79				
3. งานสังคม	3.90		*		
4. อื่น ๆ	3.90				

* The mean difference is significant at the .05 level.

จากตาราง 4.26 เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าสตูดรีด้วยเทคนิคจับจีบ ตามโอกาสในการใช้กระเป๋าสตูดรีต่างกัน 4 โอกาส คือ ลำลอง ทำงาน งานสังคม และอื่น ๆ ($\bar{x} = 3.87, 3.79, 3.90, 3.90$) โดยใช้วิธี F-test พบว่า ผู้ที่ใช้กระเป๋าสตูดรีในโอกาสที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าสตูดรีด้วยเทคนิคจับจีบต่างกันอย่าง มี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึง ยอมรับสมมติฐาน และเมื่อทำการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีการของ Scheffe พบว่า ผู้ที่ใช้กระเป๋าสตูดรีในงานสังคมมีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าสตูดรีด้วยเทคนิคจับจีบมากกว่าผู้ใช้กระเป๋าสตูดรีในการทำงาน

4.2 การอภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง การตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลที กล่าวมาข้างต้น ได้ข้อมูลที่เป็นประเด็นสำคัญในการนำผลการศึกษามาอภิปรายผล เพื่อนำไปสู่ ข้อเสนอแนะอื่นๆ ดังต่อไปนี้

4.2.1 จากการศึกษาการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบและเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบจำแนกตามปัจจัย คือ กลุ่มอายุ กลุ่มระดับการศึกษา กลุ่มอาชีพ กลุ่มรายได้ การตัดสินใจเลือกซื้อ สถานที่นิยมซื้อ อายุการใช้งาน กระเป๋า และโอกาสในการใช้กระเป๋า ผลการศึกษามีดังนี้

4.2.1.1 สตรีวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร จำนวน 300 คน กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ มีอายุ ระหว่าง 32-39 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพรับราชการมากที่สุด รองลงมาประกอบอาชีพอิสระ มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท และรองลงมา 20,001-25,000 บาท ต่อเดือน การเลือกซื้อกระเป๋าถือสตรีพิจารณาประโยชน์ใช้สอย โดยส่วนใหญ่ซื้อตามห้างสรรพสินค้าทั่วไป และมีอายุการใช้งานของกระเป๋า 6 เดือน – 1 ปี ส่วนใหญ่ใช้กระเป๋าถือสำหรับไปทำงาน

4.2.1.2 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว สอดคล้องกับ สินีนาถ (2549) ศึกษาเรื่อง “การศึกษาแนวโน้มความนิยมในการเลือกใช้รูปแบบกระเป๋าหนังของสตรีนักธุรกิจไทย” พบว่า สตรีนักธุรกิจมีความนิยมกระเป๋าถือหูจับสั้น และกระเป๋าที่มีสายสะพายในวันทำงาน ส่วนใหญ่ไม่ใช้กระเป๋าราคาสูงมากนักซึ่งกระเป๋าที่ใช้มีราคาต่ำกว่า 1,000 บาท แต่ยังคงเลือกซื้อกระเป๋าจากห้างสรรพสินค้าเป็นหลัก และตามมาด้วยกลุ่มที่ไม่เจาะจงว่าจะซื้อกระเป๋าจากแหล่งอื่น ๆ และส่วนใหญ่เห็นความสำคัญของกระเป๋าถือ โดยให้ความสำคัญของช่องสำหรับใส่โทรศัพท์มือถือ และช่องสำหรับใส่กระเป๋าสตางค์ และนิยมกระเป๋าแบบมีหูจับสั้น ซึ่งเป็นลักษณะแบบเดียวกันกับกระเป๋าสตรีในงานวิจัยนี้

4.2.2 การสำรวจความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ ผลการศึกษามีดังนี้

4.2.2.1 ผลการศึกษาคความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบในด้านต่างๆ คือ ด้านการจัดวางตำแหน่งลวดลายบนกระเป๋า ด้านสัดส่วนการตกแต่งลวดลายต่อพื้นที่ของกระเป๋า ด้านความสวยงามและความน่าสนใจของลวดลาย และด้านการนำไปใช้ พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ในส่วนของการเปรียบเทียบความพึงพอใจของ

ผู้บริโภคที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ จำแนกตามปัจจัย คือ กลุ่มอายุ กลุ่มระดับการศึกษา กลุ่มอาชีพ กลุ่มรายได้ การตัดสินใจเลือกซื้อ สถานที่นิยมซื้อ อายุการใช้งานกระเป๋า และโอกาสในการใช้กระเป๋า ผลการศึกษามีดังนี้

ก) กลุ่มอายุ เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ ที่มีอายุต่างกัน 4 ระดับ ได้แก่ อายุต่ำกว่า 24 ปี อายุระหว่าง 24-31 ปี 32-39 ปี และอายุ 40 ปีขึ้นไป พบว่า ผู้ที่มีอายุต่างกันมีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผู้ที่มีอายุต่างกันมีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ ไม่แตกต่างกัน

ข) กลุ่มระดับการศึกษา เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน 3 ระดับ ได้แก่ ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และปริญญาโท พบว่า ผู้ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบแตกต่างกัน และพบว่า ผู้ที่มีระดับการศึกษาที่น้อยกว่ามีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบมากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาที่สูงกว่า

ค) กลุ่มอาชีพ เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ ที่มีอาชีพต่างกัน 5 อาชีพ ได้แก่ รับราชการ รัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน รับจ้างทั่วไป ประกอบอาชีพอิสระ พบว่า ผู้ที่มีอาชีพต่างกันมีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผู้ที่มีอาชีพต่างกันมีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบแตกต่างกัน

ง) กลุ่มรายได้ เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ ที่มีรายได้ต่างกัน 6 ระดับ คือ ต่ำกว่า 15,000 บาท 15,000-20,000 บาท 20,001-25,000 บาท 25,001-30,000 บาท 30,001-35,000 บาท 35,001 ขึ้นไป พบว่า ผู้ที่มีรายได้ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผู้ที่มีรายได้ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบแตกต่างกัน และพบว่า ผู้ที่มีรายได้น้อยกว่ามีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบมากกว่าผู้ที่มีรายได้สูงกว่า

จ) การตัดสินใจเลือกซื้อ เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ ที่มีการตัดสินใจเลือกซื้อต่างกัน 6 แบบ ได้แก่ รูปทรง รูปแบบ ราคา ประโยชน์ใช้สอย ยี่ห้อ และวัสดุ พบว่า ผู้ที่มีการตัดสินใจเลือกซื้อที่ต่างกัน มีความพึงพอใจ

ต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผู้ที่มีการตัดสินใจเลือกซื้อต่างกันมีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบแตกต่างกัน

ฉ) สถานที่นิยมซื้อ เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ ที่มีสถานที่นิยมซื้อต่างกัน 5 ที่ คือ ห้างสรรพสินค้าทั่วไป ร้านจำหน่ายกระเป๋าโดยเฉพาะ ตลาดนัด งานแสดงสินค้า และอื่นๆ พบว่า สถานที่นิยมซื้อต่างกันมีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบต่างกันอย่าง มี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ผู้ที่มีการเลือกซื้อกระเป๋าจากสถานที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบแตกต่างกัน และพบว่าผู้ที่นิยมซื้อกระเป๋าถือสตรีจากร้านจำหน่ายกระเป๋าโดยเฉพาะ มีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบมากกว่า ผู้ที่นิยมซื้อกระเป๋าถือสตรีจากสถานที่อื่นๆ

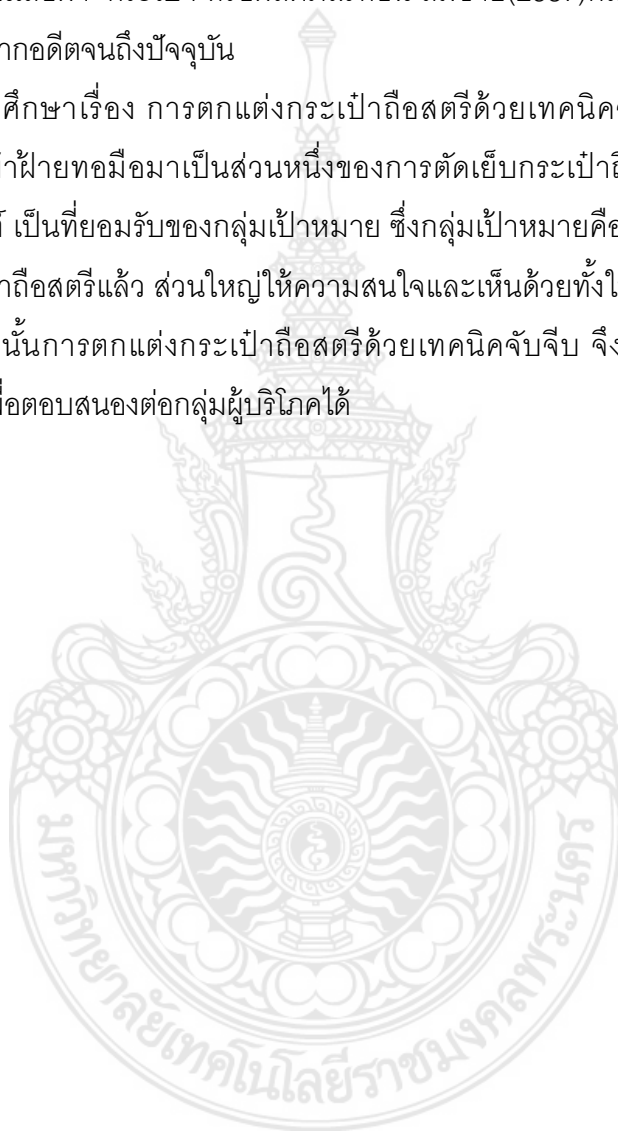
ช) อายุการใช้งานกระเป๋า เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ ที่มีอายุการใช้งานกระเป๋าต่างกัน 4 ระดับ ได้แก่ ต่ำกว่า 6 เดือน, 6 เดือน - 1 ปี, 2-3 ปี และ 3 ปี ขึ้นไป พบว่า ผู้ที่มีอายุการใช้งานกระเป๋าต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผู้ที่มีอายุการใช้งานต่างกันมีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบไม่แตกต่างกัน

ซ) โอกาสในการใช้กระเป๋าถือสตรี เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ ตามโอกาสในการใช้กระเป๋าถือสตรี ต่างกัน 4 โอกาส คือ ล้างรถ ทำงาน งานสังคม และอื่นๆ พบว่า ผู้ที่ใช้กระเป๋าถือสตรีในโอกาสที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผู้ที่ใช้กระเป๋าถือสตรีในโอกาสที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบแตกต่างกัน และพบว่า ผู้ที่ใช้กระเป๋าถือสตรีในงานสังคม มีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบมากกว่าผู้ที่ใช้กระเป๋าถือสตรีในการทำงาน

4.2.2.2 ผลการศึกษาดังกล่าวมีความสอดคล้องกับ พรรณณิษา(2551) ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อผลิตภัณฑ์กระเป๋ายี่ห้อชั้นนำของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร” พบว่า ปัจจัยด้านวัฒนธรรมและสังคมมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์กระเป๋ายี่ห้อชั้นนำโดยภาพรวมในระดับปานกลาง โดยผู้บริโภคให้ความสำคัญเรื่องสิ่งๆที่แสดงถึงการบ่งบอกถึงชนชั้นทางสังคม การตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์กระเป๋า เมื่อพิจารณา จะเห็นได้ว่าผู้บริโภคให้ความสำคัญด้านผลิตภัณฑ์มากที่สุด ซึ่งให้ความสำคัญเกี่ยวกับความประณีตของผลิตภัณฑ์ วัตถุประสงค์เหมาะกับลักษณะการใช้งานและรูปแบบมีความสวยงามตามลำดับ และ

สอดคล้องกับสุพรรณ (2552) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดสตรีอินเดียแบบปัญญาโดยใช้ผ้าทอมืออีสาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นเกี่ยวกับการใช้ผ้าฝ้ายทอมืออีสานมาทำเป็นชุดสตรีอินเดียแบบปัญญาและเห็นว่ามีความเหมาะสมกับรูปแบบของชุด ซึ่งสามารถสวมใส่ไปงานสังคมโอกาสต่างๆ ได้ จะเห็นได้ว่าผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้ายทอมือยังเป็นผลิตภัณฑ์ที่ผู้บริโภคให้ความสนใจมาโดยตลอดไม่ว่าจะเป็นเสื้อผ้า กระเป๋า หรือผลิตภัณฑ์อื่น สมชาย(2537)กล่าวว่าผ้าฝ้ายเป็นผ้าที่นิยมใช้กันแพร่หลายจากอดีตจนถึงปัจจุบัน

จากการศึกษาเรื่อง การตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ ในภาพรวมพบว่า แนวทางการนำผ้าฝ้ายทอมือมาเป็นส่วนหนึ่งของการตัดเย็บกระเป๋าถือสตรี โดยใช้แนวความคิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งกลุ่มเป้าหมายคือสตรีวัยทำงาน เมื่อได้เห็นผลิตภัณฑ์กระเป๋าถือสตรีแล้ว ส่วนใหญ่ให้ความสนใจและเห็นด้วยทั้งในรูปแบบ รูปทรง ลวดลาย และวัสดุที่ใช้ ดังนั้นการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ จึงถือได้ว่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่สามารถพัฒนาเพื่อตอบสนองต่อกลุ่มผู้บริโภคได้

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง การตกแต่งกระเป๋าทึอสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ออกแบบตกแต่งกระเป๋าทึอสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ ศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการ ตกแต่งกระเป๋าทึอสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ ในด้านการจัดวางตำแหน่งลวดลายบนกระเป๋าด้านสัดส่วนการตกแต่งลวดลายต่อพื้นที่ของกระเป๋า ด้านความสวยงามและความน่าสนใจของ ลวดลายตกแต่งด้วยเทคนิคจับจีบและด้านการนำไปใช้ และเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าทึอสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ จำแนกตามปัจจัย คือ กลุ่มอายุ กลุ่ม ระดับการศึกษา กลุ่มอาชีพ กลุ่มรายได้ การตัดสินใจเลือกซื้อ สถานที่นิยมซื้อ อายุการใช้งาน กระเป๋า และโอกาสในการใช้กระเป๋าทึอสตรี

กลุ่มตัวอย่างคือ กลุ่มสตรีวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร จำนวน 300 คน เป็นกลุ่มลูกค้า ย่านห้างสรรพสินค้าสยามพารากอน โดยใช้ในการเลือกแบบบังเอิญ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ กระเป๋า 3 ชุด ชุดละ 3 ลวดลาย ลวดลายละ 1 ใบ รวมกระเป๋า 9 ใบ และแบบสอบถามความพึงพอใจจากกลุ่มตัวอย่าง แบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพการงาน รายได้ต่อเดือน และข้อมูลการเลือกซื้อกระเป๋า ได้แก่ ข้อพิจารณาในการเลือกซื้อกระเป๋า สถานที่ซื้อกระเป๋า อายุการใช้งานของกระเป๋าและโอกาส ในการใช้งานกระเป๋าทึอสตรี ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่ง กระเป๋าทึอสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ ในด้านต่างๆ คือ ด้านการจัดวางตำแหน่งลวดลายบนกระเป๋าด้านสัดส่วน การตกแต่งลวดลายต่อพื้นที่ของกระเป๋า ด้านความสวยงามและความน่าสนใจของ ลวดลายตกแต่งด้วยเทคนิคจับจีบ และด้านการนำไปใช้ ซึ่งผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

5.1 สรุปผล

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 32 – 39 ปี คิดเป็นร้อยละ 45.7 รองลงมา อายุ 40 ปีขึ้นไป มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 49.0 รองลงมาคือระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 32.0 และระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 19.0 มีอาชีพส่วนใหญ่รับราชการมากที่สุด เป็นร้อยละ 48.0 รองลงมาคือผู้ประกอบการอาชีพอิสระ คิดเป็นร้อยละ 25.3 ส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 37.3 รองลงมาคือ รายได้ระหว่าง 20,001 – 25,000 บาท

การตัดสินใจเลือกซื้อกระเป๋าถือสตรีของผู้บริโภคส่วนใหญ่พิจารณาถึงประโยชน์ใช้สอย คิดเป็นร้อยละ 30.3 รองลงมาคือ รูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 24.0 รูปทรง คิดเป็นร้อยละ 21.7 ราคา คิดเป็นร้อยละ 13.7 ยี่ห้อ คิดเป็นร้อยละ 7.0 และวัสดุ คิดเป็นร้อยละ 3.3 ส่วนใหญ่นิยมซื้อกระเป๋าที่ห้างสรรพสินค้า คิดเป็นร้อยละ 37.3 รองลงมาคือ ร้านจำหน่ายกระเป๋าโดยเฉพาะ คิดเป็นร้อยละ 32.0 สำหรับอายุการใช้งานของกระเป๋าประมาณ 6 เดือน – 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.7 รองลงมาคือ 2-3 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.3 โอกาสที่ใช้กระเป๋าถือสตรีคือ ใช้ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 41.0 รองลงมาคือ โอกาสลาลอง คิดเป็นร้อยละ 32.0 ออกงานสังคม คิดเป็นร้อยละ 21.0 และอื่นๆ ตามแต่โอกาสเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 6.0

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ

ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านการจัดวางตำแหน่งลวดลายบนกระเป๋า ด้านสัดส่วนการตกแต่งลวดลายต่อพื้นที่ของกระเป๋า ด้านความสวยงามและความน่าสนใจ และด้านการนำไปใช้ ของกระเป๋าถือสตรีทั้ง 9 แบบ มีผลดังนี้

ผลการศึกษาความพึงพอใจในด้านต่างๆที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบของกระเป๋าแบบที่ B1 พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการจัดวางตำแหน่งลวดลายบนกระเป๋า ด้านสัดส่วนการตกแต่งลวดลายต่อพื้นที่ ด้านความสวยงามและความน่าสนใจ และด้านการนำไปใช้ตามลำดับ

ผลการศึกษาความพึงพอใจในด้านต่างๆ ที่มีต่อการตกแต่งกระเป่าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบของกระเป่าแบบที่ J3 พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการนำไปใช้ ด้านความสวยงามและความน่าสนใจ ด้านการจัดวางตำแหน่งลวดลายบนกระเป่า และด้านสัดส่วนการตกแต่งลวดลายต่อพื้นที่ตามลำดับ

ผลการศึกษาความพึงพอใจรวมที่มีต่อการตกแต่งกระเป่าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบด้านการจัดวางตำแหน่งลวดลายบนกระเป่า ด้านสัดส่วนการตกแต่งลวดลายต่อพื้นที่ของกระเป่า ด้านความสวยงามและความน่าสนใจของลวดลายตกแต่งด้วยเทคนิคจับจีบ และด้านการนำไปใช้ พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ผลการศึกษาจากการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบหาความแตกต่างของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป่าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ จำแนกตามปัจจัยคือ กลุ่มอายุ กลุ่มระดับการศึกษา กลุ่มอาชีพ กลุ่มรายได้ การตัดสินใจเลือกซื้อ สถานที่นิยมซื้ออายุการใช้งานกระเป่า และโอกาสในการใช้กระเป่าถือสตรี มีผลดังต่อไปนี้

กลุ่มอายุ เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป่าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ ที่มีอายุต่างกัน 4 ระดับ ได้แก่ อายุต่ำกว่า 24 ปี อายุระหว่าง 24-31 ปี 32-39 ปี และอายุ 40 ปีขึ้นไป พบว่า ผู้ที่มีอายุต่างกันมีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป่าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผู้ที่มีอายุต่างกันมีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป่าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ ไม่แตกต่างกัน

กลุ่มระดับการศึกษา เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป่าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน 3 ระดับ ได้แก่ ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และปริญญาโท พบว่า ผู้ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป่าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป่าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบแตกต่างกัน และพบว่า ผู้ที่มีระดับการศึกษาที่น้อยกว่ามีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป่าถือสตรีด้วยเทคนิค จับจีบมากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาที่สูงกว่า

กลุ่มอาชีพ เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป่าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ ที่มีอาชีพต่างกัน 5 อาชีพ ได้แก่ รับราชการ รัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน รับจ้างทั่วไป ประกอบอาชีพอิสระ พบว่า ผู้ที่มีอาชีพต่างกันมีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป่าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผู้ที่มีอาชีพต่างกันมีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป่าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบแตกต่างกัน

กลุ่มรายได้ เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ ที่มีรายได้ต่างกัน 6 ระดับ คือ ต่ำกว่า 15,000 บาท 15,000-20,000 บาท 20,001-25,000 บาท 25,001-30,000 บาท 30,001-35,000 บาท 35,001 ขึ้นไป พบว่า ผู้ที่มีรายได้ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผู้ที่มีรายได้ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบแตกต่างกัน และพบว่า ผู้ที่มีรายได้น้อยกว่ามีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบมากกว่าผู้ที่มีรายได้สูงกว่า

การตัดสินใจเลือกซื้อ เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ ที่มีการตัดสินใจเลือกซื้อต่างกัน 6 แบบ ได้แก่ รูปทรง รูปแบบ ราคา ประโยชน์ใช้สอย ยี่ห้อ และวัสดุ พบว่า ผู้ที่มีการตัดสินใจเลือกซื้อที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผู้ที่มีการตัดสินใจเลือกซื้อต่างกันมีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบแตกต่างกัน

สถานที่นิยมซื้อ เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่ง กระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ ที่มีสถานที่นิยมซื้อต่างกัน 5 ที่ คือ ห้างสรรพสินค้าทั่วไป ร้านจำหน่ายกระเป๋าโดยเฉพาะ ตลาดนัด งานแสดงสินค้า และอื่นๆ พบว่า สถานที่นิยมซื้อต่างกันมีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบต่างกันอย่าง มี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผู้ที่มีการเลือกซื้อที่สถานที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีแตกต่างกัน และพบว่าผู้ที่นิยมซื้อกระเป๋าถือสตรีจากร้านจำหน่ายกระเป๋าโดยเฉพาะ มีความ พึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบมากกว่า ผู้ที่นิยมซื้อกระเป๋าถือสตรีจากสถานที่อื่นๆ

อายุการใช้งานกระเป๋า เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ ที่มีอายุการใช้งานกระเป๋าต่างกัน 4 ระดับ ได้แก่ ต่ำกว่า 6 เดือน, 6 เดือน -1 ปี, 2-3 ปี และ 3 ปี ขึ้นไป พบว่า ผู้ที่มีอายุการใช้งานกระเป๋าต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผู้ที่มีอายุการใช้งานต่างกันมีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบไม่แตกต่างกัน

โอกาสในการใช้กระเป๋าถือสตรี เปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ ตามโอกาสในการใช้กระเป๋าถือสตรี ต่างกัน 4 โอกาส คือ ล้างรถ ทำงาน งานสังคม และอื่นๆ พบว่า ผู้ที่ใช้กระเป๋าถือสตรีในโอกาสที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผู้ใช้

กระเป๋าถือสตรีในโอกาสที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบแตกต่างกัน และพบว่า ผู้ที่ใช้กระเป๋าถือสตรีในงานสังคม มีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบมากกว่าผู้ที่ใช้กระเป๋าถือสตรีในการทำงาน

กล่าวคือ ความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบไม่มีความแตกต่างกัน ถึงแม้จะมีอายุและมีอายุการใช้งานของกระเป๋าที่แตกต่างกัน และความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ มีความแตกต่างกัน เมื่อระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ การตัดสินใจเลือกซื้อ สถานที่นิยมซื้อ และโอกาสในการใช้กระเป๋า ที่แตกต่างกัน

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัย เรื่องการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อเสนอแนะต่างๆ ที่ได้จากการศึกษาสรุปได้ดังนี้

5.2.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา

5.2.1.1 การตกแต่งด้วยเทคนิคจับจีบ ควรคำนึงถึงขั้นตอนเย็บเพราะบางลวดลายมีความหนามาก บริเวณที่เป็นตะเข็บทำให้รูปทรงกระเป๋าไม่สวยงามเท่าที่ควร

5.2.1.2 ผลจากการสำรวจความพึงพอใจของผู้บริโภคที่ตอบแบบสอบถาม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม มีความพึงพอใจต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ แต่ควรเลือกใช้สีตามทฤษฎีสีในลักษณะต่างๆให้เกิดความสวยงาม สะดุดตามากขึ้น

5.2.2 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

5.2.2.1 ควรผลิตกระเป๋าถือโอกาสพิเศษและเลือกผ้าที่มีความหรูหรา

5.2.2.2 ควรมีการพัฒนากระเป๋าถือสตรีให้มีความหลากหลายรูปทรง และลวดลาย เพื่อให้ผู้บริโภคมีทางเลือกที่มากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมอาชีวศึกษา. ม.ป.ป. หนังสือเรียนวิชาเทคนิคการทำเสื้อบนหุ่น. ม.ป.พ.
- กัญญา ภัทรกุลอมร. 2552. “ความพึงพอใจของนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่มีต่อผลิตภัณฑ์กระเป๋าผ้าไหมปั่น”. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโท. (ภาควิชาคหกรรมศาสตร์). บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เจียรพรรณ ไสภโณ. ม.ป.ป. ตำราเรียนตัดเสื้อสตรีชุดคนพเก้าเรื่องชุดไทย. ม.ป.พ.
- ฉัตรชัย อรรถปักษ์. 2548. องค์ประกอบศิลปะ. พิมพ์ดี, กรุงเทพฯ.
- ฐานิศ กุลขจรพันธ์. 2539. “แนวทางการอนุรักษ์ผ้าฝ้ายทอมือที่ย้อมด้วยวัสดุธรรมชาติกรณีศึกษาอำเภอจอมทองและอำเภอฮอดจังหวัดเชียงใหม่.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ดุษฎี สุนทรารชุน. 2531. การออกแบบลายพิมพ์ผ้า. พิมพ์ครั้งที่2. โอเดียนสโตร์, กรุงเทพฯ.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. 2551. การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. พิมพ์ครั้งที่9. เอส.อาร์.พรินติ้ง แมสโปรดักส์, กรุงเทพฯ.
- นวลแข ปาลิวนิช. 2534. ความรู้เรื่องผ้าสำหรับวัยรุ่น. การศาสนา, กรุงเทพฯ.
- นิรัช สุดสังข์. 2548. การวิจัยการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. โอเดียนสโตร์, กรุงเทพฯ.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2545. การวิจัยเบื้องต้น. สุวีริยาสาส์น, กรุงเทพฯ.
- ประสพ ลิ้มมืออดภัย. 2544. เครื่องหนังพื้นฐาน. โอ.เอส. พรินติ้งเฮ้าส์, กรุงเทพฯ.
- ประเสริฐ ศิลรัตน์. 2525. ความเข้าใจในศิลปะ. โอเดียนสโตร์, กรุงเทพฯ.
- ปิยะนุช นุ่มเนียม. 2553. “การพัฒนาลวดลายผ้าจากด้วยจักรปักคอมพิวเตอร์เพื่อเป็นผลิตภัณฑ์กระเป๋าถือสตรี”. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. (สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์). บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- พรสนอง วงศ์สิงห์ทอง. 2550. การออกแบบและพัฒนาแฟชั่นและมันทนภัณฑ์. วิสคอมเซ็นเตอร์, กรุงเทพฯ.
- พลอย จริยะเวช. 2547. Mix & Matchแต่งตัวดีอย่างมีสไตล์. พิมพ์ครั้งที่4. แพลนพรินติ้ง, กรุงเทพฯ.
- พรณิษา เมืองผุย. 2551. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อผลิตภัณฑ์กระเป๋าเย็บห่อชั้นนำของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. (สาขาการตลาด). คณะบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- พินาลิน สาริยา. 2549. **การออกแบบลวดลาย**. โอเดียนสโตร์, กรุงเทพฯ.
- มนตรี ยอดบางเตย. 2538. **ออกแบบผลิตภัณฑ์**. โอ.เอส.พรีนติ้งเฮ้าส์, กรุงเทพฯ.
- มาโนช กงกะนันท์. 2538. **ศิลปะการออกแบบ**. ไทยวัฒนาพานิช, กรุงเทพฯ.
- รักเล่ห์ ได้สำโรง. ม.ป.ป. **เอกสารประกอบการประเมินผลงานวิชาการ**.
กรมส่งเสริมการส่งออก, กรุงเทพฯ.
- ราชบัณฑิตยสถาน. 2546. **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ. 2542**. อักษรเจริญทัศน์
กรุงเทพฯ.
- วรรดา เดชพรหม. 2553. “**เทคนิคการตกแต่งด้วยวิธีการเพ้นท์ผ้าใยแก้วเคลือบสารสะท้อน
น้ำเพื่อผลิตกระเป๋าสตรี**”. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. (สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์).
บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- วัฒน์ จุฑาวิภาต. 2545. **การออกแบบเครื่องประดับ**. ธนาเพรส แอนด์ กราฟฟิค,
กรุงเทพฯ.
- วาริน จันท์เจริญ. 2544. **Knowing fashion เล่ม 2**. ดอกหญ้า, กรุงเทพฯ.
- สมชาย นิลอาทิ. 2537. **ผ้าฝ้าย: ผ้าทอเพื่อชีวิตในผ้าไทย**. ครูสภาลาดพร้าว, กรุงเทพฯ.
- สาคร คันธโชติ. 2528. **การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์**. โอ.เอส.พรีนติ้งเฮ้าส์, กรุงเทพฯ.
- สาคร ชลสาคร. 2548. **วัสดุที่ใช้ผลิตและตกแต่งเสื้อผ้า**. สายธาร, กรุงเทพฯ.
- สินีนาด เลิศไพโรจน์. 2549. “**รายงานการวิจัยการศึกษาแนวโน้มความนิยมในการเลือกใช้
รูปแบบกระเป๋าหนังของสตรีนักธุรกิจไทย**.” คณะศิลปกรรมศาสตร์.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุนันท์ พันธวงศ์. 2524. **การตัดเสื้อบนหุ่น**. พันนี้พับบลิชชิ่ง, กรุงเทพฯ.
- สุพัชรา ศิริวัฒน์. 2552. “**การพัฒนาชุดสตรีอินเดียนแบบปัญจาบโดยใช้ผ้าทอมืออีสาน**”
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. (สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์). บัณฑิตวิทยาลัย.
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- เสาวลักษณ์ คงคาอุยฉาย. 2549. **ศิลปะการตกแต่งเสื้อ**. โอ.เอส.พรีนติ้งเฮ้าส์, กรุงเทพฯ.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย. 2548. **นี่คือผ้าทอพื้นบ้าน**. วนิดาการพิมพ์, เชียงใหม่.
- อ้อยทิพย์ พลศรี. 2545. **การออกแบบลวดลาย**. โอเดียนสโตร์, กรุงเทพฯ.
- อัจฉรา สโรบล. 2542. “**รายงานการวิจัยแนวโน้มของรูปแบบผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าฝ้ายทอมือ
ย้อมสีธรรมชาติในจังหวัดเชียงใหม่**.” คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เอี่ยมพร เสตะเมธากุล. 2553. **งานเย็บกระเป๋าผ่าน้ำทอง**. วาดศิลป์, กรุงเทพฯ.

Bags. 2004. Amsterdam. Pepin Press, Singapore.

Ellen Goldstein-Lynch, Sarah Mullins and Nicole Malone. 2004. **Making Leather Handbags**. Rockport, Singapore.

L'officiel. 2009. **L'officiel 1000 Modules Accessories**. 2009, No.91 (spring - summer) : n.p.

ภูเบศร์ เพชรภู. 2551. **ร้าน "ซิมพลิไท" (Simply Tai)**. [ออนไลน์]เข้าถึงได้จาก : <http://www.manager.co.th/Science/ViewNews.aspx?NewsID=9500000151988>, 9 มกราคม 2551.

แองเจลา ปีอบเลตต์. 2550. **"เขียนนา มิลเลอร์ซินโตรม"** [ออนไลน์]เข้าถึงได้จาก : <http://www.manager.co.th/Around/ViewNews.aspx?NewsID=9500000103343>, 4 กันยายน 2550.

Danudanu. 2009. **ถุงผ้าลดโลกร้อน**. [ออนไลน์]เข้าถึงได้จาก : <http://iam.hunsa.com/danudanu/article>, 6 ตุลาคม 2009.

Lenzing Aktiengesellschaft, A-4860 Lenzing, Austria. 2012. **Trends Spring/Summer 2013**. [ออนไลน์]เข้าถึงได้จาก : http://www.fashiontrendsetter.com/content/color_trends/2011/Lenzing-Color-Trends-Spring-Summer-2013.html, 2012.

ภาคผนวก

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ

ภาคผนวก ข แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ

ภาคผนวก ค แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริโภค

ที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิค

จับจีบ

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
และคัดเลือกกลดลายตกแต่งกระเป๋าสตรี

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ลักขณา จาตกานนท์
อาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจษฎา กิจเกิดแสง
อาจารย์ประจำสาขาวิชามนุษย์ศาสตร์และสังคมศาสตร์คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทรงสิริ วิจิรานนท์
อาจารย์ประจำสาขาวิชามนุษย์ศาสตร์และสังคมศาสตร์คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร. มลวิภา ภูลสนอง
อาจารย์ประจำคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
5. อาจารย์รัชณี มงคลวงศ์
อาจารย์ประจำวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย
โรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร(บ่อนไก่)

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ

แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญ

เรื่อง การตกแต่งกระเป๋าทึอสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ

เรียนผู้เชี่ยวชาญ

วิทยานิพนธ์เรื่อง การตกแต่งกระเป๋าทึอสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ออกแบบตกแต่งกระเป๋าทึอสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการ ตกแต่งกระเป๋าทึอสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ และเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการ ตกแต่งกระเป๋าทึอสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ จำแนกตามปัจจัย คือ กลุ่มอายุ กลุ่มระดับการศึกษา กลุ่ม อาชีพ กลุ่มรายได้ การตัดสินใจเลือกซื้อ สถานที่นิยมซื้อ อายุการใช้งานกระเป๋า และโอกาสในการ ใช้กระเป๋าทึอสตรี

ลวดลายตกแต่งกระเป๋าทึอสตรีด้วยเทคนิคจับจีบที่ออกแบบมีทั้งหมด 15 ชุด ชุดละ 3 ลาย แต่ละชุดประกอบด้วย ลักษณะลวดลายแบบ 100 เปอร์เซ็นต์ ของพื้นที่หน้ากระเป๋ จำนวน 1 แบบ ลักษณะลวดลายแบบ 50 เปอร์เซ็นต์ ของพื้นที่หน้ากระเป๋ จำนวน 1 แบบ และ ลักษณะลวดลายแบบ 25 เปอร์เซ็นต์ ของพื้นที่หน้ากระเป๋ จำนวน 1 แบบ นำมาสอบถาม ผู้เชี่ยวชาญโดยให้ผู้เชี่ยวชาญคัดเลือก 3 ชุด เพื่อนำไปตกแต่งกระเป๋าทึอสตรี ชุดละ 3 ลวดลาย รวม 9 ใบ ขอความกรุณาผู้เชี่ยวชาญเลือกแบบลวดลาย จำนวน 3 ชุด และระบุเหตุผลที่เลือก หรือข้อเสนอแนะเพื่อผู้ศึกษาจัดทำผลิตภัณฑ์ทดลองต่อไป

ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่กรุณาสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม

นางสุวิรัตน์ ภัฏญเจริญ

นักศึกษาระดับปริญญาโท

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

กลุ่มวิชาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คำชี้แจง

ผู้วิจัยได้ออกแบบลวดลายเพื่อตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ จำนวน 15 ชุด ชุดละ 3 ลาย (รวม 45 ลาย) กรุณาเลือกลวดลายที่เหมาะสมที่สุด จำนวน 3 ชุด (รวม 9 ลาย) โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องลำดับที่ของแบบกระเป๋า พร้อมระบุเหตุผลที่เลือกหรือข้อเสนอนั้น

ลำดับที่	สัดส่วนการตกแต่ง/รหัสลาย		
	100% (A1)	50% (A2)	25% (A3)
ชุดที่ 1 ☐			

โปรดระบุเหตุผลที่เลือกหรือข้อเสนอนั้น

.....

.....

ลำดับที่	สัดส่วนการตกแต่ง/รหัสลาย		
	100% (B1)	50% (B2)	25% (B3)
ชุดที่ 2 ☐			

โปรดระบุเหตุผลที่เลือกหรือข้อเสนอนั้น

.....

.....

ลำดับที่	สัดส่วนการตกแต่ง/รหัสลาย		
	100% (C1)	50% (C2)	25% (C3)
ชุดที่ 3 ☐			

โปรดระบุเหตุผลที่เลือกหรือข้อเสนอนะ

.....

.....

ลำดับที่	สัดส่วนการตกแต่ง/รหัสลาย		
	100% (D1)	50% (D2)	25% (D3)
ชุดที่ 4 ☐			

โปรดระบุเหตุผลที่เลือกหรือข้อเสนอนะ

.....

.....

ลำดับที่	สัดส่วนการตกแต่ง/รหัสลาย		
	100% (E1)	50% (E2)	25% (E3)
ชุดที่ 5 ☐			

โปรดระบุเหตุผลที่เลือกหรือข้อเสนอนะ

.....

.....

ลำดับที่	สัดส่วนการตกแต่ง/รหัสลาย		
	100% (F1)	50% (F2)	25% (F3)
ชุดที่ 6 ☐			

โปรดระบุเหตุผลที่เลือกหรือข้อเสนอนะ

.....

.....

ลำดับที่	สัดส่วนการตกแต่ง/รหัสสลาย		
	100% (G1)	50% (G2)	25% (G3)
ชุดที่ 7 ☐			

โปรดระบุเหตุผลที่เลือกหรือข้อเสนอนะ

.....

.....

ลำดับที่	สัดส่วนการตกแต่ง/รหัสสลาย		
	100% (H1)	50% (H2)	25% (H3)
ชุดที่ 8 ☐			

โปรดระบุเหตุผลที่เลือกหรือข้อเสนอนะ

.....

.....

ลำดับที่	สัดส่วนการตกแต่ง/รหัสลาย		
	100% (I1)	50% (I2)	25% (I3)
ชุดที่ 9 ☐			

โปรดระบุเหตุผลที่เลือกหรือข้อเสนอนะ

.....

.....

ลำดับที่	สัดส่วนการตกแต่ง/รหัสลาย		
	100% (J1)	50% (J2)	25% (J3)
ชุดที่ 10 ☐			

โปรดระบุเหตุผลที่เลือกหรือข้อเสนอนะ

.....

.....

ลำดับที่	สัดส่วนการตกแต่ง/รหัสลาย		
	100% (K1)	50% (K2)	25% (K3)
ชุดที่ 11 ☐			

โปรดระบุเหตุผลที่เลือกหรือข้อเสนอนะ

.....

.....

ลำดับที่	สัดส่วนการตกแต่ง/รหัสลาย		
	100% (L1)	50% (L2)	25% (L3)
ชุดที่ 12 ☐			

โปรดระบุเหตุผลที่เลือกหรือข้อเสนอนะ

.....

.....

ลำดับที่	สัดส่วนการตกแต่ง/รหัสลาย		
	100% (M1)	50% (M2)	25% (M3)
ชุดที่ 13 ☐			

โปรดระบุเหตุผลที่เลือกหรือข้อเสนอนะ

.....

.....

ลำดับที่	สัดส่วนการตกแต่ง/รหัสลาย		
	100% (N1)	50% (N2)	25% (N3)
ชุดที่ 14 ☐			

โปรดระบุเหตุผลที่เลือกหรือข้อเสนอนะ

.....

.....

ลำดับที่	สัดส่วนการตกแต่ง/รหัสสลาย		
	100% (O1)	50% (O2)	25% (O3)
ชุดที่ 15 ☐			

โปรดระบุเหตุผลที่เลือกหรือข้อเสนอนั้น

.....

.....

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริโภค
ที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ

แบบสอบถาม ความพึงพอใจเรื่อง การตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้เป็นแบบสอบถามเพื่อใช้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งต้องการผล
การศึกษาไปใช้ในการสรุปผลความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ

แบบสอบถามฉบับนี้มี 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

- 1 ข้อมูลพื้นฐาน
- 2 ข้อมูลการเลือกซื้อและการใช้งานกระเป๋าของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป๋าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ

ผู้วิจัยขอความกรุณาจากท่านในการตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริง ข้อมูลที่ได้
จะนำไปวิเคราะห์ในภาพรวมเพื่อคำตอบในการวิจัย และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความ
อนุเคราะห์จากท่านด้วยดีจึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

นางสุรรัตน์ ภัฏญเจริญ

นักศึกษาระดับปริญญาโท

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

กลุ่มวิชาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย

คณะเทคโนโลยีศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือเติมข้อความลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงอันเกี่ยวกับตัวท่านมากที่สุด

1. ข้อมูลพื้นฐาน

1. อายุ

- ต่ำกว่า 24 ปี 24 - 31 ปี
 32 - 39 ปี 40 ปีขึ้นไป

2. ระดับการศึกษา

- ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี
 ปริญญาโท ปริญญาเอก

3. อาชีพ

- รับราชการ รัฐวิสาหกิจ
 พนักงานบริษัทเอกชน รับจ้างทั่วไป
 ประกอบอาชีพอิสระ อื่นๆโปรดระบุ.....

4. รายได้ปัจจุบันต่อเดือน

- ต่ำกว่า 15,000 บาท 15,000 - 20,000 บาท
 20,001 - 25,000 บาท 25,001 - 30,000 บาท
 30,001 - 35,000 บาท 35,001 บาทขึ้นไป

2. ข้อมูลการเลือกซื้อและการใช้งานกระเป๋าถือสตรีของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ท่านพิจารณาสิ่งใดในการตัดสินใจซื้อกระเป๋าถือสตรี

- รูปทรง รูปแบบ
 ราคา ประโยชน์ใช้สอย
 ยี่ห้อ การดูแลรักษา
 วัสดุ อื่นๆโปรดระบุ.....

2. ท่านนิยมซื้อกระเป๋าถือสตรีจากสถานที่ใด

- ห้างสรรพสินค้าทั่วไป ร้านจำหน่ายกระเป๋าโดยเฉพาะ
 ตลาดนัด สถานที่ท่องเที่ยว
 งานแสดงสินค้า อื่นๆโปรดระบุ.....

3. อายุการใช้งานกระเป๋าที่ท่านใช้ประมาณกี่ปี

ต่ำกว่า 6 เดือน

6 เดือน - 1 ปี

2-3 ปี

3 ปีขึ้นไป

4. ส่วนใหญ่ท่านใช้กระเป๋าถือสตรีในโอกาสใด

ลำลอง

ทำงาน

งานสังคม

อื่นๆโปรดระบุ.....

ตอนที่2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อการตกแต่งกระเป่าถือสตรีด้วยเทคนิคจับจีบ
คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของท่านมากที่สุด

ระดับความพึงพอใจ

- ระดับความพึงพอใจ 5 = มีความพึงพอใจมากที่สุด
 ระดับความพึงพอใจ 4 = มีความพึงพอใจมาก
 ระดับความพึงพอใจ 3 = มีความพึงพอใจปานกลาง
 ระดับความพึงพอใจ 2 = มีความพึงพอใจน้อย
 ระดับความพึงพอใจ 1 = มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ผลิตภัณฑ์ กระเป่าถือสตรี	ระดับความพึงพอใจ/เกณฑ์การประเมิน															ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม					
	การจัดวางตำแหน่ง ลวดลายบนกระเป่า					สัดส่วนการตกแต่ง ลวดลายต่อพื้นที่ ของกระเป่า					ความสวยงามและ ความน่าสนใจของ ลวดลายตกแต่ง ด้วยเทคนิคจับจีบ						ความพึงพอใจใน การนำไปใช้				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5		1	2	3	4	5
B1																					
B2																					
B3																					
G1																					
G2																					
G3																					
J1																					
J2																					
J3																					

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ นามสกุล นางสุวีรัตน์ ธีบุญเจริญ
 วัน เดือน ปีเกิด 14 มีนาคม 2518
 ภูมิลำเนา อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์

ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
วิทยาศาสตร์บัณฑิต	สถาบันราชภัฏอุดรธานี	2540

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

รับราชการครู ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ โรงเรียนฝึกอາชีพกรุงเทพมหานคร(คลองเตย)
 สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร